

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ζαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ-ΦΑΞ 5232553 ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΙΟΥΝΗ 2001 ΑΡ. ΦΥΛ. 373 ΔΡΧ. 300/Ε 0,73

Ετοιμάζουν τη συγκυβέρνηση με το σοσιαλφασισμό

ΣΗΜΙΤΗΣ-ΣΥΝΕΔΡΙΟ:

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ

ΕΙΣΟΔΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝ

Ακόμα και οι πιο στενοί φίλοι του Σημίτη, από εκείνους εννοούμε που τον θεωρούν ευρωπαϊό εκσυγχρονιστή, έκαναν σ'εκείνον και στον εαυτό τους την εξής ερώτηση μετά τη θεαληώδη συνεδρίαση του Εκτελεστικού που αποφάσισε Συνέδριο για τον Οκτώβρη: “Αφού ο Σημίτης διαπίστωσε κακή λειτουργία της κυβέρνησης και χτύπημα και υπονόμευση του κυβερνητικού έργου, γιατί δεν προσέφυγε στη Βουλή για ψήφο εμπιστοσύνης, ή στο λαό για εκλογές, ή στις προσωπικές του αρμοδιότητες για ανασχηματισμό; Τι σχέση έχει από θεσμική άποψη μια κυβερνητική κρίση με ένα κομματικό συνέδριο; Η κυβερνητική κρίση είναι μια εξωτερική θεσμική υπόθεση και ένα συνέδριο μια εσωτερική πολιτική υπόθεση για ένα κυβερνητικό κόμμα”. Με τον πιο τυπικό τρόπο έθεσε αυτό το ερώτημα ο δημοσιογράφος Καρέλιας της *Ελευθεροτυπίας*.

Πραγματικά γιατί ο Σημίτης απείλησε και εκβίασε το Εκτελεστικό για ένα Συνέδριο και όχι για έναν ευρύ και βαθύ ανασχηματι-

σμό, όχι για μια ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή και όχι για μια προσφυγή στις εκλογές; Γιατί ρίσκαρε τόσα πολλά για ένα Συνέδριο

την ώρα που είναι αναντίρρητος σαν αρχηγός κόμματος και ενώ έχει τόσες εξουσίες σαν πρωθυπουργός;

Τι τον τρώει τόσο πολύ τον Σημίτη να κάνει 6 μήνες πιο προσά ένα Συνέδριο που ήταν προγραμματισμένο για την άνοιξη του 2002; Γιατί χρειαζόταν για χάρη αυτού του Συνεδρίου μια απειλή παραίτησης;

Χρειάζονταν όλα αυτά και άλλα τόσα, απαντάμε εμείς, αφού πρόκειται για ένα ζήτημα που κρίνει τη στρατηγική Σημίτη – Λαλιώτη – Γ. Παπανδρέου στο πιο κρίσιμο σημείο της: Την είσοδο των μεταλλαγμένων κνιτών, πρώτα στο ΠΑΣΟΚ και από κει στην κυβέρνηση.

Λίγο πιο μακροπρόθεσμα πρόκειται για το ζήτημα της εισόδου του

ΣΥΝ στο ΠΑΣΟΚ και από κει στην εξουσία. Αυτό το ζήτημα δεν μπορεί να λυθεί με ανοιχτό θεσμικό τρόπο μπροστά στο λαό. Ο λαός δεν θα ψηφίσει ποτέ ένα ΠΑΣΟΚ που θα ηγεμονεύεται από τον ΣΥΝ. Αυτός ο ηγεμονισμός θα γίνει μέσα από τον εισοδισμό του ΣΥΝ στο ΠΑΣΟΚ, θα γίνει ύπουλα με αδιαφάνεια και με αλλεπάλληλα πραξικοπήματα.

Το Συνέδριο που είχε ως χθες προγραμματιστεί για την άνοιξη του 2002 δεν είναι ένα οποιοδήποτε από τα πολυάριθμα Συνέδρια του ΠΑΣΟΚ, είναι **ΤΟ** Συνέδριο.

Το Συνέδριο αυτό συνοδεύεται από τον σχετικά ανώδυνο επίσημα χαρακτηρισμό “Μετεξέλιξη”. Ονομάζεται δηλαδή και “Συνέδριο της Μετεξέλιξης”. Όμως η “Μετεξέλιξη” συχνά αντικαθίσταται με τη

λέξη “Διεύρυνση” που γενικά αποφεύγεται γιατί είναι πολύ πιο κοντά στην αλήθεια και σημαίνει το εξής σημαντικό και καιρικό: τη διεύρυνση του ΠΑΣΟΚ με τους μεταλλαγμένους κνίτες, ή αλλιώς τη μαζική είσοδο στο ΠΑΣΟΚ των μεταλλαγμένων κνιτών.

Πρόκειται δηλαδή για τη διεύρυνση του ΠΑΣΟΚ με τις γνωστές παρέες της καλούμενης “κεντροαριστεράς” δηλαδή μ' αυτόν τον γνωστό αστερισμό από “κινήσεις”, “προτοβουλίες”, και “ομίλους” που έχουν σαν πιο γνωστούς εκπροσώπους τους τον Μπίστη, τον Ευθυμίου, τον Καλογήρου και τον Τούντα. Ο δεύτερος είναι η Greenpeace, ο τρίτος ένας παλιός

συνέχεια στη σελ. 2

ΓΚΕΤΕΜΠΟΡΓΚ:

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ

Οι διαδηλώσεις της διεθνούς του σοσιαλφασισμού αρχίζουν να προκαλούν την απύπνιση των λαών της Ευρώπης.

Κατάπληκτος ο δημοκρατικός λαός της Σουηδίας είδε το κέντρο της ήσυχης πόλης του Γκέτεμποργκ να καταστρέφεται και να λεηλατείται από τους σπασιατίες. Στη χώρα του δεν βρέθηκαν διεφθαρμένοι πολιτικοί και σχολιαστές που να ρίξουν τη βασική ευθύνη των επεισοδίων στην αστυνομία. Η απροσδόκητη βία ενάντια στα μαγαζιά, δηλαδή ενάντια στην

περιοσία των πολιτών της χώρας ήταν για όλους έργο των σπασιαματιών διαδηλωτών και ενάντια σ' αυτούς έπεσε το βάρος της λαϊκής κατακραυγής.

Η Σουηδία δεν είναι Ελλάδα όπου καθαγιάζεται η βία των προβοκατόρων οι οποίοι επίτηδες προκαλούν με τις επιθέσεις τους την αστυνομική βία για να κρύψουν πίσω από αυτήν τον φασισμό τους.

Στις δημοκρατικές χώρες οι λαοί ξέρουν να διακρίνουν ανάμεσα στην αστυνομική βία που υπερασπίζεται τη δημοκρατική νομιμότητα και στην αστυνομική βία που

την καταπατά. Και ο δικός μας λαός ξέρει να το διακρίνει αυτό και γι' αυτό έχει απομονώσει πολιτικά τον “αντικαπιταλιστικό” κνιτισμό. Όμως σε επίπεδο πολιτικής εξουσίας συμβαίνει το αντίθετο. Σ' αυτό το επίπεδο ο κνίτης που κάνει μπουκές στα υπουργεία είναι πιο ιερός από όσο είναι οι αγελάδες στην Ινδία.

Είναι φυσικό λοιπόν που ήταν στο Γκέτεμποργκ, ακριβώς στη δη-

συνέχεια στη σελ. 28

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Τεράστιας πολιτικής σημασίας συγκέντρωση των μαθητών στην Ελευσίνα για να μην κλείσει η Πετρόλα (σελ.4)
- Διαδήλωση των εργατών της TVX στη Θεσσαλονίκη (σελ.6)
- Λιπάσματα: Μάχη για το Σωματείο και μάχη στην Ευρώπη (σελ.8, 10)
- Συγκροτήθηκε Επιτροπή Σωτηρίας της βιομηχανίας (σελ.11)
- Δημ. της Μακεδονίας: Η νέα ταχτική Γκεοργκίεφσκι (σελ.16)
- Ναρκωτικά: Καμιά ελευθερία στο χασίσι (σελ.3)
- Θετική εξέλιξη η εκλογή Μπερλουσκόνι (σελ.32)

Νίκη των Λιπασμάτων στο Ευρωκοινοβούλιο (σελ. 10)

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΙΣΟΔΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝ

συνέχεια από τη σελ. 1

αρχικίντης, που τώρα τον έχει χάσει ο Σημίτης δίπλα στον Χριστοδουλάκη σαν εξωκομματικό Γενικό Γραμματέα του Υπ. Ανάπτυξης για να κάνει ότι μπορεί από βιομηχανικό σαμποτάζ. Όσο για τον Μπίστη γι' αυτόν μιλάμε κάθε φορά. Πρόκειται για τον αρχηγό του κνίτικου δηλαδή του ρώσικου εισοδισμού μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Για τον Τούντα το μόνο που ξέρουμε είναι ότι εκφράζει όταν μιλάει συνασπισμικές θέσεις.

Αυτοί οι “μεταλλαγμένοι κνίτες” δεν έχουν όλοι το ίδιο στάτους σε σχέση με το ΠΑΣΟΚ. Άλλοι είναι μέσα, άλλοι είναι λίγο έξω, άλλοι είναι πολύ έξω. Όμως όλοι τους αποτελούν ένα πολιτικό συσχεές, μια γέφυρα με πολλά βάρθρα. Η γέφυρα αυτή ξεκινάει από τους “μέσα”, όπως είναι οι Καλογήρου, Βούγιας, Φασούλας κλπ φτάνει μέσω των λίγο απ' έξω όπως είναι οι Μπίστης και Τούντας στους πιο πολύ απ' έξω όπως είναι η Δαμανάκη και τελικά ακουμπάει στον Κωνσταντόπουλο. Από κει με νέα βάρθρα τους νεόκοπους σοσιαλφασίστες Κωστόπουλο και Θεωνά το πολιτικό συσχεές φτάνει ως το ΔΗΚΚΙ και τους Λαφαζάνηδες και από κει με έναν πήδο αναπαύεται σταθερά στη μάνα όλων αυτών, στον Περισσό. Ως τον Περισσό όλο αυτό το συσχεές ονομάζεται “κεντροαριστερά”.

Η ατέλειωτη αυτή γέφυρα σαν σχηματισμός εξουσίας είναι μια βουλευτική ταινία που αφού θα την καταπιεί το ΠΑΣΟΚ θα απομυζηθεί από αυτήν μέχρι μυελού για να προκύψει ένα τέρας άγνωστο ως τώρα στην πολιτική σκηνή. Αυτό το τέρας μισο - ευρωπαίος παρακμιακός φιλελεύθερος και μισο-λυσσασμένος κνίτης θα αναλάβει να γκρεμίσει κάθε πρόοδο στη χώρα και να τη μετατρέψει ταχύτατα στο πιο συμπαγές ρώσικο προγεφύρωμα στην Ευρώπη.

Η “μετεξέλιξη” του ΠΑΣΟΚ δηλαδή η είσοδος της ταινίας βαθιά στο σώμα του κυβερνητικού κόμματος δεν είναι καθόλου μια εύκολη υπόθεση. Αυτός είναι ο λόγος που το Συνέδριο αυτό κόλλησε στις διαδικασίες του που θα ήταν “μετεξελικτικού” ή “διευρυτικού” τύπου από την πρώτη στιγμή του όταν εξαγγέλθηκε την περυσινή άνοιξη.

Έγραφε τότε το Βήμα (7 Μάη 2000): “Η μετεξέλιξη θα ξεκινήσει με τη διοργάνωση θεματικών συνδιασκέψεων όπου θα συμμετέχουν και οι ομάδες της κεντροαριστεράς... Αυτές θα οδηγήσουν στο Συνέδριο της μετεξέλιξης το 2002 το οποίο δεν θα διοργανώσει η Κ.Επιτροπή αλλά μια ευρύτατη οργανωτική επιτροπή Συνεδρίου στην οποία το καταστατικό επιτρέπει να συμμετέχουν πρόσωπα που δεν ανήκουν στην κομματική ιεραρχία ή δεν είναι μέλη του ΠΑΣΟΚ...” (σ.σ. Η υπογράμμιση δική μας).

Το Βήμα της Κυριακής της επόμενης βδομάδας 14/5/2000 σημείωνε:

“Οι εργασίες ξεκίνησαν με συνάντηση Σκανδαλίδη με Τούντα Καλογήρου και Ευθυμίουπουλο της Πρωτοβουλίας και θα ακολουθήσουν κι άλλες που θα περιλάβουν και τον Μπίστη για να πάρουν μέρος ως το 2002 ως πλήρη μέλη του ΠΑΣΟΚ”.

Μετά από δύο εβδομάδες το πράγμα συνεχίστηκε. Το Βήμα της 28/5/2000 έγραφε ότι “τη μετεξέλιξη ανέλαβε μια 35μελής Εκτελεστική Γραμματεία της οποίας τα μέλη ορίζονται ex officio”, αλλά στη συγκρότηση αυτής της Γραμματείας αντέδρασαν οι Τζουμάκας και Βάσω Παπανδρέου.

Στο σημείο αυτό χάλασε όλη η υπόθεση. Με επικεφαλής τη Βάσω Παπανδρέου ένα τεράστιο κομμάτι του κλασικού πασοκικού μηχανισμού αντέδρασε έντονα και σταμάτησε όλο το εγχείρημα της μετεξέλιξης. Η καγκεμπίτικη Αγία Τριάδα, Σημίτης - Λαλιώτης - Γ. Παπανδρέου αναδιπλώθηκε όπως κάθε φορά μπροστά στα δύσκολα.

Η νέα τους απόπειρα έγινε στις 6 Μάρτη 2001 όταν πραγματοποιήθηκε η περίφημη συνάντηση των “σχημάτων του ευρύτερου χώρου της αριστεράς” στην οποία πρωτοστατούσε ο Κύρκος και στην οποία μίλησε ο Σημίτης. Αυτή θα περνούσε πολύ στα μαλακά αν δεν σηκωνόταν ξαφνικά ο απρόβλεπτος Πάγκαλος, που τον καταπράυνε επί ένα χρόνο ο ΣΥΝ, για να καταγγείλλει με τον πιο εύστοχο τρόπο τον Κύρκο και τα “ρετάλια των ρεταλιών” σαν τους πιο ακατάλληλους “διευρυτές” του ΠΑΣΟΚ. Αυτή η φράση διέσυρε το εγχείρημα όσο καμιά άλλη ως τώρα. Η Αγία Τριάδα και τα “ρετάλια” αναδιπλώθηκαν για μια ακόμα φορά.

Τώρα κάνουν την πιο δουλεμένη τους επίθεση, την πιο δραστήρια και τα παίζουν όλα για όλα. Ξέρουν ότι αν δεν γίνει τώρα, δεν θα γίνει ποτέ. Γιατί τώρα οι καγκεμπίτες έχουν ετοιμάσει όλες τις προϋποθέσεις. Έχουν σχεδιάσει και έφεραν με επιτυχία σε πέρας την προβοκάτσια του ασφαλιστικού, η οποία έβαλε χωρίς λόγο κυβέρνηση και ΠΑΣΟΚ στο κέντρο μιας τέλει εννορηστρομένης, όσο και αναπόφευκτης θύελλας. Από την ώρα που δύο τρεις υπουργοί κατάπιαν το σχέδιο Γιαννίτη, η προβοκάτσια εξελίχθηκε άψογα. Τα συνδικαλιστικά τσιράκια του ΠΑΣΟΚ μέσα στη ΓΣΕΕ διατάχθηκαν να μετατραπούν σε προλεταριακούς γίγαντες και να μη μιλάνε καν με τον υπουργό της κυβέρνησης τους, ενώ έπρεπε να φαίνεται σε όλους ότι μόνο μια συμμαχία της ΠΑΣΚΕ με τον ΣΥΝ θα επέτρεπε μια αξιοπρεπή για την κυβέρνηση λύση του ασφαλιστικού.

Το ΠΑΣΟΚ έγινε το κλωτσοκούφι της κοινωνίας. Μόνο ένα τέτοιο ανυπόληπτο ΠΑΣΟΚ, τόσο αναξιόπιστο και δίχως μέλ-

λον είναι σε θέση να πιαστεί από το τίποτα για να σωθεί, δηλαδή από τα “ρετάλια των ρεταλιών”. Μια τέτοια κατάντια χρειαζόταν ωστόσο απέναντί της και μια αξιόπιστη εναλλακτική λύση εξουσίας, δηλαδή χρειαζόταν μια χαρούμενη, ενωμένη και σφριγηλή Νέα Δημοκρατία. Αυτό το κανόνισε ο κρυφο-κνίτης Καραμανλής μάζοντας στο κόμμα τον Σουφλιά και ανοίγοντας την αγκαλιά του σε κάθε διαγραμμαμένο και πικραμένο. Αυτός ο ως τα χθες σχεταριστής, αυτός που διέσπασε το κόμμα του πριν από τις εκλογές για ψύλλου πήδημα ώστε να διευκολυνθεί ο Σημίτης, μετατράπηκε τώρα, στα μέσα της τετραετίας, σ' έναν ανοιχτόκαρδο και μπλαζέ φιλελεύθερο.

Την ίδια ώρα και για να μην υπάρχει η παραμικρή ελπίδα κάποιων νέας προσχώρησης από τη λεγόμενη δεξιά και από το λεγόμενο κέντρο προς το ΠΑΣΟΚ, επιτράπηκε στον θλιβερό τζέντλεμαν Αβραμόπουλο να φτιάξει το μόνο δυτικόφιλο κόμμα. Όλα ήταν σχεδόν τέλεια, όταν ο αρχιπροβοκάτορας Σημίτης πήρε ξαφνικά στο κνήγι τους βιομηχανούς, που μόλις τώρα άρχισαν να παίρνουν χαμπάρι ότι ο ως χθες αγαπημένος τους ευρωπαϊός εκσυγχρονιστής είναι ένας γνήσιος συνεχιστής της βιομηχανοκτόνας πολιτικής του Α. Παπανδρέου. Η επίθεση αυτή, έγινε τη στιγμή που έγινε και με τον τρόπο που έγινε, για να στερήσει το ΠΑΣΟΚ από κάθε σοβαρή συμμαχία με τη αστική τάξη και ταυτόχρονα να ρίξει στην κοινωνία τη γνωστή κνιτο-συνασπισμική γραμμή του αντιδραστικού αντικαπιταλισμού που πολιτικά πάλι σημαίνει μέτοπο του ΠΑΣΟΚ με ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ.

Αυτή την πρωτοφανή κατακλυστική ατμόσφαιρα την κατέγραψε την κατάλληλη στιγμή και η κατάλληλη δημοσκόπηση. Θα μπορούσε να βγει μία τέτοια δημοσκόπηση και εντελώς αυθόρμητα. Οι μεγάλοι προβοκάτορες δεν χρειάζεται συνήθως να αλλάζουν τα γκάλοπ, γιατί αλλάζουν τις συνειδήσεις. Το νευραλγικό πάντως σημείο του γκάλοπ ήταν ότι ο Σημίτης έπεφτε για πρώτη φορά κάτω από τον Καραμανλή σαν “ο πιο κατάλληλος πρωθυπουργός”. Επειδή σ' αυτή τη χώρα ψηφίζονται πρωθυπουργοί και όχι κόμματα, αυτό σήμαινε ότι το ΠΑΣΟΚ έχανε την εξουσία.

Στο σημείο αυτό ο προβοκάτορας χτύπησε το χέρι του στο Εκτελεστικό και είπε: “κάντε συνένδριο, αλλιώς φεύγω”, που σημαίνει: “βάλτε μέσα τα ρετάλια, αλλιώς χάνετε την εξουσία, γιατί ξέρετε πως χωρίς εμένα χάνετε την εξουσία”.

Αυτός ο εκβιασμός είναι ο μόνος που μπορεί να πιάσει στο ΠΑΣΟΚ κι έχει πάντα πιάσει ως τώρα. Γιατί οι πασόκοι οπληρωγού έχουν άποψη και ελεύθερο δημοκρατικό πνεύμα ως εκεί που δεν διακυβεύεται η γενική εξουσία του

αρπακτικού στρατού τους. Αντέχουν ακόμα και να χάνουν την κομματική και κυβερνητική εξουσία τους σαν πρόσωπα, όμως δεν αντέχουν ποτέ να χάνουν την εξουσία σαν κόμμα. Τότε νιώθουν ένα τίποτα και μετατρέπονται σε ρεμάλια. Φαίνεται ότι τα ηγετικά ρεμάλια στο Εκτελεστικό της 23 Ιούνη προτίμησαν να μοιραστούν την εξουσία με τα ρετάλια παρά να τη χάσουν εντελώς.

Έτσι όσοι υπέκυψαν βγήκαν από τη συνεδρίαση έξω φρενών με τον εκβιαστή αρχηγό τους. Όμως ο ίδιος ήταν εξαιρετικά χαρούμενος, κατάσταση στην οποία δεν θα έπρεπε να βρισκόταν αν δεν ήταν προβοκάτορας, γιατί ένας γνήσιος ηγέτης δεν θα ευχαριστιόταν με το να διασύρονται τα ηγετικά στελέχη του κόμματός του, σαν άβουλα και αδύναμα όντα που υποκύπτουν σε εκβιασμούς, και γενικά δεν θα ευχαριστιόταν που η γραμμή του πέρασε με το ζόρι. Ανοιχτά χαρούμενος βέβαια ήταν ο άλλος της Τριάδας ο Γ. Παπανδρέου, ενώ ο Λαλιώτης έπρεπε να παίξει τον γνωστό του κεντρίστικο ρόλο. Επέπληξε λοιπόν με δύναμη τον Σημίτη για τον εκβιασμό του και ύστερα ευχαρίστως υπέκυψε σ' αυτόν καλώντας και τους άλλους να κάνουν το ίδιο. Την ίδια ταχτική ακολούθησε και το πιστό τσιράκι του Λαλιώτη στο Εκτελεστικό, ο Σκανδαλίδης.

Αυτόν το ρόλο παίζει εδώ και δυο χρόνια και ο νεόκοπος σύμμαχος της ρώσικης ομάδας Τσοχατζόπουλος. Αυτός πουλάει διαρκώς την τάση του, την τάση του εθνικιστικού αυτοδυναμικού ΠΑΣΟΚ στην κλίκα του Σημίτη. Η τακτική του είναι η γνωστή παπανδρείκη. Διαφωνεί στα λόγια με το Σημίτη και συμπλέει μαζί του στην πράξη. Στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να αντιμετωπίσει τη σκληρή γραμμή του στρατοπέδου του που τον καλεί να κατέβει στο Συνέδριο ενάντια στον Σημίτη. Αυτός σαν απάντηση ρίχνει τη γραμμή να “επιβάλλουμε την πολιτική μας γραμμή στο Συνέδριο και όχι τα πρόσωπα”. Τέτοιες απάτες πάννουν μόνο σ' ένα κόμμα σαν το ΠΑΣΟΚ στο οποίο η πολιτική διαχωρίζεται από τα πρόσωπα, επειδή τα πιο πολλά πρόσωπα εκεί μέσα έχουν εξασκηθεί για δεκαετίες στη φακίρικη τέχνη να εφαρμόζουν τις αντίθετες πολιτικές από εκείνες που πιστεύουν. Βεβαίως, όταν ο Τσοχατζόπουλος λέει “να επιβάλουμε την πολιτική μας στο Συνέδριο”, εννοεί να περάσει η γραμμή της συγκυβέρνησης με την ψευτοαριστερά. Γιατί αυτή τη γραμμή υπερασπίζει εδώ και δυο χρόνια ανοιχτά ο Τσοχατζόπουλος. Όταν λέει “αριστερό ΠΑΣΟΚ”, “κοινωνικό ΠΑΣΟΚ” κλπ, αυτός εννοεί ένα πράγμα, τη συγκυβέρνηση με τους κνίτες. Αφού έτσι έχουν τα πράγματα, οι μόνοι χαμένοι στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, τα αληθινά θύματα του εκβιασμού του Σημίτη είναι αυτοί που με τον ένα ή τον άλλον τρόπο έχουν α-

ντισταθεί ως τώρα στη γραμμή της συγκυβέρνησης με τους σοσιαλφασίστες. Αυτοί είναι βασικά η Β. Παπανδρέου και ο Πάγκαλος. Πιστεύουμε ότι θα χτυπήσουν τη “μετεξέλιξη” στη συνέχεια, αλλά θα είναι σε πολύ πιο αδύναμη θέση από πριν, επειδή θα έχουν μπει στο Συνέδριο της “μετεξέλιξης” υποκύπτοντας. Πέρα από αυτό όμως και η ρώσικη συμμορία δεν θα προχωρήσει με μια μαλακή τακτική. Ο βασικός λόγος που την έκανε να φέρει το Συνέδριο τόσο κοντά, αφού οι προϋποθέσεις που προαναφέραμε υπήρχαν, ήταν η ταχύτητα και ο αιφνιδιασμός. Μέσα στο καλοκαίρι η μικρή αλλά καλά λαδωμένη μηχανή του Λαλιώτη και τα εκατοντάδες σκυλιά της “κεντροαριστεράς” που τόσα χρόνια περιμένουν λυσσασμένα ένα κομμάτι εξουσίας, θα πάρουν σβάρνα τους μαλθακούς και κουρασμένους κομματικούς γραφειοκράτες που θα τους βρουν μισόγυμνους μέσα στις θάλασσες και χαμένους στις παραλίες, απρόθυμους για τις σκληρές μάχες του πιο σκληρού από όλα τα Συνέδρια.

Η μόνη τους φροντίδα θα είναι οι αντίπαλοι τους να καταλάβουν όσο γίνεται πιο αργά το σχέδιό τους. Ίσως έτσι να εξηγείται το γεγονός ότι τουλάχιστον μέσα στα λίγα εικοσιτετράωρα που μεσολάβησαν από το πραξικόπημα στο Εκτελεστικό, δεν έχουν ακουστεί ακόμα οι λέξεις “μετεξέλιξη”, “διεύρυνση”, “κεντροαριστερά”. Μόνο ο Μπίστης, ανίκανος να κρύψει τη χαρά του, έβγαλε μια ανακοίνωση υπέρ του “εκσυγχρονιστικού εγχειρήματος”. Αλλά που να προσέξει ο μέσος πασόκος του μηχανισμού τέτοιες μειοψηφίες.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στην Τ. Θυρίδα 8371, Τ.Κ. 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ. 8371 Τ.Κ. 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Κούτελος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

Βία ενάντια στα ναρκωτικά

ΚΑΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΟ ΧΑΣΙΣΙ

Όχι στην ηρωίνη από το κράτος

Πέντε βουλευτές, οι Κουβέλης, Δαμανάκη από τον ΣΥΝ, οι Μπένος και Βούγιας από το ΠΑΣΟΚ και ο Τατούλης από τη ΝΔ, κατέθεσαν στη Βουλή στις 23 του Μάη μια πρόταση νόμου 50 σελίδων για τα ναρκωτικά.

Πρόκειται για μια πιο προωθημένη πρωτοβουλία από κείνη που πήραν πριν εννιά χρόνια οκτώ βουλευτές με επικεφαλής τότε τους Λαλιώτη και Γ. Παπανδρέου. Τότε αυτοί οι δύο ήταν βουλευτές στην αντιπολίτευση, τώρα είναι ηγέτες μιας κυβέρνησης. Ο ίδιος ο Λαλιώτης δεν εμφανίστηκε τώρα, αλλά οι Βούγιας και Μπένος είναι δικοί του, όσο για τον Γ. Παπανδρέου αυτός έστειλε ενθουσιώδες μήνυμα υπέρ της πρωτοβουλίας.

Εννοείται ότι τότε, όπως και σήμερα, στο πολιτικό κέντρο της πρωτοβουλίας είναι ο ΣΥΝ, ο οποίος αποτελεί το μαχητικό απόσπασμα κάθε διαδικασίας καταστροφής, διαφθοράς και αποσύνθεσης αυτού του τόπου. Όσο για τον Τατούλη, αυτός είναι ο αναγκαίος φιλελεύθερος καλών προθέσεων που χρησιμοποιεί το σοσιαλφασισμό σα δημοκρατικό μανδύα για τις επιθέσεις του στο λαό. Η ξεχωριστή σημασία αυτής της πρότασης σε σχέση με την προηγούμενη είναι ότι τώρα υπάρχει ο πραγματικός κίνδυνος να περάσει. Τότε η πρόταση ήταν απλά για ζύμωση, δηλαδή για προετοιμασία των συνειδητήσεων. Τώρα έχει τη φιλοδοξία να γίνει νόμος, και μπορεί να γίνει νόμος επειδή ο σοσιαλφασισμός έχει τώρα πανίσχυρες θέσεις στην εξουσία.

Η πρόταση των "5" από όσα γράφτηκαν στον τύπο και ανακοινώθηκαν στις τηλεοπτικές εκπομπές, περιλαμβάνει δύο ουσιώδη πρακτικά νομοθετικά μέτρα. Το ένα είναι ότι ο χρήστης σκληρών ναρκωτικών δεν διώκεται ποινικά, και μπορεί να παίρνει τη δόση του από το κράτος. Το δεύτερο και το βασικότερο, ότι απελευθερώνεται γενικά και η ατομική χρήση του χασισιού και η παραγωγή χασισιού για ατομική χρήση. Και στις δύο περιπτώσεις η πρόταση νόμου καλύπτεται πίσω από τις πιο ακραία φιλελεύθερες ευρωπαϊκές νομοθεσίες, στην περίπτωση της ηρωίνης πίσω από μια διαδεδομένη πρακτική σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες,

στη δεύτερη του χασισιού πίσω από την πρακτική αποκλειστικά της Ολλανδίας. Στο θεωρητικό υπόστρωμα της πρότασης των "5" είναι κυρίως δύο θέσεις που μηρυκάζουν διαρκώς σοσιαλφασίστες και φιλελεύθεροι: η πρώτη είναι ότι η διάδοση των ναρκωτικών ευνοείται ή ακόμα και οφείλεται στην παρανομία τους και η δεύτερη ότι το χασίσι δεν είναι ναρκωτική ουσία.

Η σύνθεση και των δύο αυτών θέσεων πραγματοποιείται στο εξής "σενάριο" που έχει κέντρο του τον έμπορο ναρκωτικών.

ΔΕΝ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΝΑΡΚΩΤΙΚΟΥ

Σύμφωνα με αυτό το σενάριο, είναι ο έμπορος σκληρών ναρκωτικών που προκαλεί τη χρήση των σκληρών ναρκωτικών με τον εξής τρόπο: Εκμεταλλεύεται την παρανομία της διακίνησης του χασισιού, που είναι τάχα μια αρκετά αθώα και πολύ διαδεδομένη ουσία και την διαθέτει μέσω του εγκληματικού του παράνομου κυκλώματος. Έτσι οι χρήστες χασισιού έρχονται σε επαφή με τον έμπορο. Τότε ο έμπορος κάποια στιγμή τους πλασάρει ηρωίνη. Στο σημείο αυτό υποδουλώνονται σωματικά και ψυχικά από τον έμπορο και γίνονται διακινητές και ηρωίνης και χασισιού διευρύνοντας οι ίδιοι πλέον το χώρο αγοράς του εμπόρου και παράγοντας νέα θύματα. Η λύση λοιπόν που προτείνουν οι παραπάνω σεναριογράφοι είναι η εξής: Νομιμοποιούμε την ατομική παραγωγή και χρήση του χασισιού και τελειώνουμε με τη σύνδεση χασικλή - εμπόρου. Ύστερα, για να κόψουμε και την σύνδεση ηρωίνομανούς - εμπόρου δίνει το κράτος τη δόση του στον ηρωίνομανή, οπότε αυτός ανεξαρτάται από τον έμπορο.

Με αυτά τα δύο μέτρα ο έμπορος απομονώνεται, το εμπόριο συρρικνώνεται ή καταρρέει και τότε δεν υπάρχει προμήθεια.

Αυτή η θεωρία εξηγεί την παραγωγή και την κατανάλωση των ναρκωτικών από την ύπαρξη του εμπόρου και είναι προϊόν όλης εκείνης της αντιδραστικής μικροαστικής οικονομολογίας που πάντα απέδιδε στον έμπορο, στο χρήμα και στο κέρδος την αιτία όλων των κοινωνικών κακών.

Στο βάθος πρόκειται για μια ακόμα έκδοση του αντιδραστικού αντικαπιταλισμού στη βάση του οποίου βρίσκεται η θέση ότι οι ανθρώπινες ατομικές ανάγκες δεν βγαίνουν από τα σπλάχνα της ίδιας της κοινωνικής ζωής, αλλά είναι προϊόν του κεφάλαιου, στην προκειμένη περίπτωση του εμπορικού κεφάλαιου που διακινεί ναρκωτικά:

Δηλαδή δεν υπάρχουν οι έμποροι ναρκωτικών, επειδή υπάρχει ατομική ζήτηση για την κατανάλωση ναρκωτικών, αλλά υπάρχει ζήτηση ναρκωτικών επειδή αυτή την προκαλούν οι έμποροι ναρκωτικών.

Αυτή τη θέση τη χρησιμοποιεί παντού ο αντιδραστικός αντικαπιταλισμός. Σύμφωνα με αυτήν οι ατομικοί καταναλωτές δεν χρησιμοποιούν ηλεκτρικά πλυντήρια και αυτοκίνητα επειδή αισθάνονται την ανάγκη γι' αυτά μέσα από μια αντικειμενική κοινωνική διεργασία, αλλά επειδή την ανάγκη τους για πλυντήρια και αυτοκίνητα τους τη γεννάει η διαφήμιση και η ευρύτερη ιδεολογική προπαγάνδα, που οργανώνουν το κεφάλαιο της αυτοκινητοβιομηχανίας και το κεφάλαιο της βιομηχανίας ατομικών συσκευών.

Αυτή τη θέση την προώθησε και την προωθεί συστηματικά ο σοσιαλμπερλιαλισμός κάτω από τον γενικό τίτλο "καταναλωτική κοινωνία" και υπότιτλο "πλασματικές ανάγκες" για να δικαιολογήσει το γεγονός ότι όλες οι σοσιαλμπερλιαλιστικές χώρες και πρώτα απ' όλες η ΕΣΣΔ αρνήθηκαν να ικανοποιήσουν τις ζωτικές καταναλωτικές ανάγκες των πληθυσμών τους, και να αναπτύξουν τη βιομηχανία καταναλωτικών ειδών, στο όνομα τάχα της "άμυνας της σοσιαλιστικής χώρας" και με το συνοδευτικό επιχείρημα ότι προηγούνται οι συλλογικές καταναλωτικές δαπάνες του

πληθυσμού, όπως αυτοί τις όριζαν. Στο βάθος πρόκειται για μια σύγχρονη επανέκδοση του μεσαιωνικού ασκητισμού όπως τον προπαγάνδιζαν οι παπάδες προκειμένου να μην διεκδικούν οι εξαθλιωμένοι δουλοπάροικοι από τους φεουδάρχες δυνατότες τους τίποτα υλικότερο από την ουράνια σωτηρία.

Όσοι βέβαια έχουν έστω και κάποια μακρινή σχέση με τον μαρξισμό ξέρουν ότι κάθε κεφαλαιοκρατική παραγωγή και κυκλοφορία πραγματοποιείται πάνω στο έδαφος των ανθρώπινων καταναλωτικών αναγκών. Και αυτό ανεξάρτητα από τον ιστορικά προοδευτικό ή αντιδραστικό χαρακτήρα αυτών των αναγκών και ανεξάρτητα από τον εποικοδομητικό ή καταστροφικό ρόλο που συνεπάγεται η ικανοποίηση αυτών των αναγκών πάνω στα ίδια τα άτομα. Η ατομική ανάγκη για ναρκωτικά, η ανάγκη για πορνογραφήματα και η ανάγκη για λαχεία δεν ενδιαφέρουν τους επιμέρους κεφαλαιοκρατικούς τομείς σαν τέτοιους πιο πολύ από τις ανάγκες που υπάρχουν για πλυντήρια και για αυτοκίνητα. Η βιομηχανία πορνογραφημάτων, ή οι εκδοτικοί οίκοι που τυπώνουν το "Κεφάλαιο" του Μαρξ είναι σαν καπιταλιστικοί οργανισμοί εξίσου αδιάφοροι για την ηθική αξία του προϊόντος τους. Αντίστοιχα και οι ίδιες οι ανάγκες είναι ανεξάρτητες από τις επιμέρους βιομηχανίες που τις καλύπτουν.

Ασφαλώς ο κεφαλαιοκρατικός τρόπος παραγωγής παράγει και διαρκώς καινούργιες ανάγκες καθώς και τα ιδιαίτερα προϊόντα που είναι δεμένα με αυτές τις νέες ανάγκες. Αλλά αυτό δεν είναι στην πρόθεση ούτε προϊόν επινόησης κάποιου φανταστικού και αφηρημένου συλλογικού κεφαλαιοκράτη, και ακόμα περισσότερο κάποιας ειδικής μερίδας του κεφάλαιου, αλλά προκύπτει αναγκαστικά από τις λειτουργίες του ίδιου του κεφαλαιοκρατικού συστήματος στο σύνολό του. Για παράδειγμα, η ανάγκη που έχουν για δανεισμό οι δίχως πιστωτική επιφάνεια επιχειρηματίες είναι σύμφυτη με τον καπιταλισμό και εξυπηρετείται από τους τοκογλύ-

φους αλλά δεν είναι οι τοκογλύφοι που προκάλεσαν αυτή την ανάγκη. Όσο θα υπάρχει καπιταλισμός θα υπάρχει και τοκογλυφικό κεφάλαιο, αλλά δεν προκάλεσε αυτό το κεφάλαιο την τοκογλυφία.

Η ατομική ανάγκη για ναρκωτικά, ή καλύτερα οι άνθρωποι που είναι επιρρεπείς στο να καταναλώσουν ναρκωτικά, υπάρχει στον ίδιο βαθμό που υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι επιρρεπείς στα λαχεία και ακόμα κάποιοι άλλοι στα πορνογραφήματα. Με τα ναρκωτικά ζει κανείς στην φαντασία του έναν καλύτερο κόσμο. Με τα λαχεία και το τζόγο γενικά αγοράζει κανείς την φαντασίωση μιας πλούσιας ζωής και με τα πορνογραφήματα την φαντασίωση μιας ανεκπλήρωτης σεξουαλικής ηδονής.

Αυτές οι αγορές δεν είναι οι μοναδικές με τις οποίες οι άνθρωποι καταναλώνουν στην φαντασία τους ότι δεν μπορούν να ζήσουν στην πράξη. Οι επιχειρήσεις της θρησκευτικής λατρείας, ένα βασικό μέρος της βιομηχανίας θεάματος και το κύριο μέρος της αθλητικής βιομηχανίας είναι τέτοιες μορφές φανταστικού ξεπεράσματος των πραγματικών αντιφάσεων της κοινωνικής ζωής και αντίστοιχες μορφές κοινωνικής και προσωπικής αλλοτρίωσης. Εκείνο που περισσότερο χαρακτηρίζει τις τρεις που εντοπίσαμε είναι ότι ο φανταστικός τους κόσμος μπορεί εύκολα να συντρίψει την πραγματική τους ζωή και ειδικά στην περίπτωση των ναρκωτικών, να τους ρίξει στον πιο απίστευτο εξευτελισμό.

Σε αυτά τα πάθη και τις πανίσχυρες έξεις, δεν είναι ευάλωτος ο κάθε άνθρωπος. Είναι πιο ευάλωτα τα κοινωνικά, ψυχικά και οικονομικά πιο τραυματισμένα κομμάτια του πληθυσμού. Επίσης είναι αυτά που προσωπικά που βασανίζονται περισσότερο σε πρακτικό επίπεδο γιατί είναι περιορισμένη η οικονομική τους δυνατότητα για να προμηθευτούν ασταμάτητα το αντικείμενο ή το μέσο του πάθους τους. Εννοούμε εδώ ότι για

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΛΕΙΣΕΙ Η ΠΕΤΡΟΛΑ

Πραγματοποιήθηκε στις 13 του Ιούνη η συγκέντρωση των 15μελών του 1ου και του 2ου ΤΕΕ Ελευσίνας στο Εργατικό κέντρο της πόλης. Στη συγκέντρωση αυτή συμμετείχαν μαθητές, εργαζόμενοι από την Πετρόλα, κάτοικοι της Ελευσίνας ενώ έκαναν ιδιαίτερα αισθητή την παρουσία τους οι απολυμένοι από τα Λιπάσματα της Δραπετσώνας. Συμμετείχαν επίσης σύντροφοι της ΟΑΚΚΕ.

Η σημασία αυτής της συγκέντρωσης είναι τεράστια. Για πρώτη φορά μέσα στην Ελευσίνα, στο κέντρο του βιομηχανικού σαμποτάζ στο Θριάσιο, ακούστηκε η αντίθετη φωνή που υποστηρίζει τη βιομηχανία τόσο δυνατά.

Τώρα κανείς δεν μπορεί πια να κατηγορήσει όσους προπαγανδίζουν την άποψη ότι χρειάζεται η βιομηχανία και ότι πρέπει να γίνει ο εκσυγχρονισμός της Πετρόλα, για το ότι δεν είναι κάτοικοι της Ελευσίνας αλλά ένα κόμμα που ήρθε από την Αθήνα, ούτε μπορεί να λείπει ότι αυτά τα λένε κάποιον από τους εργάτες της Πετρόλα που υπηρετούν τα συμφέροντα του εργοδότη τους.

Οι μαθητές των τεχνικών σχολείων της Ελευσίνας αντιτάθηκαν στη βαρβαρότητα, στην οποία θα οδηγήσει το κλείσιμο της Πετρόλα για την περιοχή, και φώναξαν δυνατά στο Θριάσιο "κάτω τα χέρια από τα εργοστάσια".

Για πρώτη φορά ένα κομμάτι της κοινωνίας της Ελευσίνας, οι μαθητές, που πάνω του στηρίχτηκε αρχικά και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό το αντιδραστικό κίνημα των κατεδαφιστών, μιλά ανοιχτά και παίρνει θέση για ένα ζήτημα που αποτελεί καθημερινό θέμα στις συζητήσεις των κατοίκων της πόλης. Και παίρνει θέση υπέρ της ανάπτυξης, υπέρ των βιομηχανικών επενδύσεων στο Θριάσιο. Το ίδιο τους το μέλλον είναι η ύπαρξη της βιομηχανίας και για τη διατήρησή της και την ανάπτυξή της φώναξαν και διοργάνωσαν αυτήν την ιστορική για την πόλη και ίσως για το βιομηχανικό κίνημα σε όλη την Ελλάδα, συγκέντρωση. **Εδώ για πρώτη φορά στην Ελλάδα σχολεία φωνάζουν για τη**

βιομηχανία και παίρνουν την πρωτοβουλία να καλέσουν ανοιχτά το λαό για την υπεράσπισή της.

Τα αποτελέσματα όλης αυτής της κίνησης που ξεκίνησε από τον Απρίλη δεν άργησαν να φανούν. Ο αποκλεισμός της Πετρόλα, που προβλήθηκε από όλα τα μέσα ενημέρωσης και τα τοπικά και τα πανελλαδικά για το Σαββατοκύριακο 2-3 Ιούνη κατέληξε σε παταγώδη αποτυχία. Ταυτόχρονα με την προπαγάνδα των κατεδαφιστών για τη δικιά τους συγκέντρωσή γινόταν και η προπαγάνδα της εκδήλωσης των μαθητών στο Εργατικό Κέντρο. Συνεργεία από μαθητές μοίραζαν την προκήρυξη στα σχολεία, κολλούσαν τις αφίσες που ανάγγειλαν τη συγκέντρωση και κρεμούσαν αεροπανώ στην πόλη. Αν και η εκδήλωση αρχικά (όπως αναφέρονταν στην προκήρυξη) είχε αναγγελθεί για το χώρο των ΤΕΕ έγινε τελικά στο Εργατικό Κέντρο. Και αυτό γιατί από τη μια υπάρχει ένα τυπικό νομικό πρόβλημα για τη χρήση του χώρου του σχολείου για μια τέτοια συγκέντρωση αλλά και από την άλλη υπήρξε ένα ουσιαστικό πρόβλημα που έχει να κάνει με το γεγονός ότι την ημερομηνία που μπορούσε να γίνει η συγκέντρωση είχαν τελειώσει οι εξετάσεις και στα σχολεία δεν πήγαιναν πια οι μαθητές. Ταυτόχρονα όμως ο χώρος του Εργατικού Κέντρου ήταν ο πιο κατάλληλος και το

γεγονός ότι αυτός δόθηκε από τη διοίκησή του στους διοργανωτές είναι επίσης εξαιρετικά σπουδαίο και έχει τη σημασία του.

Όπως γράψαμε και σε άλλο άρθρο η "Επιτροπή κατά των επεκτάσεων της Πετρόλα" για να δεχτεί να έρθει στην εκδήλωση έβαζε σαν όρο να μην συμμετέχει σαν συνομιλητής, εκφράζοντας την άποψη της αντίθετης από αυτήν πλευράς, το Σωματείο των εργαζομένων στην Πετρόλα. Ήθελε να έχει

απέναντί της μόνο τους εκπροσώπους της διοίκησης της Πετρόλα (!). Αυτό γιατί θα ήταν εύκολο έτσι να εμφανιστεί αυτή στα μάτια του λαού σαν ο υπερασπιστής της φτώχειας, άνεργης και αδύνατης Ελευσίνας απέναντι στον πλούσιο και ισχυρό καπιταλιστή που κάνει ότι θέλει στην πόλη και δεν μπορεί να τον εμποδίσει κανείς. Ανεξάρτητα λοιπόν από τα τερατώδη ψέματα της "Επιτροπής" που θα αποκαλύπτονταν έτσι και αλλιώς, αυτή θα είχε

στη συνείδηση του λαού ένα προπαγανδιστικό πλεονέκτημα. Το οποίο βέβαια σε καμιά περίπτωση δεν δικαιούται να έχει. Η "Επιτροπή" αυτή και τα κόμματα που την καθοδηγούν βρίσκονται έτη φωτός πιο δεξιά και είναι οι χειρότερες αντιδραστικές δυνάμεις από οποιαδήποτε άλλη μέσα στο Θριάσιο. Όταν στο απέναντι από την "Επιτροπή" τραπέζι θα

συνέχεια στη σελ. 20

Η ΑΦΙΣΑ ΤΩΝ 15ΜΕΛΩΝ

ΝΑΙ ΣΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Τα όνειρά μας για ένα καλύτερο αύριο πραγματοποιούνται μονάχα αν έχουμε δουλειά. Όμως τα εργοστάσια κλείνουν και η ανεργία μεγαλώνει. Σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση η βιομηχανία εκσυγχρονίζεται εξασφαλίζοντας καθαρότερο περιβάλλον και νέες θέσεις εργασίας. Όμως εδώ ο εκσυγχρονισμός της Πετρόλα που έχει μεγάλη σημασία για μας εμποδίζεται.

Εμείς επισκεφθήκαμε τις εγκαταστάσεις, μελετήσαμε τα στοιχεία και διαπιστώσαμε ότι πρέπει να γίνει η επένδυση

Αποφασίσαμε για να σχηματίσει ο καθένας τη δική του γνώμη να διοργανώσουμε συγκέντρωση και καλέσαμε τους εκφραστές των δύο αντίθετων θέσεων για το ζήτημα της Πετρόλα να μιλήσουν ισότιμα. Όμως η "Επιτροπή κατά των επεκτάσεων της Πετρόλα" αρνήθηκε κάθε συμμετοχή δείχνοντας ότι φοβάται την αλήθεια. Εμείς λοιπόν προχωράμε σε συγκέντρωση-συζήτηση στις 13 του Ιούνη.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ Τετάρτη 13 Ιουνίου, 7μμ Στο Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας

Στη συγκέντρωση θα μιλήσουν εκπρόσωποι από:

- Τα 15μελή του 1^{ου} και 2^{ου} ΤΕΕ Ελευσίνας
  - Το Σωματείο εργαζομένων της Πετρόλα
  - Το Σωματείο των Λιπασμάτων Δραπετσώνας (Απολυμένοι)
- Θα μιλήσουν επίσης:
- Ειδικοί από τις εγκαταστάσεις της Πετρόλα
  - Εκλεγμένοι συνδικαλιστές από άλλους εργασιακούς χώρους

Σας καλούμε να υποστηρίξετε κάθε προσπάθεια ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού των βιομηχανιών στο Θριάσιο με φροντίδα για τη μείωση της μόλυνσης. Καλούμε όλους τους μαθητές και τους κατοίκους του Θριάσιου να συμμετέχουν στη συγκέντρωση.

Τα 15μελή του 1^{ου} και του 2^{ου} ΤΕΕ Ελευσίνας

Από την αφίσα της ΟΑΚΚΕ στη συγκέντρωση των σχολείων

Αυτό που χαρακτήριζε την κατάσταση στην Ελευσίνα, όσον αφορά το ζήτημα της Πετρόλα αλλά και γενικότερα της βιομηχανίας, ήταν η κυριαρχία της αντιδραστικής γραμμής των αντιβιομηχανικών δυνάμεων. Μέχρι περίπου τον Οκτώβρη αυτοί οι κατεδαφιστές της βιομηχανίας κυριαρχούσαν σε όλο το Θριάσιο. Δεν υπήρχε φωνή αντίστασης.

Πολλοί άνθρωποι καταλάβαιναν ότι η γραμμή της "Επιτροπής κατά των επεκτάσεων της Πετρόλα" και των κομμάτων που την καθοδηγούν (ΣΥΝ-ψευτοΚΚΕ-Καραμανλική ΝΔ-Σημιτικό ΠΑΣΟΚ) θα οδηγήσει, εφόσον κυριαρχήσει, ένα μέρος του εργαζόμενου λαού στην ανεργία-είτε άμεσα, είτε έμμεσα-αλλά μπροστά στον τεράστιο μηχανισμό αυτών των κομμάτων κανείς δεν τολμούσε να πει ανοιχτά τις απόψεις του. Όταν λέμε μηχανισμό εννοούμε κυρίως τα ΜΜΕ, κανένα κανάλι και καμιά εφημερίδα δεν είχε την άποψη ότι έπρεπε να γίνει ο εκσυγχρονισμός της Πετρόλα. Όλα τα ΜΜΕ ήταν αντίθετα με αυτόν και υποστήριζαν φανατικά, λίγο έως πολύ, τις θέσεις της "Επιτροπής". Επίσης καμιά εφημερίδα του Θριάσιου δεν έγραψε ποτέ ένα άρθρο υπέρ της επένδυσης και των θετικών συνεπειών που αυτή θα έχει. Η άποψη ότι η βιομηχανία χρειάζεται δεν είχε κανένα ανοιχτό υποστηρικτή. Όλοι αρθρογράφουσαν για το πόσο ρυπαίνουν τα εργοστάσια και ιδιαίτερα η Πετρόλα, και για το πόσο επικίνδυνη για την ασφάλεια είναι η κατασκευή των νέων μονάδων του διυλιστηρίου. Η Ελευσίνα, αλλά και οι άλλοι δήμοι του Θριάσιου, ήταν γεμάτοι με πανό και αφίσες της "Επιτροπής" που έλεγαν για τη μόλυνση που προκαλεί η Πετρόλα και για τον κίνδυνο από μια έκρηξη του διυλιστηρίου που θα καταστρέψει όλη την Ελευσίνα. Τότε, τον Οκτώβρη δηλαδή, έγινε και η μεγάλη συγκέντρωση της Επιτροπής, έχοντας περίπου 3000 κόσμο, κυρίως μαθητές των σχολείων της Ελευσίνας, έξω από την Πετρόλα.

Τότε κατέβηκε στην πόλη η ΟΑΚΚΕ και όλλησε μια αφίσα για την αποβιομηχάνιση και για το ζήτημα της Πετρόλα, όπου και εξηγούσε τόσο τις επιπτώσεις από την αποβιομηχάνιση, όσο, και κυρίως, την τεράστια σημασία του να γίνει ο εκσυγχρονισμός της Πετρόλα όχι μόνο για την περιοχή αλλά και για όλη την Ελλάδα. Όπως ήταν φυσικό αυτή η φωνή, που για πρώτη φορά τολμούσε να τα βάλει ανοιχτά με την κυριαρχία των αντιβιομηχανιστών, συνάντησε την άμεση αντίδραση της Επιτροπής. Τότε

κατά τη διάρκεια της αφισοκόλλησης το γνωστό μέλος του ψευτοΚΚΕ και της Επιτροπής Χορράζης επιτέθηκε στα μέλη της ΟΑΚΚΕ που κολλούσαν και τους απειλούσε με ξυλοδαρμό αν συνέχιζαν τα κολλούν τις αφίσες, δηλαδή να αμφισβητούν την γραμμή και την κυριαρχία της "Επιτροπής" στην Ελευσίνα. Αυτές οι φασιστικές απειλές εκτοξεύθηκαν στην παραλία της Ελευσίνας σε μέρος που δεν είχε κόσμο. Τότε ήρθε σε βοήθεια και το πρόεδρος της "Επιτροπής" Χριστάκης ο οποίος και αυτός προσπάθησε, χωρίς επιτυχία βέβαια, να μας αποτρέψει από την ενημέρωση του λαού. Αυτοί δεν τόλμησαν να καλέσουν τους τραμπούκους του ψευτοΚΚΕ γιατί μαζεύτηκε κόσμος. Η βία στην αντίθετη άποψη και μάλιστα ανοιχτά θα προκαλούσε τεράστιο ζήτημα, πολύ μεγαλύτερο από όσο θα προκαλούσε από μόνη της η αφίσα, γιατί πολλοί περισσότεροι άνθρωποι θα αναρωτιόντουσαν γιατί τόσο βία ενάντια σε μια οργάνωση, άγνωστη στην Ελευσίνα μέχρι εκείνη τη στιγμή, που με μια και μόνη αφίσα έκφρασε μια αντίθετη άποψη ενάντια σε έναν τεράστιο προπαγανδιστικό μηχανισμό που δαπανούσε εκατομμύρια για την προβολή των θέσεών του και που βομβάρδιζε καθημερινά όλο το Θριάσιο με ανακοινώσεις, προκηρύξεις, αφίσες, αεροπανώ, συνεντεύξεις κλπ. Μετά την συγκέντρωση της "Επιτροπής" ακολούθησαν μερικές τηλεοπτικές εκπομπές στο κανάλι Seven, όπου ήρθαν σε αντιπαράθεση μέλη της "Επιτροπής" και μέλη του σωματείου των εργαζομένων στην Πετρόλα. Αυτές οι τοποθετήσεις και κυρίως οι θέσεις της ΟΑΚΚΕ άρχισαν να αλλάζουν το κλίμα σιγά-σιγά στην Ελευσίνα.

Μετά η "Επιτροπή" έκανε και άλλη συγκέντρωση στην είσοδο της Ελευσίνας όπου μετά βίας είχαν συγκεντρωθεί καμιά 700αρια άτομα κυρίως μαθητές και υπάλληλοι των δήμων. Από τους μαθητές οι περισσότεροι πήγαν για να ακούσουν τα μουσικά συγκροτήματα που οι κατεδαφιστές είχαν καλέσει. Επίσης σε μια συγκέντρωση που πραγματοποιήσαν εκείνη την περίοδο στο Σύνταγμα δεν ήταν παραπάνω από 15 άτομα παρόλη την κινητοποιή-

ση που έκαναν. Οι κατεδαφιστές πραγματοποίησαν και άλλη συγκέντρωση στις 8 του Μάρτη με αφορμή την "Παγκόσμια ημέρα του περιβάλλοντος" στην κεντρική πλατεία της Ελευσίνας. Ήταν δεν ήταν καμιά 500αρια άτομα. Ένα χαρακτηριστικό είναι ότι ενώ στην συγκέντρωση του Οκτώβρη τα περισσότερα μαγαζιά στην πόλη είχαν την αφίσα της "Επιτροπής" τώρα, μερι-

κούς μήνες αργότερα, είναι ζήτημα αν ήταν παραπάνω από δυο-τρία σε όλη την πόλη.

Η ΟΑΚΚΕ συνέχισε-πέρα από μια προκήρυξη που κατήγγειλε τους τραμπουκισμούς-και με άλλη αφισοκόλληση αλλά και με νέα προκήρυξη στις αρχές του Μάρτη. Σε αυτές εξηγούσε τη σημασία της επένδυσης για το Θριάσιο και τη χώρα γενικότερα αλ-

λά και ανέλυε τις μεθόδους που χρησιμοποιούν οι κατεδαφιστές για το κλείσιμο και έδινε επίσης, ιδιαίτερα με την προκήρυξη μια μεθοδική απάντηση στα ζητήματα της μόλυνσης και των ατυχημάτων. Τα στοιχεία αυτά πάρθηκαν από τη μελέτη των πε-

συνέχεια στη σελ. 27

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ 15ΜΕΛΩΝ

ΝΑΙ ΣΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Συμμαθητές και συμμαθήτριες,

Σε λίγο όλοι μας θα τελειώσουμε το σχολείο και θα βγούμε στην αγορά εργασίας γεμάτοι όνειρα και θέληση για ένα καλύτερο αύριο. Είμαστε νέοι και το μέλλον είναι όλο δικό μας. Για να μπορούμε όμως να πραγματοποιούμε τα όνειρά μας η βασική προϋπόθεση είναι να έχουμε δουλειά. Δυστυχώς σήμερα οι προοπτικές για κάτι τέτοιο δεν είναι και πολλές. Βλέπουμε με ανησυχία να κλείνουν τα εργοστάσια στη χώρα μας και ιδιαίτερα στην Αττική. Στον Πειραιά τα κλωστοϋφαντουργικά εργοστάσια, η Χρωπεί, η ΑΖΕΛ, τα Λιπάματα έκλεισαν. Η περιοχή γύρω από τον Κηφισό έχει γεμίσει βιομηχανικά ερείπια μικρών η μεγάλων βιομηχανιών και στο Θριάσιο έκλεισαν οι υψικάμινοι της Χαλυβουργικής.

Σύμφωνα με στοιχεία ("Ετήσια απολογιστική έκθεση της ΕΕ") η Ελλάδα έχει την υψηλότερη ανεργία στην Ευρωπαϊκή Ένωση με ποσοστό 12% και την υψηλότερη ανεργία στους νέους που αγγίζει το 31,6% των νέων εργαζομένων. Η ανεργία των νέων Ελληνίδων είναι ακόμη μεγαλύτερη. Αγγίζει το 43% έναντι 18,5% στο σύνολο της Ε.Ε. Εμείς θέλουμε να υπάρχουν θέσεις εργασίας για να δουλέψουμε και όχι να είμαστε άνεργοι και μόνιμοι κάτοικοι στις καφετέριες και τα μπαρ.

Παρακολουθούμε λοιπόν με αγωνία την εξέλιξη της υπόθεσης του εκσυγχρονισμού της Πετρόλα. Για να κατασκευαστούν οι νέες εγκαταστάσεις της θα εξασφαλιστούν 1200 θέσεις εργασίας για 4 χρόνια και μόλις τελειώσει το έργο θα υπάρχουν 200 μόνιμες θέσεις. Αρκετοί από εμάς θα βρουν δουλειά εκεί. Αντίθετα αν αυτό δεν γίνει τότε το εργοστάσιο θα κλείσει υποχρεωτικά. Αυτό γιατί το καύσιμο που παράγεται τώρα από τις τωρινές εγκαταστάσεις σε δύο χρόνια θα καταργηθεί σύμφωνα με τους κανονισμούς της Ευρ. Ένωσης για την αντιρρύπανση. Αν το εργοστάσιο κλείσει θα απολυθούν περίπου 480 εργαζόμενοι και θα προστεθούν στο στρατό των ανέργων. Εκεί θα βρεθούν και άλλοι που ζουν από τους εργαζόμενους της Πετρόλα ή έστω αυξάνουν το εισόδημά τους από την κατανάλωση αυτών.

Πολλοί από εμάς επισκεφθήκαμε το διυλιστήριο, το είδαμε από κοντά και ενημερωθήκαμε για το τι γίνεται. Σίγουρα τα πράγματα δεν είναι έτσι όπως τα παρουσιάζουν οι αντίπαλοι της επένδυσης.

Το πιο σημαντικό που μας κρύβουν με επιμέλεια είναι ότι η μόλυνση θα μειωθεί πολύ σε σχέση με σήμερα (θα είναι τρεις φορές πιο κάτω) γιατί θα καίει φυσικό αέριο που δεν ρυπαίνει αντί για μαζούτ που χρησιμοποιεί σήμερα.

Οι νέες εγκαταστάσεις δεν γίνονται σε κανένα δάσος. Είναι εξακριβωμένο και φυσικό ότι μια σύγχρονη βιομηχανία όχι μόνο ρυπαίνει λιγότερο το περιβάλλον, αλλά και μειώνει τους κινδύνους από ατυχήματα. Ειδικά ο κίνδυνος από εκρήξεις είναι εντελώς ασήμαντος εξ αιτίας των αλληπάλληλων και όλο και πιο σύγχρονων μηχανισμών ασφαλείας. Γενικά τα διυλιστήρια δεν εκρήγνυται. Αυτό λείπει η ντόπια και η διεθνής πείρα. **Μπορούμε να ζητήσουμε να γίνει μια επιτροπή εμπειρογνομόνων που να ελέγχει ότι οι κατασκευές των νέων μονάδων είναι σύμφωνες με τις μελέτες.**

Έχει αποδειχθεί στις πιο ανεπτυγμένες χώρες ότι μπορεί να συνυπάρξουν και οι πόλεις και οι βιομηχανίες και ο τουρισμός. Αυτό γίνεται σε όλη την Ευρώπη. Στον τουρισμό απασχολούνται δυστυχώς ελάχιστοι, στα εργοστάσια πολλοί. Στην Βενετία υπάρχει στην άκρη της πόλης όχι μόνο διυλιστήριο αλλά μια τεράστια βιομηχανική περιοχή.

Κάθε πόλη μπορεί να εκμεταλλεύεται τα οφέλη από αυτήν την συνύπαρξη. Τα σχολεία στην Ελευσίνα παίρνουν δωρεάν πετρέλαιο από την Πετρόλα, ενώ θα μπορούσε να παίρνει τζάμπα ζεστό νερό όλη η πόλη από τις καύσεις της διύλισης. **Μπορούμε να απαιτήσουμε οι προσλήψεις για τις νέες εγκαταστάσεις της Πετρόλα να γίνουν κύρια από την πόλη μας.**

Κανείς μας δεν θέλει να ζει σε ένα κακό περιβάλλον αλλά και κανείς μας δεν θέλει τη φτώχεια που φέρνει η ανεργία.

Σας καλούμε να υποστηρίξετε κάθε προσπάθεια ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού των βιομηχανιών στο Θριάσιο και να καταδικάσετε κάθε προσπάθεια να κλείσουν τα εργοστάσια και να γεμίσει ανεργός η περιοχή μας.

Σε κάθε περίπτωση εμείς για να σχηματίσουν όλοι οι μαθητές τη δική τους γνώμη θα επιδιώξουμε να κάνουμε μια συγκέντρωση στο σχολείο μας. Θα καλέσουμε εκπροσώπους και των δύο απόψεων, δηλαδή της άποψης ότι χρειάζεται το εργοστάσιο για το καλό του λαού και εκείνους που λένε ακριβώς το αντίθετο (Επιτροπή Αγώνα) για να ανταλλάξουν μπροστά μας τα επιχειρήματά τους και θα σαν ανακοινώσουμε την ημέρα και την ώρα.

Ελευσίνα, 25 Μάη 2001

Τα 15μελή του 1ου και του 2ου ΤΒΕ Ελευσίνας

Οι εργαζόμενοι στην TVX απαντούν

ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Την Τετάρτη στις 6 του Ιούνη πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη μεγάλη διαδήλωση των εργαζομένων στην TVX κατά της κυοφορούμενης απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας ενάντια στην τεράστια αυτή βιομηχανική επένδυση.

Τη διαδήλωση αυτή οι εργαζόμενοι της TVX την είχαν συνδιοργανώσει με τους εργαζόμενους της μεγάλης ξενοδοχειακής μονάδας του Πόρτο Καράς στο οποίο επίσης η λειτουργία και οι νέες επενδύσεις εμποδίζονται με διάφορα τεχνάσματα.

Ο κοινός αγώνας των εργαζομένων της TVX με εκείνους του Πόρτο Καράς αποτελεί από μόνος του μια παταγώδη διάψευση εκείνων που προβάλλουν την τουριστική ανάπτυξη σαν άλλοθι για να κλείνουν τη βιομηχανία.

Εδώ αποδεικνύεται ότι εκεί-

νοι που κλείνουν τη βιομηχανία είναι οι ίδιοι που χτυπάνε τον τουρισμό και γενικά εμποδίζουν κάθε μεγάλο αναπτυξιακό έργο και, ακόμα περισσότερο, κάθε μεγάλη καπιταλιστική επιχείρηση που ξεφεύγει από τον έλεγχο των δικών τους ανθρώπων. Οι άνθρωποι της Ρωσίας ενδιαφέρονται αν η μεγάλη επένδυση θα είναι βιομηχανική, τουριστική ή ιατρική και τρέμουν ιδιαίτερα τις βιομηχανικές επενδύσεις, όμως πάνω απ' όλα τους ενδιαφέρει να ελέγχουν οποιασδήποτε φύσης μεγάλη μονάδα. Έτσι αν δεν την ελέγχουν οι

άνθρωποι τους, δηλαδή άνθρωποι σαν τον Κόκκαλη, τον Μυτιληναίο, τον Κοπελούζο, τον Μπόμπολα, τον Αποστολόπουλο, τότε την κλείνουν.

Όμως αυτή η τακτική του αναίτιου κλεισίματος των επιχειρήσεων έχει τα όριά της. Η TVX βάζει ήδη ένα όριο στη Βόρεια Ελλάδα, όπως η Πετρόλα αρχίζει να βάζει ένα όριο στο Νότο.

Στον αγώνα αυτό με τη μεγάλη τους διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη οι εργαζόμενοι της TVX προηγούνται κατά μια φάση, σε σχέση με τους εργαζόμενους στην Πετρόλα. Αυτό δεν οφείλεται στο ότι οι εργαζόμενοι της TVX είναι πιο προωθημένοι συνδικαλιστικά και πολιτικά από εκείνους της

Πετρόλα, αλλά ότι χτυπήθηκαν πιο νωρίς από ότι εκείνοι και οι αυταπάτες τους κάθε είδους φύγανε πιο νωρίς. Η προετοιμαζόμενη αρνητική απάντηση του Συμβουλίου της Επικρατείας έφερε μπροστά στους εργαζόμενους της TVX πολύ πιο ωμό το φάσμα της ανεργίας.

Το ξεχωριστό για την TVX και το πολύ ευνοϊκό σε σχέση με την Πετρόλα είναι ότι εδώ στη Χαλκιδική οι εργαζόμενοι και η εταιρεία έχουν μαζί τους την πλειοψηφία των μαζικών τοπικών φορέων. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ο επίσημος διοργανωτής της διαδήλωσης της Θεσσαλονίκης είναι ένα πλατύ συντονιστικό από μαζικούς τοπικούς φορείς: η

“Επιτροπή Στήριξης για την Ανάπτυξη της Χαλκιδικής”. Αυτή κινήθηκε, όπως γράφει σε ανακοίνωσή της στις 5 του Ιούνη, “με πρωτοβουλία του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Χαλκιδικής”. Το Εργ. Κέντρο της Χαλκιδικής είναι αποφασιστικά υπέρ της επένδυσης και δίπλα του είναι όλοι οι μαζικοί φορείς του νομού με εξαίρεση τους Δήμους των κατεδαφιστών (βασικά εκείνων της Ιερισσού και μετά της Αρναίας). Ακόμα, μια σημαντική διαφορά είναι ότι η ηγεσία του Εργατικού κέντρου της Θεσσαλονίκης δεν κρατάει την αδιάφορη και συνένοχη στάση που κρατάει το Εργ. Κέντρο της Αθήνας απέναντι στην αποβιομηχάνιση της Αττικής και της Νότιας Ελλάδας, αλλά στέκεται στο πλευρό των Σωματείων της TVX και στο πλευρό του Εργ. Κέντρου της Χαλκιδικής.

Επίσης σημαντικό δείγμα του ότι οι πολιτικές δυνάμεις του βορρά είναι λιγότερο διαβρωμένες από το ψευτοΚΚΕ, τον ΣΥΝ, το Σημιτικό ΠΑΣΟΚ και την Καραμανλική φράξια, είναι ότι τα τηλεοπτικά κανάλια της Θεσσαλονίκης και ο Τύπος της κάλυψαν ικανοποιητικά τις πρόσφατες κινητοποιήσεις της TVX όπως κάλυψαν και τη μεγάλη διαδήλωση της Θεσσαλονίκης. Αντίθετα ο Τύπος της Αθήνας, αλλά ιδιαίτερα τα κεντρικά κανάλια, έπνιξαν τη διαδήλωση της Θεσσαλονίκης, όπως πνίγουν συστηματικά εδώ και δύο χρόνια τις διαδηλώσεις των Λιπασμάτων ή και την τεράστιας σημασίας συγκέντρωση στο Εργ. Κέντρο Πειραιά υπέρ της επένδυσης της Πετρόλα (σχετική αρθρογραφία σε άλλες σελίδες της Ν. Ανατολής).

Πραγματικά μιλάμε για φασιστικού τύπου κυριαρχία των ρωσόδουλων στα κεντρικά κανάλια της χώρας. Είναι πραγματικά ασύλληπτο να έχει όλη η χώρα τη λαθεμένη εικόνα ότι οι κάτοικοι της τουριστικής Χαλκιδικής δεν θέλουν την TVX μέσα από την έμφαση που δόθηκε για χρόνια στις αριθμητικά ασήμαντες κινητοποιήσεις των κνιτοειδών ή στις τρομοκρατικές ενέργειες των αναρχικών, και να μην ξέ-

ΑΦΙΣΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΠΟΥ ΚΟΛΛΗΘΗΚΕ ΣΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΤΗΣ TVX

ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Εδώ και δύο δεκαετίες αλλά πιο πολύ τον τελευταίο καιρό, εφαρμόζεται ένα σχέδιο υπονόμησης της βιομηχανικής ανάπτυξης της χώρας. Χάρη σ' αυτό, η Ελλάδα απομακρύνεται ολοένα και περισσότερο από τον αναπτυγμένο κόσμο και γίνεται τριτοκοσμική.

Το βιομηχανικό σαμποτάζ διεξάγεται στο όνομα της προστασίας της υγείας του πληθυσμού, στο όνομα του τουρισμού και των αρχαιοτήτων και στο όνομα της εργατικής τάξης ενάντια στο κεφάλαιο.

Όμως δεν υπάρχει τίποτα πιο ανθυγιεινό από τη φτώχεια και την ανεργία, τίποτα πιο αντι-τουριστικό από την εξαθλίωση του πληθυσμού, τίποτα πιο αντι-ιστορικό από τη συντριβή των παραγωγικών δυνάμεων που σε κάθε περίοδο γεννάνε τους πολιτισμούς, και τέλος τίποτα πιο αντεργατικό από την εξαφάνιση της υλικής βάσης ύπαρξης του εργατικού κινήματος που είναι η βιομηχανία, ιδιαίτερα η μεγάλη.

Οι αντιβιομηχανικές δυνάμεις θέλουν τώρα να εμποδίσουν την τεράστια επένδυση του Χρυσού, στη Χαλκιδική όπως προσπαθούν να εμποδίσουν την επίσης τεράστια επένδυση της Πετρόλα στην Ελευσίνα.

Πρόπερσι έκλεισαν τα Λιπάσματα στον Πειραιά. Επιχειρούν να κάνουν το ίδιο στα Λιπάσματα της Θεσσαλονίκης και στα φωσφορικά στην Καβάλα. Ματαίωσαν παλιότερα το Πετροχημικό στο Μεσολόγγι, ενώ συρρικνώνουν τώρα τα διυλιστήρια σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα. Ταυτόχρονα επιτίθενται στα Τσιμέντα Χαλκίδας και έχουν μισοδιαλύσει τη Ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία. Δεν υπάρχει μεγάλη βιομηχανία που δεν θέλουν να την κλείσουν. Παντού ερημώνουν την Ελλάδα.

Το ερώτημα είναι γιατί. Η απάντηση βρίσκεται στην πολιτική των δυνάμεων που κάνουν το σαμποτάζ.

Αυτές είναι βασικά το λεγόμενο ΚΚΕ ο ΣΥΝ, και πίσω τους η κρυμμένη, αλλά πανίσχυρη, ηγεμονική κλίκα Σημίτη - Λαλιώτη - Παπανδρέου. **Εκείνο που ενώνει την κλίκα Σημίτη, τον ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ είναι η ρώσικη πολιτική. Η κλίκα παριστάνει την ακραιφνώς φιλοδυτική για να καλύπτεται. Όμως ο αληθινός της χαρακτήρας φαίνεται με τον Κόκκαλη.** Αυτόν τον καγκεμπίτη τον έκανε πανίσχυρο η κλίκα Σημίτη και του έδωσε τον ΟΤΕ ώστε να δημιουργηθεί μια νέα ανατολικού τύπου ολιγαρχία δεμένη με τα Βαλκάνια και το χώρο της πρώην ΕΣΣΔ. Σε αυτήν ανήκουν και οι Μυτιληναίος, Αποστολόπουλος, Μπόμπολας, Κοπελούζος κ.ά. Όλοι αυτοί “παχαίνουν” από τις σκανδαλώδεις κρατικές προμήθειες και σταδιακά παίρνουμε τη θέση του κλασικού βιομηχανικού κεφαλαίου που είναι παραγωγικά πιο σύγχρονο, καθώς στηρίζεται στον διεθνή ανταγωνισμό και όχι στο μονοπώλιο μιας διεφθαρμένης κρατικής εξουσίας. Τις μεγάλες επενδύσεις του παραγωγικού κεφαλαίου, ιδιαίτερα του δυτικού, οι ρωσόφιλοι τις ματαιώνουν με τους τρόπους που περιγράψαμε, την ίδια ώρα που αδίστακτα εξαρτούν ενεργειακά τη χώρα από το ρώσικο φυσικό αέριο. Τα βασικά πολιτικά εργαλεία των σαμποταριστών είναι: α) το Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας βρίσκεται κάτω από την ιδεολογική καθοδήγηση του δικαστή Δεκλερή (ψευτοΚΚΕ), β) η Greenpeace των Λαλιώτη - Ευθυμίου και κυρίως γ) οι “Επιτροπές Αγώνα” (του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ) κατά των βιομηχανιών σε όλες σχεδόν τις περιοχές της χώρας.

Σ' αυτά όλα συμμετέχει η νεόκοπη κλίκα Καραμανλή-Σηπλιωτόπουλου μέσα στη Ν.Δ. η οποία στα μεγάλα πολιτικά ζητήματα έχει την ίδια γραμμή με το ψευτοΚΚΕ, ενώ στις κρίσιμες στιγμές διασώζει το Σημίτη.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να μπουν εμπόδιο στα σκοτεινά σχέδια των σαμποταριστών της βιομηχανίας που ήδη έχουν φέρει τη χώρα δεκαετίες πιο πίσω. Στο πλευρό τους πρέπει να βρεθούν όλοι οι δημοκράτες. Η Ελλάδα δεν πρέπει να γίνει Λευκορωσία και Ουκρανία, δηλαδή χώρα της πείνας, της κρατικής διαφθοράς, του φασισμού και της απόλυτης οικονομικής εξάρτησης.

ρει ότι μια πορεία χίλιων εργαζομένων συγκλόνισε τη Θεσσαλονίκη ζητώντας την επένδυση του Χρυσού.

Για να γίνει ένα ζήτημα πολιτικό στη χώρα πρέπει να φτάσει οπωσδήποτε στα κεντρικά τηλεοπτικά κανάλια της Αθήνας. Αν δεν φτάσει σ' αυτά δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο γενικής πανελλαδικής ζύμωσης, οπότε δεν μπορεί να αλλάξει τις πολιτικές εξελίξεις. Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να σπάσει την ειλημμένη τετρακομματική απόφαση να μην πραγματοποιηθεί η επένδυση του Χρυσού από την TVX. **Αυτή η επένδυση θα επιτραπεί από την τετρακομματική ηγετική συμμορία μόνο αν την αναλάβουν εταιρείες του ανατολικού μπλοκ ή μόνο αν είναι τρομακτικός ο αγώνας που θα δώσουν οι εργαζόμενοι της TVX και ο λαός της Χαλκιδικής.** Ο αγώνας αυτός πρέπει να είναι τόσο σκληρός και να πάρει τόσο προωθημένες μορφές ώστε να σπάσει το τηλεοπτικό εμπάργκο των κεντρικών καναλιών. Αυτό δεν σημαίνει σώνει και καλά μορφές βίας, αλλά μορφές που συγκινούν την πλατειά μάζα και είναι σαν τέτοιες αδύνατο να αποκρουθούν.

Πάντως η διαδήλωση της 6 του Ιουνή θα έχει οπωσδήποτε συγκλονίσει τους πολιτικούς κύκλους των κατεδαφιστών και θα έχει θορυβήσει τους φίλους τους στη Θεσσαλονίκη. Οπωσδήποτε θα έχει και ισχυρή επίδραση στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Η Θεσσαλονίκη άλλωστε είναι μια πολύ μεγάλη πόλη και ήδη ξέρει ότι χίλιοι εργαζόμενοι πορεύτηκαν από τον Λευκό Πύργο μέσω της Τσιμισκή στο Υπουργείο Μακεδονίας σε μια διαδήλωση που είχε ένα ξεχωριστό παλμό και μια γνησιότητα που δεν έχουν ποτέ οι βαριστημένες διαδηλώσεις ρουτίνας των κομματικών εγκάθετων, των γραφειοκρατικών συντεχνιών, και των "επαναστατικών" τελετών του μικροαστικού κνιτοειδούς φοιτηταριού.

Εδώ ήταν άνθρωποι που πίστευαν σ' αυτό που έκαναν, που έχουν αρχίσει να ανησυχούν σοβαρά και που έχουν αρχίσει να θυμώνουν.

Τα συνθήματα των πανώ που σημειώσαμε είναι τα : *"Ναι στην Ανάπτυξη και την Απασχόληση, Ναι στη Μεταλλουργία Χρυσού της TVX Ελλάς", "Καμιά απόφαση του Σ. της Επικρατείας δεν θα σταματήσει τον αγώνα μας", "Τουρισμός και Βιομηχανία έχουν παράλληλη πορεία",*

"Κάτω τα χέρια από τα Μεταλλεία", "Κραυγή αγωνίας 400 ανέργων του Πόρτο Καρας", "Η ψυχή και η καρδιά των μεταλλωρύχων δεν έχουν ημερομηνία λήξης", "Η Σιθωνία μαρζώνει. Η φτώχεια μπήκε στα σπίτια μας", "Θέλουμε Χρυσό και όχι ανεργία. Κάτω τα χέρια απ' τη μεταλλουργία".

Όσο για τα φωναχτά συνθήματα αυτά ήταν πολύ πιο πίσω από τα συνθήματα των πανώ γιατί ήταν τα γνωστά γενικόλογα *"Εργατιά ενωμένη σαν γροθιά", "Αύσεις, λύσεις και όχι απολύσεις", "Όχι, όχι στην ανεργία Καρας και Μεταλλεία".* Έχαναν στο ότι δεν έβαζαν σαν κεντρικό την αντίσταση στο Συμβούλιο της Επικρατείας, τη θέληση για να γίνει η επένδυση του χρυσού και την πάλη ενάντια στην αποβιομηχάνιση. Το ίδιο υπήρχαν αδυναμίες και στην οργάνωση της διαμαρτυρίας έξω από το υπουργείο όταν ήταν μέσα στο υπουργείο και συζητούσε με τον Πασχαλίδη η αντιπροσωπεία του αγώνα.

Όμως αυτά είναι δευτερεύοντα. Άλλωστε και αυτά δείχνουν ότι τη διαδήλωση αυτή δεν την διοργάνωσαν οι γνωστές παλιοκαρβάνες, οι ειδικευμένοι εφετζήδες του σοσιαλφασισμού, αλλά εργαζόμενοι που βρίσκονται στην ανάγκη να ανακαλύψουν ουσιαστικά μόνοι τους τις μορφές πάλης μιας ουσιαστικά νέας εποχής.

Στην πορεία συμμετείχαν και σύντροφοι της ΟΑΚΚΕ από την Αθήνα και τη Θεσσαλία καθώς και εκπρόσωπος από την Επιτροπή Αγώνα των Λιπασμάτων.

Τις προηγούμενες μέρες οι σύντροφοί μας είχαν κολήσει 500 αντίτυπα εφημερίδας τοίχου με σύνθημα: *"Να γίνει η επένδυση της TVX"*. Αυτή η αφίσσα ξεσκίστηκε από τους σοσιαλφασίστες αλλά ξανακολλήθηκε τη μέρα της πορείας. Διαπιστώσαμε ότι προκάλεσε μεγάλη εντύπωση και διαβάστηκε με μεγάλο ενδιαφέρον στη Θεσσαλονίκη.

Στη διάρκεια της συγκέντρωσης επίσης έξω από το υπουργείο οι σύντροφοί μας μοιράσανε στους συμμετέχοντες την προκήρυξη της ΟΑΚΚΕ για το ασφαλιστικό, καθώς και μια σμίκρυνση της αφίσσας. Τα έντυπα αυτά γίνανε ανάρπαστα. Οι εργαζόμενοι έχουν δει μέσα από την ίδια τους την πείρα ότι μόνο η ΟΑΚΚΕ εί-

ναι από την αρχή σταθερά δίπλα τους, ενώ σταδιακά διαπιστώνουν ότι οι εκτιμήσεις της οργάνωσης για την επίθεση που επρόκειτο να δεχτεί η επένδυση έχουν δικαιωθεί. Σε κάθε περίπτωση πάντως και παρά την καλή στάση των τοπικών φορέων η απουσία των κοινοβουλευτικών κομμάτων και των συνδικαλιστικών τους μηχανισμών είναι φανερή. Το ότι δεν υπήρχε στη Θεσσαλονίκη αφίσσα συμπάρστασης του Εργ. Κέντρου για την πορεία είναι ενδεικτικό της προσπάθειας στραγγαλισμού του αγώνα της TVX, από τις ηγετικές κομματικές κλίκες στη Θεσσαλονίκη.

Οι μέρες που έρχονται θα είναι αποφασιστικές. Οι εργαζόμενοι της TVX θα πρέπει κύρια να στηριχτούν στις δυνάμεις τους και να ισχυροποιήσουν τα μέτωπά τους με τους τοπικούς φορείς, την εργοδοσία και τις φιλικές προς την ανάπτυξη πολιτικές τάσεις του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ.

Όμως χρειάζονται γρήγορα άλματα προς τα μπρος του ίδιου του κινήματος των εργαζομένων. Οι κατεδαφιστές συνήθως χτυπάνε τον Αύγουστο μέσα στην καλοκαιρινή παρalusία. Άρα αυτό το καλοκαίρι θα πρέπει να είναι καλοκαίρι "εξετάσεων" για το κίνημα της TVX. Εκείνο από το οποίο κατά τη γνώμη μας θα πρέπει να ξεκινήσουν είναι η σύγκρουση με τους τοπικούς απατεώνες ψευτοικολόγους και η αποκάλυψή των τελευταίων στον πληθυσμό μέσα στα πλαίσια μιας εντατικής καμπάνιας μαζέματος υπογραφών.

Το Συμβούλιο Επικρατείας πρέπει να στερηθεί το αγαπημένο του επιχείρημα με το οποίο κόβει τις επενδύσεις, δηλαδή τη θέληση τάχα των "τοπικών κοινωνιών". Το σαμποτάζ των ψευτοαριστερών γίνεται πάντα στο όνομα του λαού. Η αντίσταση σ' αυτούς μπορεί να γίνει μόνο με την αληθινή συσπείρωση του λαού.

Άρα απέναντι στις λίγες υπογραφές πρέπει να μαζευτούν πολλές υπογραφές, απέναντι στους λίγους Δήμους, πολλοί Δήμοι, απέναντι στις άμαζες διαμαρτυρίες, μαζικές διαμαρτυρίες. Μέσα από μια ειρηνική διαπάλη και διαφώτιση του λαού οι πληρωμένοι προβοκότες θα απομονωθούν και η επένδυση θα γίνει. Υπάρχει ακόμα καιρός.

ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΡΩΣΟΔΟΥΛΟΥ ΑΚΕΛ

Το αποτέλεσμα των κυπριακών βουλευτικών εκλογών ήταν καρπός της πολύχρονης, μεθοδικής και υπομονετικής δουλειάς της ρώσικης διπλωματίας στην Κύπρο. Ο ρώσικος σοσιαλμπεριαλισμός επιδίωκε τον έλεγχο της Κύπρου, ήδη από τη δεκαετία του '60, και έπαιζε πάντα με την ηγεσία της. Όμως, μόλις τώρα της παρουσιάζεται η ευκαιρία να εισχωρήσει στα ανώτερα κρατικά αξιώματα, με απρόβλεπτες συνέπειες για την ευρύτερη περιοχή.

Στην Κύπρο υπάρχουν τρεις κύριες πολιτικές δυνάμεις που συγκρούονται μεταξύ τους: το πιο ανεξαρτησιακό ΔΗΚΟ που προτάσσει σχέσεις υποτέλειας με την Ελλάδα, το δυτικόφιλο ΔΗΣΥ που παίζει όμως χοντρά με Ρωσία και το συμπαγές ρώσικο πρακτορείο του ΑΚΕΛ. Το τελευταίο αποτελεί μια σύζευξη αστικής παρακμής και σοσιαλφασισμού, διαθέτοντας πλήθος επιχειρήσεων (όπως π.χ. τις ρωσικές offshore, ισχυρή ποδοσφαιρική ομάδα κ.ά.), πρωτοστατώντας στις μίζες και τα ρουσφέτια ενώ διατηρεί καίριες θέσεις μέσα στην κυπριακή εκκλησία. Όπως είπε ο αρχηγός του κόμματος, Δ. Χριστόφιας, *"ουδέποτε το ΑΚΕΛ υιοθέτησε τον αθεϊσμό... Χαίρομαι πολύ, όταν πηγαίνουν στις κοινότητες και οι παπάδες με προσφωνούν, αποκαλώντας με, "σύντροφε Δημήτρη" (Ελευθεροτυπία, 31-5).* Παράλληλα, διατηρεί άριστες σχέσεις με το ψευτοΚΚΕ και το ΣΥΝ, καθώς *"και με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις της Ελλάδας. Παρά τις ιδεολογικές διαφορές που μας χωρίζουν, η σχέση φιλίας και συνεργασίας είναι απαραίτητη. Χρειάζεται συνεχής ενημέρωση και συντονισμός για την υπόθεση της Κύπρου"* (στο ίδιο). Να και η ομολογία σύμπλευσης του ελληνικού κράτους με το ρώσικο κόμμα της Κύπρου που φτάνει τουλάχιστο ως το επίπεδο της διαρκούς ενημέρωσης και του συντονισμού κάτω από την αιγίδα της Ρωσίας.

Η στάση που κράτησε το ΑΚΕΛ στις διάφορες φάσεις της κυπριακής ιστορίας αποδεικνύει το βαθιά αντιδραστικό του χαρακτήρα. Κατά τη διάρκεια της αντιαγγλικής εξέγερσης, αντί να καταδικάσει τις καθυστερημένες κοινωνικές δυνάμεις (εκκλησία και έλληνες σοβινιστές) που βρίσκονταν στην ηγεσία της εξέγερσης και να μπει σ' αυτήν, έγινε ουρά της αγγλικής αποικιοκρατίας. Αργότερα, όταν ο ελληνοκυπριακός σοβινισμός του Μακάριου διεξήγαγε εθνικάθαρση σε βάρος της τουρκοκυπριακής μειονότητας στα 1963-4, το ΑΚΕΛ έγινε σοβινιστικό υποστηρίζοντας την ένωση με την Ελλάδα και εκκαθαρίζοντας από τις γραμμές του τους τουρκοκύπριους, ως εφεδρεία των εθνο-εκκαθαριστών. Τώρα που ο ρώσος Γ. Παπανδρέου έχει εισάγει τη "φιλία" με την Τουρκία, μια κάλπικη φιλία με στόχο την πρόσδεση της Τουρκίας στο ρωσικό άρμα, το κόμμα αυτό παρουσιάζεται σαν ειρηνόφιλο και διεθνιστικό. Πρόκειται όμως για το γνωστό "διεθνισμός" της νεοταρικής υπερδύναμης, που δε θέλει να δώσει το νησί στην ελληνική ή στην τουρκική αστική τάξη γιατί τότε θα το χάσει εκείνη. Έτσι το ρώσικο κόμμα εμφανίζεται ως αντι-ελληνικό ζητώντας ισότιμες διαπραγματεύσεις κάτω από την επιτήρηση του ΟΗΕ (στο Συμβούλιο Ασφαλείας στο οποίο η Ρωσία αλωνίζει). Ακόμη, ο ρώσικος μπεριαλισμός επιθυμεί την ένταξη της χώρας στην Ε.Ε. προτού λυθεί το κυπριακό για να εντείνει τη ρήξη Ευρώπης - Τουρκίας. Γι' αυτό το ΑΚΕΛ υποστηρίζει με πάθος την ένταξη στην Ε.Ε. Μ' αυτή την πλατφόρμα κατόρθωσε να αυξήσει τα ποσοστά του από 27 σε 35% και να αναδειχθεί πρώτη δύναμη. Σε συνεργασία με το τρίτο σε δύναμη κόμμα, το ΔΗΚΟ, μπορεί να ελέγχει την εξουσία ενώ πρόκειται να καταλάβει τη θέση του προέδρου της βουλής. Η κατάληψη του παραπάνω αξιώματος ανοίγει το δρόμο για την προεδρεία της δημοκρατίας στις προεδρικές εκλογές του Φλεβάρη 2003.

Η Ρωσία ετοιμάζεται να καταβροχθίσει την Κύπρο. Αυτό είναι το δίδαγμα των εκλογών. Γι' αυτό η Παπαρρήγα χαίρεται τη νίκη του αδελφού ΑΚΕΛ, το οποίο δεν θα έκανε ποτέ αν δεν ήταν πράκτορας, αφού το ΑΚΕΛ φωνάζει πρωτοπόρα για την είσοδο της Κύπρου στην Ε. Ένωση.

ΔΝ/ΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ
<http://www.compulink.gr/oakke>

e-mail:oakke@compulink.gr

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ:

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΠΗΡΑΝ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΜΑΧΕΣ

Είχαμε ενημερώσει στο προηγούμενο φύλλο της *Νέας Ανατολής* τους αναγνώστες μας για τη μεγάλη νίκη που πέτυχε η Επιτροπή Αγώνα των Λιπασμάτων ενάντια στους εγκάθετους του Λαλιώτη, Τσιρμούλα και Εξωμερίτη. Αυτοί, ύστερα από συγκέντρωση-καταγγελία της Επιτροπής έξω από το Εργατικό Κέντρο Πειραιά εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση από τις θέσεις του Προέδρου και Αντιπροέδρου του σωματείου των Λιπασμάτων αντίστοιχα. Μετά από ένα μήνα όμως επανέκαμψαν και επιχειρήσαν να πάρουν πίσω αυτή την παραίτηση τους για να εμποδίσουν με αυτό τον τρόπο τις εκλογές στο σωματείο. Οι Λιπασματιώτες με την Επιτροπή Αγώνα έδωσαν μία μεγάλη μάχη ενάντια σ' αυτή τη νέα επίθεση του καθεστώτος και πέτυχαν να κάνουν εκλογές και να εκλέξουν νέο αγωνιστικό διοικητικό συμβούλιο.

Μετά την παραίτηση των Τσιρμούλα-Εξωμερίτη, οι Λιπασματιώτες αποφάσισαν να προχωρήσουν με τις εκλογές στο σωματείο. Θυμίζουμε ότι κατά τη λήξη της θητείας του παλαιού διοικητικού συμβουλίου τον Οκτώβριο του 2000 οι Τσιρμούλας - Εξωμερίτης αντί να κάνουν εκλογές ζήτησαν με αίτησή τους από το δικαστήριο παράταση της θητείας τους. Την αίτηση υπόγραφε το σύνολο των μελών του παλαιού δ.σ. Ενάντια σ' αυτή την αίτηση οι απολυμένοι έκαναν παρέμβαση με την οποία ζητού-

σαν εκλογές. Για την υπόθεση εκδόθηκε η με αριθμό 1128 και ημερομηνία 28-2-2001 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά. Η απόφαση αυτή έδινε φαινομενικά μόνο νίκη στους Λιπασματιώτες που ζητούσαν τότε να διοριστούν στο εννιαμελές διοικητικό συμβούλιο που θα έκανε τις εκλογές πέντε μέλη από την ομάδα πρωτοβουλίας που είχε συγκροτηθεί και αγωνιζόταν από κοινού με την Επιτροπή Σωτηρίας. Το δικαστήριο διόρισε προσωρινό διοικητικό συμβούλιο το οποίο αποτελούνταν

από τους πέντε που είχαν προτείνει οι Λιπασματιώτες και τέσσερις του παλαιού διοικητικού συμβουλίου για τη διενέργεια εκλογών μέσα σε τρεις μήνες και την "τακτοποίηση όλων των επείγοντων υποθέσεων του σωματείου". Μέσα στους τέσσερις ήταν και οι Τσιρμούλας-Εξωμερίτης. Η απόφαση θα δικαίωνε τους Λιπασματιώτες μόνο αν έβγαине πέντε μήνες πριν. Όμως τη στιγμή που εκδόθηκε αποτελούσε χτύπημα γιατί επέβαλε στους Λιπασματιώτες τους πιο μισητούς γιατί αυτοί ήταν οι μόνοι που προσλήφθηκαν στο εργοστάσιο την ώρα που καμιά σαρανταριά άλλοι εργαζόμενοι που είχαν κρατηθεί ως τη διάλυση του εργοστασίου απολύθηκαν και αυτοί. Οι Λιπασματιώτες είχαν απαντήσει με μία ομόφωνη απόφαση ότι δεν δέχονται μια τέτοια καθυστερημένη απόφαση και δεν συμμετέχουν σε κανένα διοικητικό συμβούλιο μαζί με Τσιρμούλα, Εξωμερίτη και ότι θα

πολεμήσουν με δικαστική προσφυγή για να το αποτρέψουν.

ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ ΤΣΙΡΜΟΥΛΑ-ΕΞΩΜΕΡΙΤΗ

Από τη στιγμή που οι Τσιρμούλας-Εξωμερίτης είχαν δηλώσει με τον πιο δημόσιο, κατηγορηματικό και αδιαμφισβήτητο τρόπο την παραίτησή τους, δεν υπήρχε λόγος μιας τέτοιας δικαστικής προσφυγής. Η Επιτροπή Αγώνα αποφάσισε κάτω από αυτές τις συνθήκες να δώσει τη μάχη για εκλεγμένη αγωνιστική διοίκηση στο σωματείο που θα ενίσχυε τους απολυμένους στον αγώνα τους για αποκατάσταση για τους εξής λόγους: **Πρώτον**, οι Τσιρμούλας - Εξωμερίτης δεν θα είχαν το δικαίωμα να καπληύονται τη συνδικαλιστική ιδιότητα και τη θεσμική εξουσία που αυτή συνεπάγεται για να χτυπήσουν τον αγώνα των απολυμένων σε συνεργασία με το καθεστώς. **Δεύτερον**, και το οποίο αποτελεί την αντίστροφη πλευρά του πρώτου, οι απολυμένοι θα είχαν το πλεονέκτημα της στήριξης του σωματείου τους στον αγώνα τους. **Τρίτον**, η περιουσία του σωματείου, το ταμείο των έξι εκατομμυρίων θα ήταν μία σημαντική υλική ενίσχυση για τις ανάγκες του αγώνα τους και των δικαστικών προσφυγών στην Ευρώπη. Επίσης οι 16 ξενώνες του Αγ. Αιμιλιανού όπου έκαναν τις διακοπές τους δωρεάν οι Λιπασματιώτες θα ήταν μια σημαντική υλική ανακούφιση. Ταυτόχρονα πάντως αποφασίστηκε ομόφωνα ότι όποια και να ήταν η εξέλιξη της υπόθεσης του σωματείου, η Επιτροπή Αγώνα θα παρέμενε το όργανο που θα έπαιρνε τις αποφάσεις και θα καθοδηγούσε τον αγώνα των Λιπασματιωτών.

Οι υπόλοιποι επτά που είχε διορίσει το δικαστήριο σαν προσωρινό δ.σ. για τη διενέργεια εκλογών, δηλαδή πλην των δύο παρατητημένων, ήταν οι: Η. Ματέρης, Γ. Λαγκαδάς, Θ. Κυπραίος, Β. Αλτής, Μ. Γκιούσος, Π. Κουραχάνης (πρώην ταμίας του παλιού δ.σ.) και Γ. Ρουμελιώτης (πρώην μέλος του παλιού δ.σ.). Για να υπάρξει νόμιμα συγκροτημένο διοικητικό συμβούλιο έπρεπε να αποτελείται από τουλάχιστον πέντε μέλη που σχημάτιζαν απαρτία.

Από τους επτά πιο πάνω ο Β. Αλτής ήταν εξουσιοδοτημένος από το δικαστήριο να συγκαλέσει το προσωρινό δ.σ. Πράγ-

ματι κάλεσε τους επτά σε συνεδρίαση στις 24 Απριλίου στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά. Αρχικά εμφανίστηκαν οι έξι, δηλ. όλοι εκτός από τον Μ. Γκιούσο. Η συνεδρίαση ήταν ανοιχτή και την παρακολουθούσαν γύρω στα 70 μέλη της Επιτροπής Αγώνα. Οι Π. Κουραχάνης και Γ. Ρουμελιώτης έβαλαν σαν όρο της συμμετοχής τους την προηγούμενη πρόσκληση στο διοικητικό συμβούλιο των Μ. Τσιρμούλα και Α. Εξωμερίτη με το πρόσχημα ότι δεν θα ήταν νόμιμη η συγκρότηση του προσωρινού δ.σ. διαφορετικά. Ο Η. Ματέρης τους είπε ότι είχαν παραιτηθεί με την ανοιχτή επιστολή κι εκείνοι το αρνήθηκαν. Τους διάβασε το σημείο της επιστολής που ανέφερε "ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΓΙΑ ΕΚΛΟΓΕΣ". Επέμειναν ότι πρέπει να τους γίνει πρόσκληση. Μάλιστα, ο Π. Κουραχάνης όταν εξάντλησε τα επιχειρήματά του υπέρ των δύο, ζήτησε αναβολή για να συμβουλευτεί το δικηγόρο του! Η πρόταση του δεν έγινε δεκτή γιατί η προθεσμία για να γίνουν εκλογές σύμφωνα με την απόφαση ήταν η 28 Μάη και δεν υπήρχε χρόνος. Άλλωστε τα θέματα ήταν γνωστά σε όλους από πριν και είχαν άφθονο χρόνο να συμβουλευτούν όποιον ήθελαν. Ήταν φανερό ότι αυτή ήταν μία παρελκυστική τακτική για να κερδηθεί χρόνος για να μπουν ξανά οι Τσιρμούλας-Εξωμερίτης από την πίσω πόρτα. Έγινε έκκληση στους Κουραχάνη-Ρουμελιώτη να πάρουν τελική θέση αν θα πάνε σ' αυτή την κρίσιμη μάχη με το στρατόπεδο Τσιρμούλα-Εξωμερίτη ή με το στρατόπεδο των απολυμένων. Απάντησαν ότι δεν θα συμμετέχουν σε καμία διαδικασία χωρίς πρόσκληση Τσιρμούλα-Εξωμερίτη. Εκεί φαινόταν ότι θα τελειώσει το θέμα της συγκρότησης του προσωρινού δ.σ. με νέα προσφυγή στο δικαστήριο για διορισμό διοίκησης αφού χωρίς τους Κουραχάνη-Ρουμελιώτη έμεναν τέσσερις και χρειαζόταν ένας πέμπτος.

Εκείνη τη στιγμή εμφανίστηκε στην αίθουσα ο Μ. Γκιούσος, επίσης διορισμένος από το δικαστήριο όπως αναφέραμε και ο οποίος προσπαθούσε για βδομάδες να πείσει τους εργαζόμενους να δεχθούν στη διοίκηση τους Τσιρμούλα-Εξωμερίτη. Δήλωσε ότι θα γίνει ο πέμπτος του διοικητικού συμβουλίου, κι έτσι συγκροτήθηκε πενταμελές διοικητικό συμβούλιο που όρισε αμέσως ημερομηνία γενικής συ-

ΚΑΤΩ ΤΑ ΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ!

Οι διορισμένοι Τσιρμούλας - Εξωμερίτης, εγκάθετοι του Λαλιώτη, κάνουν δίκη στους απολυμένους!

Στο τέλος του Μάη οι απολυμένοι εργάτες των Λιπασμάτων έκαναν εκλογές και έβγαλαν **νέο Δ.Σ. του Σωματείου, με μέλη που αναδείχθηκαν μέσα από τον παρατεταμένο αγώνα τους.** Στις εκλογές αυτές ψήφισαν 193 από τα 380 μέλη. Αν πάρει υπόψη του κανείς ότι το εργοστάσιο έχει κλείσει εδώ και 20 μήνες, ότι πάνω από 40 εργαζόμενοι έχουν συνταξιοδοτηθεί, το ποσοστό που ψήφισε, πάνω από 50%, είναι εκπληκτικά ψηλό.

Τώρα αυτό το νέο Δ.Σ. προσπαθού να το ακυρώσουν ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος της παλιάς διοίκησης, Τσιρμούλας και Εξωμερίτης, προσφεύγοντας στα δικαστήρια. **Αυτοί, ενώ όλοι οι εργάτες απολύθηκαν, προσλήφθηκαν με ψηλούς μισθούς από την Εθνική Τράπεζα, η οποία είναι αυτή που έκλεισε το εργοστάσιο κατόπιν εντολής του Λαλιώτη.** Προσλήφθηκαν επειδή πηλυσαν τους συναδέλφους τους, δηλαδή τους υποσχέθηκαν ότι ο Λαλιώτης θα τους βρει δουλειά στο δημόσιο τομέα αρκεί να αποδεχτούν το κλείσιμο του εργοστασίου και στη συνέχεια εμποδίσαν κάθε κινητοποίηση και κάθε δικαστικό αγώνα για την αποκατάσταση των εργαζομένων.

Αυτοί οι δυο λοιπόν ύστερα από τη γενική κατακραυγή, με επιστολή που μοίρασαν σε όλους τους πρώην εργαζόμενους, είχαν παραιτηθεί από μέλη ενός προσωρινού Δ.Σ. που ήταν επιφορτισμένο να κάνει τις εκλογές που προαναφέραμε. Μόλις όμως το προσωρινό Δ.Σ. προκήρυξε εκλογές, αυτοί ξαφνικά, προφανώς με άνωθεν υπόδειξη άλλαξαν θέση, είπαν ότι δεν παραιτήθηκαν σ' αλήθεια και έκαναν δικαστική προσφυγή για να ακυρώσουν τις εκλογές. **Δηλαδή, οι βολεμένοι κάνουν δίκη στους συναδέλφους τους για να τους εμποδίσουν να οργανωθούν συνδικαλιστικά και να σωθούν από την ανεργία!** Αυτή η δίκη θα γίνει στις 15 του Ιουνίου. Στο μεταξύ έχουν κάνει και μια σειρά από άλλες προσφυγές.

Είναι φανερό ότι οι Λαλιώτης και Σία που έκλεισαν το εργοστάσιο και πέταξαν 380 άτομα στο δρόμο δεν θέλουν ένα Δ.Σ. των Λιπασμάτων που να ελέγχεται από τους απολυμένους εργάτες. Θέλουν ένα Δ.Σ. με επαγγελματίες εγκάθετους για να πνίγουν κάθε αγώνα.

Δημοκράτες, εργαζόμενοι, σταθείτε στο πλευρό του ηρωικού και παρατεταμένου αγώνα των Λιπασμάτων για το δίκιο, τη βιομηχανική ανάπτυξη και τον τίμιο εργατικό συνδικαλισμό.

Όλοι έξω από τα δικαστήρια του Πειραιά (Σκουζέ & Φίλωνος) την Παρασκευή 15 του Ιουνίου στις 11π.μ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Μεγάλη πολιτική νίκη των Λιπασμάτων στην Ευρώπη

Αντιπροσωπεία της Επιτροπής Αγώνα των Λιπασμάτων ταξίδεψε στις Βρυξέλλες στις 19 Ιούνη για να εκπροσωπήσει 200 απολυμένους στη συζήτηση της αναφοράς τους που έγινε στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η παρουσία της αντιπροσωπείας έπεισε **τους ευρωβουλευτές όλων των πολιτικών ομάδων του Κοινοβουλίου οι οποίοι υποστήριξαν τα αιτήματα** των απολυμένων. Μετά από αυτή τη συζήτηση μπήκαν οι βάσεις για θετική γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην υπόθεσή τους.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Είχαμε ενημερώσει τους αναγνώστες της *Νέας Ανατολής* ότι απολυμένοι είχαν προσφύγει με αναφορά τους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να καταγγείλουν τις άδικες πρακτικές της ελληνικής κυβέρνησης στην περίπτωση τους και τις σχετικές παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου, την οποία υπέγραφε ο Ηλίας Ματέρης, μέλος της Επιτροπής Αγώνα. Η αναφορά αυτή έγινε κατ' αρχήν παραδεκτή και εγγράφηκε στην ημερήσια διάταξη της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με αριθμό 27 για να συζητηθεί στις 19 Ιούνη.

Η Επιτροπή Αναφορών είναι μία επιτροπή ελέγχου της εφαρμογής των κοινοτικών νόμων και κανονισμών από τα κράτη μέλη και σ' αυτήν μπορούν προσφεύγουν όλοι οι πολίτες και να κάνουν αναφορές, δηλαδή καταγγείλεις για παραβίαση του κοινοτικού δικαίου. Στην Επιτροπή αυτή κατατίθενται χιλιάδες αναφορές, και γι' αυτό το λόγο υπάρχει σημαντική καθυστέρηση στην εξέτασή τους και οι περισσότερες από αυτές καταλήγουν στο αρχείο.

Στην περίπτωση της αναφοράς των απολυμένων των Λιπασμάτων όλες οι διαδικασίες κινήθηκαν ταχύτατα και έγινε δεκτή μέχρι στιγμής σε όλα τα επίπεδα. Πρωτοκολλήθηκε σχεδόν αμέσως μετά την κατάθεση της με αριθμό 253/2000, κρίθηκε ότι εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Επιτροπής, και ότι τα θέματα της εμπίπτουν στην ύλη του κοινοτικού δικαίου, και προωθήθηκε για συζήτηση μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο. Όλα αυτά δείχνουν τη σημασία που απόκτησε η υπόθεση αυτή για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γιατί πραγματικά οι απολυμένοι των Λιπασμάτων αποτελούν ένα θέμα που αφορά ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στην αναφορά τους οι απολυμένοι κατάγγειλαν την κυβερνητική πρακτική σε τέσσερα σημεία: **Πρώτον, στο αναιτιολόγητο κλείσιμο του εργοστασίου** που δεν έκλεισε για οικονομικούς λόγους, αλλά με αδιαφανή πολιτική απόφαση.

Δεύτερον, στο ότι δεν έγιναν διαβουλεύσεις μεταξύ εργαζομένων και εργοδότης επιχείρησης πριν γίνουν οι ομαδικές απολύσεις, ούτε υπήρξε **δικαστική απόφαση** όπως επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο, και

Τρίτον, στο ότι δεν τηρήθηκαν οι όροι της χρηματοδότησης που έλαβε η κυβέρνηση από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) και που διέθεσε στην εργοδότη ΣύΕΛ για να απασχολήσει τους εργαζόμενους δύο χρόνια και έξι μήνες. Η ΣύΕΛ απασχόλησε τους εργαζόμενους των Λιπασμάτων μόνο για δύο χρόνια ενώ είχε εισπράξει κανονικά την επιχορήγηση.

Τέταρτον, στο ότι μετά την απόλυσή τους το κράτος έδειξε τέλεια αδιαφορία γι' αυτούς χωρίς να πάρει κανένα μέτρο αποκατάστασης.

Εξηγείται στο κείμενο διεξοδικά πως δεν επιτρέπεται ένα κράτος-μέλος να ακολουθεί τέτοιες πρακτικές απέναντι σε εργαζόμενους.

Η έκθεση της Επιτροπής Αναφορών που έκανε παραδεκτή την αναφορά των απολυμένων δέχτηκε αυτά τα σημεία σα σημεία που πρέπει να εξεταστούν στην ουσία τους και μάλιστα το ότι **“η επιχείρηση δεν έκλεισε για περιβαλλοντικούς ή οικονομικούς λόγους, αλλά αποκλειστικά για λόγους πολιτικούς”**. Στη συνέχεια έγινε σύσταση για να ζητηθούν πληροφορίες από την Κομισιόν και να συζητηθεί η υπόθεση δημόσια σε συνεδρίαση των ευρωβουλευτών της Επιτροπής Αναφορών.

Από την πρώτη στιγμή που καταχωρήθηκε η αναφορά, οι απολυμένοι σε συνεργασία με την Επιτροπή Σωτηρίας, είχαν ενημερώσει με επιστολή τους ευρωβουλευτές για όλο το πολιτικό πλαίσιο των απολύσεων τους, το βρώμικο παιχνίδι της κυβέρνησης και των Τραπεζών,

την εξαγορά διευθυντικών στελεχών και συνδικαλιστικών, και ανέφεραν ότι: *“Πιστεύουμε ότι αυτοί που θα μελετήσουν την αναφορά μας με τη μεγαλύτερη αμεροληψία θα αντιληφθούν τη σημασία της και θα την υποστηρίξουν. Σ' αυτή την περίπτωση θα έχει σημειωθεί μεγάλη πρόοδος σχετικά με την προσέγγιση ανάμεσα στους Έλληνες εργαζόμενους και στους πολίτες και εργαζόμενους της υπόλοιπης Ευρώπης. Επίσης, μία πολύ πευστική απάντηση θα έχει δοθεί σ' αυτά τα κυρίαρχα ρεύματα στις συνδικαλιστικές οργανώσεις και στην κοινωνία στη χώρα μας, που απευθύνουν τη ψεύτικη κατηγορία στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι επιτίθεται στους ελληνικούς μισθούς και κλείνει βιομηχανίες. Αυτή η ψεύτικη κατηγορία έχει στόχο να εμποδίσει τους Έλληνες εργαζόμενους να προσφύγουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στα δικαστικά σώματα και τους κοινωνικούς οργανισμούς της”*.

Αν τα αιτήματα της αναφοράς μας ικανοποιηθούν, οι ιδέες της κοινωνικής πολιτικής και της συνδικαλιστικής αλληλεγγύης ειδομένες κάτω από ένα ευρύτερο ευρωπαϊκό πρίσμα θα συναντήσουν ένα πιο γόνιμο έδαφος στη χώρα μας. Θα επικρατήσουν σταδιακά απέναντι σ' έναν ισχυρό αντι-ευρωπαϊκό απομονωτισμό που καλλιεργείται από αυτούς που ωφελούνται από το αρνητικό φαινόμενο της εξάρτησης των εργατικών σωματείων από το Κράτος και τα ισχυρά πολιτικά κόμματα”.

Πιστεύουμε ότι αυτή η έκκληση που επαναλήφθηκε και στη συζήτηση από την αντιπροσωπεία των απολυμένων ήταν που έβαλε τα θεμέλια της νίκης. Σ' αυτές τις γραμμές περιγράφεται η πάλη που έδωσαν οι απολυμένοι με όλο το σάπιο πολιτικό και συνδικαλιστικό καθεστώς στη χώρα μας για να φθάσουν στην Ευρώπη. Γύρισαν με τον πιο επιδεικτικό τρόπο την πλάτη σε όλους τους κνίτες (Μανουσσογιαννάκη, Νουφαρίτη και σία) που ήθελαν να τους πείσουν ότι το εργοστάσιο το έκλεισε η Ευρώπη, και πήγαν κόντρα στους πουλημένους συνδικαλιστές Τσιρμούλα και Εξωμερίτη που θέλησαν από την αρχή να τους απογοητεύσουν και στη συνέχεια έφθασαν στο σημείο να τους απειλήσουν να μην κάνουν καμία κίνηση ειδικά στην Ευρώπη.

Η Επιτροπή Αγώνα είχε συνεδριάσει τις παραμονές της μάχης και είχε αποφασίσει ότι θα ακολουθούσε στη μάχη του Ευρωκοινοβουλίου μια τακτική έμφασης στην πολιτική και ηθική διάσταση του ζητήματος των Λιπασμάτων και θα αναδεικνυε το βάθος του, δηλαδή θα παραμέριζε κάθε στενή νομικίστικη ή εργατίστικη έκθεση του προβλήματος. Η αντιπροσωπεία κινήθηκε με συνέπεια και αποφασιστικότητα πάνω σ' αυτή τη γραμμή.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΒΟΥΛΗ

Το γεγονός ότι η Επιτροπή Αναφορών δέχθηκε να εκπροσωπηθούν και να μιλήσουν οι απολυμένοι στη συζήτηση ήταν τεράστια επιτυχία, αν σκεφθεί κανείς πόσο δύσκολο είναι να μιλήσει ένας πολίτης σ' ένα Κοινοβούλιο και μάλιστα σε ισότιμη βάση με τους βουλευτές. Στην αντιπροσωπεία των απολυμένων συμμετείχαν οι εξής: ο Ηλίας Ματέρης σαν εκλεγμένος πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου, ο Γιάννης Νικολόπουλος σαν εκπρόσωπος της Επιτροπής Σωτηρίας και η Ειρήνη Κούτελο, σα νομική σύμβουλος του σωματείου. Ήταν παρών και ο Μιχάλης Αγγελόπουλος, ο δικηγόρος που κατάθεσε την αναφορά των απολυμένων.

Την εισήγηση για την υπόθεσή μας εκ μέρους της Επιτροπής Αναφορών έκανε ο αντιπρόεδρος της Επιτροπής, ιρλανδός ευρωβουλευτής Proinsias DE ROSSA, της ομάδας των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών.

Ανάφερε τα σημεία για τα οποία η Επιτροπή είχε κάνει παραδεκτή την αναφορά όπως περιγράφηκαν πιο πάνω και έδωσε το λόγο στον εκπρόσωπο της Κομισιόν για να ενημερώσει για τη γνώμη της Κομισιόν στο θέμα.

Η Κομισιόν εμπλέκεται στις αναφορές που εξετάζονται στην ουσία τους από την Επιτροπή γιατί αν τελικά οι ευρωβουλευτές γνωμοδοτήσουν υπέρ των αναφερόμενων η υπόθεση παραπέμπεται σ' αυτήν για να κάνει διαπραγματεύσεις με την ελληνική κυβέρνηση, και στην περίπτωση που δεν συμφωροωθεί να επιβάλλει μέτρα. Η Κομισιόν είναι ένα όργανο που αποτελείται από τους Επιτρόπους που διορίζει κάθε κράτος με αποτέλεσμα οι κυβερνήσεις των κρατών να έχουν σημαντική επιρροή σ' αυτό το όργανο. Ο εκπρόσωπος της Κομισιόν είπε ότι

η Κομισιόν θεωρεί: **Πρώτον**, ότι η Ελλάδα πράγματι παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο γιατί δεν είχε εντάξει στη νομοθεσία της το θεσμό των διαβουλεύσεων στην περίπτωση της διακοπής των εργασιών της επιχείρησης, **Δεύτερον**, ότι η Ελλάδα συμμορφώθηκε σ' αυτό το θέμα με μία τελευταία τροποποίηση του νόμου για τις ομαδικές απολύσεις (έγινε με το γνωστό Νόμο Γιαννίτση και κάτω από την πίεση της αναφοράς των Λιπασμάτων) και **Τρίτον**, ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν έδωσε στοιχεία από τα οποία να προκύπτει χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο για τη ΣύΕΛ. Ωστόσο, οι απολυμένοι είχαν στείλει πρόσφατα νέα στοιχεία που απαντούσαν βασικά στην επιχείρηση της κυβέρνησης να τη “γλυτώσει” με μία αλλαγή νόμου που δεν αποτελεί πλήρη συμμόρφωση της με το κοινοτικό δίκαιο και δεν σημαίνει αποκατάσταση για τους απολυμένους. Τα στοιχεία αυτά η Κομισιόν δεν είχε προλάβει να τα μελετήσει. Ο εκπρόσωπος της πρότεινε να δοθεί χρόνος στην Κομισιόν να μελετήσει τα νέα στοιχεία των απολυμένων και να επανέλθει σε δεύτερη συζήτηση για το ίδιο θέμα.

Στη συνέχεια δόθηκε ο λόγος στους ευρωβουλευτές. Από την ελληνική πλευρά ήταν εκεί ο Ι. Μαρίνος της ΝΔ, γνωστός για τις φιλοευρωπαϊκές του θέσεις και μέλος της πολιτικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Είπε ότι θέλει να ακούσει πρώτα την αντιπροσωπεία και μετά να μιλήσει.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο η Laura GONZALEZ ALVAREZ, μέλος της πολιτικής ομάδας “Ευρωπαϊκή Ενωμένη Αριστερά/Πράσινοι” (GUE/NGL) που τοποθετήθηκε υπέρ των απολυμένων και συμφώνησε ότι πρέπει να μείνει ανοιχτή η αναφορά για περαιτέρω εξέταση. Είπε όμως κι εκείνη ότι θέλει να ακούσει την αντιπροσωπεία και μετά να μιλήσει.

Πρώτος μίλησε ο Ηλίας Ματέρης. Στο λόγο του ανέδειξε την τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι απολυμένοι και την παντελή έλλειψη μέτρων του κράτους για την αποκατάστασή τους. Κατάγγειλε το παιχνιδι που έπαιξαν η Εθνική και η Αγροτική σε βάρος των απολυμένων και το γεγονός ότι ο πρόεδρος της ΣύΕΛ εξαγοράστηκε από την κυβέρνηση, με τον ίδιο τρόπο που εξαγοράστηκε και η ηγεσία του σωματείου, Τσιρμούλας και Εξωμερίτης. Έδειξε πως οι απολυμένοι βλέπουν στην Ευρώπη ένα σύμμαχο και ζήτησε τη στήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Στη συνέχεια μίλησε ο σ. Γ. Νικολόπουλος ο οποίος άνοιξε την ομιλία του με την επισήμανση ότι οι απολυμένοι ήρθαν να διεκδικήσουν το δίκιο τους στην Ευρώπη, κέντρο της δημοκρατίας και της ανάπτυξης. Απέδειξε ότι το εργοστάσιο έκλεισε με κυβερνητική απόφαση. Ανάλυσε πως η Εθνική που είχε τους χώρους του εργοστασίου πίεσε την Αγροτική που εκμεταλλευόταν το εργοστάσιο κερδοφόρα έως την τελευταία στιγμή, να το κλείσει και να απολύσει τους εργαζόμενους. Πως η Εθνική πέτυχε το στόχο της με την εξαγορά του προέδρου της ΣύΕΛ Μπακούρου και της συνδικαλιστικής ηγεσίας των απολυμένων. Εξήγησε ότι δεν υπήρχε κανένα θέμα μόλυνσης, και ότι με καθαρά πολιτική απόφαση βρέθηκαν 380 άνεργοι στο δρόμο. Χαρακτήρισε τις κυβερνητικές ενέργειες πολιτικό σκάνδαλο και ανέφερε ότι η κυβέρνηση προσπαθεί τώρα να κάνει τα ίδια και σε άλλες βιομηχανίες, στην TVX και στην Πετρόλα. Εξήγησε επίσης ότι υπήρξε κοινοτική χρηματοδότηση και η κυβέρνηση το αποκρύπτει. Ζήτησε να ελεγχθεί κι άλλο αυτό το ζήτημα. Τέλος, περιέγραψε στους βουλευτές ότι στη χώρα υπάρχει ένα πολιτικό καθεστώς ενάντια στην Ευρώπη και στην ανάπτυξη που έχει αποκλείσει τους απολυμένους από τα ΜΜΕ, ενώ αντίθετα όταν, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε *“τρεις οικολόγοι καταλαμβάνουν ένα εργοστάσιο όλα τα κανάλια το δείχνουν”*. Τέλος, επέμεινε στη σημασία που έχει η στήριξη του Ευρωκοινοβουλίου που πρέπει να ανοίξει τα μάτια του και τα αυτιά του στους αναφερόμενους και να συμβάλλει με την απόφασή του στην ενίσχυση των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων στην Ελλάδα.

Οι τοποθετήσεις της αντιπροσωπείας συγκλόνησαν τους ευρωβουλευτές. Ο Ι. Μαρίνος στήριξε τις τοποθετήσεις μας σε όλα τα σημεία τους. Η παρέμβασή του ήταν αποφασιστική. Επιβεβαίωσε ότι όσα ασυνήθιστα για την Ευ-

Ο ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ ΧΤΥΠΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ Τ.Ε.Ι.

Το ρωσόδουλο καθεστώς επιτίθεται στην ανωτατοποίηση των ΤΕΙ επιστρατεύοντας τα ΑΕΙ. Σύσσωμοι οι πρυτάνεις, οι καθηγητές, και οι φοιτητές των γενικά ξεκομμένων από την παραγωγή, ανώτατων ιδρυμάτων εξαπολύουν την επίθεσή τους καθώς βλέπουν τα στενά τους γραφειοκρατικά συντεχνιακά συμφέροντα να θίγονται άμεσα. Το Συμβούλιο της Επικρατείας αποτελείώνει τη δουλειά. Η ανάπτυξη αυτού του τύπου δέχεται άλλο ένα σοβαρό χτύπημα.

Η ανάγκη για ανωτατοποίηση της τεχνολογικής εκπαίδευσης υπαγορεύεται από τις νέες απαιτήσεις της παραγωγής. Οι νέες τεχνολογίες που εισάγονται στην παραγωγή απαιτούν και ένα αρκετά ειδικευμένο προσωπικό. Αυτή τη στιγμή, τα ελληνικά τεχνολογικά επαγγελματικά ιδρύματα παράγουν ειδικούς που συναγωνίζονται, και συχνά ξεπερνούν, τους αποφοίτους ΑΕΙ σε επαγγελματική επάρκεια. Οι απόφοιτοι των ΤΕΙ τα καταφέρνουν καλύτερα στις πρακτικές εφαρμογές κι ωστόσο δεν απολαμβάνουν αντίστοιχα με τους αποφοίτους ΑΕΙ επαγγελματικά δικαιώματα. Αυτή την αντίφαση επιχειρεί να λύσει η ανωτατοποίηση της τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Το καθεστώς στην Ελλάδα πείστηκε από τους ευρωπαίους για να εφαρμόσει την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ, όμως κι αυτή την κάνει ακρωτηριασμένη. Έτσι, ο νέος νόμος ορίζει ότι τα μεταπτυχιακά προγράμματα εισάγονται μεν στα ΤΕΙ αλλά τα κριτήρια θα καθορίζονται απ' τα ΑΕΙ.

Η αξιολόγηση τους θα γίνει από το οικογενειακό Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας. Θα μπορούν να μετέχουν σε ερευνητικά προγράμματα, αλλά τα κονδύλια που χρειάζονται δεν έχουν προβλεφθεί. Αυτός ο ακρωτηριασμός είναι αποτέλεσμα της δράσης των σοσιαλφασιστικών τμημάτων εφόδου των φοιτητών με επικεφαλής το NAP και με την κάλυψη των πρυτάνεων. Παραλύοντας την κίνηση στο κέντρο της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης και πετώντας αυγά ή μπουκάλια με νερό στους αστυνομικούς που τους εμπόδιζαν να εισβάλουν στα υπουργεία, ή διαλύοντας συνεδριάσεις πανεπιστημιακών αρχών,

λίγες εκατοντάδες τραμπούκοι επέβαλαν την αντίθεσή τους στην παροχή ίσων επαγγελματικών δικαιωμάτων για τους συναδέλφους τους. Στα Χανιά μάλιστα οι τραμπούκοι έχτισαν την είσοδο των γραφείων δύο καθηγητών, των Χ. Σκιαδά και Μ. Χριστοδούλου, που επιθυμούσαν να λάβουν μέρος στις εκλογές (*Ελευθεροτυπία*, 22-5).

Ο Σημίτης έτριβε τα χέρια του. Στόχος του, όπως και στόχος των υπόλοιπων ρωσόδουλων, δεν ήταν η πραγματική αλλά η μερική ανωτατοποίηση για να μη φωνάζει η Ευρώπη. Αργότερα, μια προσφυγή των πρυτάνεων στο σαμποταριστικό ΣτΕ θα καταργούσε κι αυτή τη λίγη ανωτατοποίηση. Έτσι, πέρασε το νομοσχέδιο με την αποχή 13 βουλευτών της ΝΔ και 4 του ψευτοΚΚΕ και στη συνέχεια κατατέθηκε

η προσφυγή.

Το θέμα δεν απασχολεί μόνον την ελληνική κοινωνία αλλά και την Ευρώπη. Οι υπουργοί παιδείας 32 ευρωπαϊκών χωρών συναντήθηκαν στην Πράγα, μέσα στο Μάη, για να συζητήσουν τη μελλοντική πορεία της εκπαίδευσης. Η σύνοδος σημαδεύτηκε από την παρεμπόδιση εκ μέρους της ελληνικής αντιπροσωπείας κάθε προσπάθειας πραγματικού εκσυγχρονισμού της εκπαίδευσης. Οι παρεμβάσεις της, σε συνεργασία με άλλες αντιπροσωπείες, απέτρεψαν το 3-5-8 (3 χρόνια για Μπάτσελορ, 5 χρόνια για Μάστερ και 8 χρόνια για διδακτορικό) που θα οδηγούσε αφενός σε μείωση των σπουδών κι αφετέρου σε γρήγορη εξειδίκευση. Πέτυχαν την αναγνώριση του κρατικού μονοπωλίου στην ανώτατη εκπαίδευση και τη μη

αναγνώριση από τη χώρα μας των πτυχίων Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών. Η ανάπτυξη παραρτημάτων θα αφορά χώρες εκτός Ευρώπης.

Οι σοσιαλφασίστες προτάσσουν το επιχείρημα του "κινδύνου" που διατρέχουν τα επαγγελματικά τους δικαιώματα από την ανωτατοποίηση. **Όμως δεν είναι η ανωτατοποίηση των ΤΕΙ αλλά το χαμηλό παραγωγικό επίπεδο της χώρας που αφαιρεί από τους ειδικούς τη δυνατότητα να εφαρμόζουν τις γνώσεις τους και πιέζει προς τα κάτω την ανώτατη εκπαίδευση δίνοντάς της γραφειοκρατικό προσανατολισμό.** Εάν σταματήσει το σαμποτάζ στη βαριά βιομηχανία και γενικότερα στην παραγωγή και την έρευνα ολόενα περισσότεροι απόφοιτοι θα προσλαμβάνονται. "Στις αγ-

γλοσαξονικές χώρες...μπορεί κάποιος ακόμη και σήμερα να βρει απασχόληση μόνο με το πτυχίο ενός τριετούς κύκλου" (2-6). Η απαγόρευση έρευνας, επιπλέον, για τα ΤΕΙ θα αφαιρούσε κάθε δυνατότητα για μελλοντική εφαρμογή της στην παραγωγική δραστηριότητα ενώ η υπερδιόγκωση των αντιπαραγωγικών στην πλειοψηφία τους ΑΕΙ έχει οδηγήσει σε υπερεπάρκεια γραφειοκρατών και άλλων παρασιτικών επαγγελμάτων ενώ τα ΤΕΙ παράγουν ειδικότητες χρήσιμες για την παραγωγή. Όσοι επιτίθενται σήμερα στην ανωτατοποίηση της τεχνολογικής εκπαίδευσης θέλουν απλώς να φέρουν οπισθοδρόμηση των παραγωγικών δυνάμεων, να εντείνουν την εξαθλίωση του λαού και την ανεργία.

Ο Σταθόπουλος υπέρ της 17N

Κάθε μεγάλο πολιτικό σκάνδαλο σ' αυτή τη χώρα που δεν εξυπηρετεί τους ανθρώπους της Ρωσίας γρήγορα ξεχνιέται. Ήταν η πρώτη μέρα της συζήτησης του αντιτρομοκρατικού νόμου στη Βουλή στις 29 Μάη όταν ο υπουργός Δικαιοσύνης Μιχ. Σταθόπουλος μίλησε για "ηπιότερη αντιμετώπιση από τον νόμο των εγκληματικών οργανώσεων που δεν επιδιώκουν το οικονομικό όφελος, αλλά δρουν ενδεχομένως με ιδεολογία και οράματα" και υποστήριξε ότι είναι άλλα "τα κίνητρα ενός δουλεμπόρου και άλλα εκείνου που έχει όραμα για να αλλάξει την κοινωνία" (*Εξπρές*, 30/5). Για πρώτη φορά υπουργός μιας κυβέρνησης αθώνει πολιτικά και υποστηρίζει ιδεολογικά τους εθνικοσοσιαλιστές της "17 Νοέμβρη" και τις μεταμορφώσεις της, "που θέλουν να αλλάξουν την κοινωνία και έχουν οράματα".

Είχαμε επισημάνει παλιότερα με τις ταυτότητες ότι ο Σταθόπουλος είναι από παλιά άνθρωπος του ευρύτερου φιλορώσικου μετώπου που μέρος του είναι και το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης του οποίου αυτός ήταν στέλεχος. Επιτρέπεται όμως σήμερα να μιλάει έτσι ο Σταθόπουλος γιατί τώρα πια η ρώσικη υπερδύναμη ελέγχει τις ηγεσίες και τον τεσσάρων μεγάλων ελληνικών πολιτικών κομμάτων. Η μόνη σοβαρή αντίδραση στη Βουλή σ' αυτό το σημείο προήλθε από κάποιους βουλευτές της ΝΔ με επικεφαλής την Ντόρα Μπακογιάννη που κάλεσαν την κυβέρνηση να καταδικάσει τη δράση της 17N. Ωστόσο η ΝΔ ψήφισε το νομοσχέδιο επί της αρχής, ενώ σε άλλη χώρα θα είχε δημιουργηθεί σάλος με απειλή πτώσης αν όχι της κυβέρνησης τουλάχιστον του συγκεκριμένου υπουργού γι' αυτές του τις δηλώσεις. Ο Σταθόπουλος μετά την κριτική "αναγκάστηκε" να δηλώσει: "Δεν εννοούσα τη "17N" ούτε τις άλλες τρομοκρατικές οργανώσεις οι οποίες είναι στυγνοί δολοφόνοι και τις καταδικάζω απερίφραστα, δίχως κανένα φόβο. Απλά υπάρχει διαφορά στα κίνητρα. Λόγου χάρη κάποια εθνικοαπελευθερωτική οργάνωση ή κάποια φονταμενταλιστική οργάνωση που σκοτώνει αθώους τουρίστες δεν έχουν τα ίδια κίνητρα με τους εμπόρους ναρκωτικών" (*Καθημερινή*, 30/5).

Επέμεινε δηλ. στο χαρακτηρισμό του της **εγκληματικής μη κερδοσκοπικής οργάνωσης**. Ο αφορισμός στα λόγια της 17N σαν "στυγνών δολοφόνων" δεν διευκρινίζει καθόλου αν πρόκειται για στυγνούς δολοφόνους με κερδοσκοπικά κίνητρα ή μη. Και μιας και κάθε φορά οι προκηρύξεις της 17N δεν περιέχουν τίποτα άλλο εκτός από "ιδεολογία και οράματα" δεν υπήρξε καμιά αληθινή καταδίκη της και φυσικά καμιά απόσυρση της αρχικής

δήλωσης του.

Απ' την άλλη ο ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ που κραυγάζουν συνεχώς ότι αυτός ο νόμος είναι έμπνευση των ΗΠΑ και η 17N δεν συλλαμβάνεται γιατί συμμετέχουν στις έρευνες εναντίον της οι Αμερικανοί, θα έπρεπε λογικά να κάνουν σημαία τους τη δήλωση Σταθόπουλου και να τον κυνηγούν μανιωδώς μέχρι να τον ρίξουν. Αυτό δεν συνέβηκε όμως και αυτά τα κόμματα καθόλου δεν διαμαρτυρήθηκαν γι' αυτό, ακριβώς γιατί η 17N δεν είναι πράκτορες των ΗΠΑ αλλά της Ρωσίας.

Γι' αυτό και ο Σταθόπουλος βρήκε στήριξη από την Αλ. Μαραγκοπούλου, πρόεδρο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων την επόμενη μέρα, από την ακρόαση διαφόρων φορέων στη Βουλή, που είπε: "δεν είναι ασυμβίβαστο να υπάρχει σύνδεση εγκληματικής δράσης με ιδεολογικό περιεχόμενο". Σύμφωνα με την ίδια αυτές οι περιπτώσεις **δεν** θα πρέπει να περιλαμβάνονται σ' αυτό το νόμο (*Έθνος*, 31/5). Καθόλου παράξενο που αυτή η κυρία είχε προσπαθήσει να καλύψει τα εγκλήματα του σερβικού φασισμού. Όταν η Ευρώπη αποφάσισε να φτιάξει μια επιτροπή για να διερευνήσει τους βιασμούς των Βόσνιων γυναικών σαν όπλο εθνικής εκκαθάρισης εκείνη προσπάθησε, ανεπιτυχώς, να επεκτείνει τις έρευνες και στις Σέρβες που δήθεν είχαν πέσει θύματα βιασμού από τους Βόσνιους. Οι τρομοκράτες της 17N είναι εγκληματίες με καθαρή ναζιστική ιδεολογία και τα "οράματα" τους όχι μόνο στηρίζονται στην βία αλλά απαιτούν αποκλειστικά και μόνο τη βία για να εκφραστούν και να επιβληθούν. Πρόκειται για βία που έχει την έγκριση και την προστασία των πιο αντιδραστικών τμημάτων της αστικής τάξης και πάνω απ' όλα βία που καθοδηγείται από το πιο βάρβαρο πολεμικό μονοπώλιο της εποχής μας, αυτό του ρώσικου ιμπεριαλισμού. Οι εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου έχουν αφάνταστα πιο "πολιτισμένα" κίνητρα **σε σχέση** με τη 17N. Το κίνητρο του κέρδους άλλωστε είναι η κυρίαρχη ιδεολογία της αστικής κοινωνίας, αλλά η 17N θέλει να "αλλάξει" τον καπιταλισμό από τα δεξιά μετατρέποντας τον καπιταλισμό της ελεύθερης αγοράς σε κρατικό καπιταλισμό προς χάρη των φασιστικών ολιγαρχιών που τον ηγεμονεύουν. Η 17N θέλει να εκκαθαρίσει το δυτικόφιλο τμήμα της αστικής τάξης προς όφελος της νέας ολιγαρχίας τύπου Κόκκαλη τον οποίο χτυπάει στα λόγια σαν αμερικάνο, δηλ. σαν προδότη της αληθινής του ιδιότητας αυτής του πράκτορα της Στάζι και της Κα-Γκε-Μπε. Οι 17νοεμβρίτες πρέπει να χαίρουν του ίδιου πολιτικού καθεστώτος μ' εκείνο των χιτλερικών στη δίκη της Νυρεμβέργης και μια ανάλογη νομική αντιμετώπιση.

Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Είχαμε δείξει σε προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής ότι η βασική αιτία της ανεργίας και της υπανάπτυξης στην Ελλάδα είναι το ρωσόδουλο καθεστώς με το εκτεταμένο παραγωγικό σαμποτάζ που αυτό, χρόνια τώρα, μεθοδικά πραγματοποιεί. Μάλιστα οι ρωσόδουλοι, όλη εκείνη τη λαϊκή αγανάκτηση που κανονικά θα έπρεπε να την επισπράττουν οι ίδιοι, φροντίζουν μέσα από τα τηλεοπτικά κανάλια και τις εφημερίδες που ελέγχουν να τη μετατρέπουν σε αντίθεση του λαού με την Ευρώπη λέγοντας ότι αυτή είναι η κύρια υπεύθυνη για αυτή την κατάσταση. Αυτό που εκμεταλλεύονται είναι από τη μια η άγνοια του λαού για τα αναπτυξιακά προγράμματα και τις χρηματοδοτήσεις της ΕΕ και από την άλλη ότι σε ορισμένες περιπτώσεις η ΕΕ πράγματι συμπεριφέρεται σαν κλασικός αστός λογιστής που ενδιαφέρεται μόνο για ένα πράγμα: να κλείνουν οι ελληνικοί ισολογισμοί για να μην υπάρχει ψηλό δημόσιο χρέος, οπότε και πληθωρισμός, οπότε και κίνδυνος για το ευρώ. Δημιουργούν έτσι οι σοσιαλφασίστες ένα τεράστιο αντιευρωπαϊκό κλίμα στην χώρα.

Όμως, νέα στοιχεία έρχονται συνέχεια στη δημοσιότητα που δείχνουν ότι τελικά η Ελλάδα είναι πολύ πίσω από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο ζήτημα της ανεργίας (όπως δείξαμε στο προηγούμενο φύλλο) αλλά και σε ζητήματα που αφορούν το ενδιαφέρον όχι μόνο για τους ανέργους αλλά και γενικότερα για τους χαμηλόμισθους εργαζόμενους.

Άλλωστε το γεγονός ότι τα σύνορα είναι ανοιχτά, και τα τέσσερα κόμματα όχι μόνο δεν διαμαρτύρονται αλλά αντίθετα προωθούν την εισαγωγή μεταναστών, και οι κάθε είδους μετανάστες μπαίνουν στη χώρα και δουλεύουν με σπασμένα μεροκάματα ριχνοντας και άλλο το μεροκάματο και το γενικότερο επίπεδο διαβίωσης, δείχνει ότι όλα τα κόμματα του καθεστώτος δεν δίνουν δεκάρα τσακιστή για την ελληνική εργατική τάξη, για τους συνταξιούχους και τους χαμηλόμι-

σθους συνολικά. Αν δεν υπάρξει πολιτική προστασίας του κατακτημένου ελληνικού μεροκάματος και οι εργαζόμενοι να προσλαμβάνονται μόνο με τους μισθούς που έχει κατακτήσει με αγώνες το προλεταριάτο ντόπιο και μεταναστευτικό τότε όχι μόνο η ανεργία θα αυξάνει αλλά θα αυξάνει και ο ρατσισμός επικίνδυνα.

ΠΡΩΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ

Ας δούμε λοιπόν μερικά ακόμη στοιχεία για την ανεργία που δημοσιεύτηκαν στην ετήσια απολογιστική έκθεση “*Η κοινωνική κατάσταση στην Ε.Ε. το 2001*”.

“*Η Ελλάδα πλήττεται από την υψηλότερη ανεργία στους νέους. Αγγίζει το 31,6% των νέων εργαζομένων και το 12,5% του πληθυσμού. Το μεγαλύτερο πλήγμα δέχονται οι νέες Ελληνίδες. Η ανεργία τους δεν είναι απλά η μεγαλύτερη με διαφορά, αλλά αγγίζει το 43% έναντι 18,5% στο σύνολο της Ε.Ε. Οι νέοι εργαζόμενοι κατατάσσονται στην 4η θέση με ποσοστό ανεργίας 24%.*”

“*Όποιος “μπαίνει” στην ανεργία, δύσκολα “γλιτώνει”. Η Ελλάδα έχει το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό μακροχρόνιων ανέργων μετά την Ιταλία και το τρίτο υψηλότερο ποσοστό στους νέους μακροχρόνιους ανέργους, που αγγίζει το 73% του συνόλου.*”

“*Μόνο το 1% των Ελλήνων 25-64 ετών παρακολουθούν κάποιο πρόγραμμα κατάρτισης. Πρόκειται για τη μικρότερη αναλογία στην Ε.Ε. σε σχέση με 18% κοινοτικό μέσο όρο. Και το 18% των νέων βρίσκονται εκτός εκπαιδευτικού συστήματος, δίχως να έχουν λάβει κάποια μορφή εξειδίκευση.*”

“*Στην τελευταία θέση βρίσκεται η Ελλάδα και σε δαπάνες για εκπαίδευση. Αγγίζουν μόλις το 3% του ετήσιου ΑΕΠ έναντι 5% μέσου όρου των “15”.*”

“*Ίσως γι’ αυτό και οι Έλληνες είναι λιγότερο ευτυχισμένοι από τη ζωή τους εν συγκρίσει με κάθε άλλο Ευρωπαίο. Μόνο το 58% δηλώνει ευτυχισμένο έναντι 75% μέσου όρου στην Ε.Ε.*” (Ελευθεροτυπία, 1-4).

Πραγματικά χωρίς να χτίζονται νέες βιομηχανίες, πως θα μπορέσει να βρει δουλειά ο νέος που βγαίνει στην παραγωγή; Αλλά πως θα μπορούσε να χτιστεί μια νέα βιομηχανία όταν το π.δ. 84/84 και το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αττικής όχι μόνο εμποδίζουν τον εκσυγχρονισμό κάθε βιομηχανικής μονάδας που λειτουργεί στην Αττική όπου κατοικεί το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της χώρας αλλά και το χτίσιμο κάθε νέας βιομηχανίας; Και αν καμιά φορά εξ αιτίας κάποιων “ευρωπαϊκών” φίλων της βιομηχανίας που υπάρχουν στην κυβέρνηση των ρωσόδουλων, πάει να κατασκευαστεί μια νέα βιομηχανική μονάδα ή να εκσυγχρονιστεί κάποια άλλη, συναντά την αντίδραση του οικολογικού μεσαίωνα που καθοδηγείται από το ψευτοΚΚΕ και το ΣΥΝ; Αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα κάθε μεγάλη βιομηχανία συναντά τον ίδιο οικολογικό μεσαίωνα που υπερασπίζει δήθεν το περιβάλλον και την υγεία των κατοίκων της περιοχής εκείνης από την υποτιθέμενη μόλυνση της περιοχής. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα των Πετροχημικών στο Μεσολόγγι, όπου εκεί είχε αγοραστεί και ο μηχανολογικός εξοπλισμός και έμεινε και σάπισε αναξιοποίητος. Ολόκληρες περιοχές έτσι μένουν χωρίς δουλειά και ο λαός στη φτώχεια και την εξαθλίωση. Οι ρωσόδουλοι δεν ενδιαφέρονται ούτε για το περιβάλλον, ούτε και πολύ περισσότερο για την υγεία των κατοίκων. Γιατί η μεγαλύτερη αρρώστια είναι η φτώχεια. Χωρίς δουλειά και τις στοιχειώδεις ανέσεις της σύγχρονης ζωής δεν μπορεί να υπάρξει για το λαό ούτε υγεία, ούτε ευτυχία.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΤΟΥΣ ΧΑΜΗΛΟΜΙΣΘΟΥΣ

Ποια είναι η αντιμετώπιση των χαμηλόμισθων εργαζομένων ή των συνταξιούχων από αυτό το διεφθαρμένο και σάπιο κράτος που έχει αλωθεί από τους ρωσόδουλους στην συντριπτική του πλειοψηφία;

Ας δούμε τι άλλο λει η έκθεση:

“*Παρά τη “δεινή” οικονομική θέση μιας μεγάλης μερίδας Ελλήνων (το 21% ζει σε συνθήκες φτώχειας και από αυτούς ένας στους δύο δηλώνει ότι δεν μπορεί να επιβιώσει) οι κοινωνικές δαπάνες βρίσκονται στον “πάτο” της Ε.Ε. Αποδέκτες είναι το μικρότερο μέρος του πληθυσμού (19%) και μόνο το 31% των φτωχών, ενώ εξίσου ασήμαντο είναι το όφελός τους σε όρους ευημερίας*” (στο ίδιο).

Η “ανάληψη” λοιπόν Ε.Ε ενδιαφέρεται περισσότερο από την χώρα μας για τους ανέργους και φτωχούς πολίτες της και παίρνει μέτρα για αυτούς περισσότερο από την κυβέρνηση των ρωσόδουλων. Σε αυτήν εδώ τη χώρα έχουμε συνολική καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων, δηλαδή όχι μόνο καταστροφή των μέσων παραγωγής αλλά και των ανθρώπων.

Έχει ενδιαφέρον η καταγραφή της κατάστασης των νοικοκυριών, στην οποία προχώρησε η Eurostat, με βάση τα στοιχεία που της κατέθεσαν οι αρχές των κρατών της Κοινότητας:

“*Μόνο το 31% από τους φτωχότερους Έλληνες - δηλαδή από το 20% των νοικοκυριών που έχουν το χαμηλότερο εισόδημα λαμβάνει κάποιο, οποιοδήποτε επίδομα. Πρόκειται όχι μόνο για τη χαμηλότερη αναλογία στην Ε.Ε. αλλά και απέχει πολύ του κοινοτικού μέσου όρου, ο οποίος βρίσκεται στο 73%.*”

Αλλά και τα “τυχερά” νοικοκυριά, αυτά που λαμβάνουν κάποιο επίδομα, δεν βοηθούνται ιδιαίτερα: η “βοήθεια” αποτελεί μόλις το 11% του τελικού τους εισοδήματος, έναντι 48% στην Ε.Ε. και 83% στην Ιρλανδία...

“*Στο σύνολο του πληθυσμού επιδόματα (όπως ανεργίας, οικογενειακά, ασθενείας) λαμβάνονται μόλις από το 19% των νοικοκυριών. Πρόκειται για το 2ο χαμηλότερο ποσοστό στην Ε.Ε. μετά την Ιταλία, με τον κοινοτικό μέσο όρο στο 52%.*”

Τα επιδόματα αυτά -εκτός συντάξεων- συμβάλλουν στην αύξηση του εισοδήματος για τον Έλληνα λιγότερο από ό,τι για κάθε άλλο Ευρωπαίο: μό-

νο κατά 2%, έναντι συμβολής 8% στον κοινοτικό μέσο όρο.

“*Οι φτωχοί Έλληνες έχουν τα μεγαλύτερα προβλήματα επιβίωσης στην Ε.Ε: ένας στους δύο δηλώνει ότι δεν μπορεί να καλύψει ούτε τις βασικές του ανάγκες έναντι ενός στους 4 στην Ε.Ε.*”

Το “καμπανάκι” της φτώχειας στην Ελλάδα “χτυπάει” στα 55 έτη. Ο πληθυσμός 55-64 ετών μαστίζεται από 27% περισσότερη φτώχεια από το μέσο Έλληνα, αναλογία που συνιστά αρνητική πρωτιά στην Ε.Ε.” (στο ίδιο).

Ενώ οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες επισπράττουν τα κάθε είδους επιδόματα από τα κοινοτικά ταμεία προς όφελος των φτωχών τους πολιτών, στην Ελλάδα αυτά είναι ζητήματα που δεν απασχολούν όχι μόνο τα μέλη της ρωσόδουλης κυβέρνησης αλλά και όλων των υπόλοιπων κομμάτων, που κατά τα άλλα για όλα φταιει η Ευρώπη που μόνο κέρδη θέλει.

ΣΤΟΝ ΠΑΤΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΩΣΗ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Αλλά υπάρχει και συνέχεια. “*Όπως προκύπτει από μετρήσεις του ΟΟΣΑ, το ετήσιο εισόδημα του Έλληνα υπολείπεται κατά ένα τρίτο του μέσου εισοδήματος ενός κατοίκου των κρατών της Ε.Ε. αλλά και των μελών του Οργανισμού. Επιπλέον, ενώ το ελληνικό ΑΕΠ αυξάνεται, το κατά κεφαλήν εισόδημα του Έλληνα από το 1996 μέχρι σήμερα δεν μεταβλήθηκε, παραμένοντας στο 66% του μέσου εισοδήματος στον ΟΟΣΑ.*”

Ο ΟΟΣΑ συγκρίνει την αγοραστική δύναμη κάθε πολίτη και κάθε οικονομίας. Έτσι λοιπόν, το 2000, αν κατά μέσο όρο ένας πολίτης των 29 κρατών που συμμετέχουν στον ΟΟΣΑ μπορούσε να αγοράσει 100 μονάδες ενός προϊόντος, ο Έλληνας μπορούσε μόνο 67 μονάδες. Πρόκειται για την έκτη μικρότερη αγοραστική δύναμη μεταξύ των κρατών του ΟΟΣΑ.

Σε καλύτερη εισοδηματική κατάσταση από τους Έλληνες βρίσκονται, πέραν όλων των υπολοίπων κατοίκων της Ε.Ε., οι Κορεάτες (74 μονάδες), ενώ

οι πιο πλούσιοι είναι οι πολίτες του Λουξεμβούργου (188 μονάδες), των ΗΠΑ (151 μονάδες), της Ελβετίας (126 μονάδες), αλλά και της Ιρλανδίας (119 μονάδες από 93 το 1996).

Αλλά και το εισόδημα της ελληνικής οικονομίας είναι μικρό: Το ελληνικό ΑΕΠ σε όρους πραγματικής αγοραστικής δύναμης φτάνει μόλις στο 70% του μέσου όρου του ΟΟΣΑ. Με άλλα λόγια μπορεί να αγοράσει κατά 30% λιγότερα αγαθά και υπηρεσίες. Καταλαμβάνει έτσι την 8η θέση από το τέλος στην κατάταξη του ΟΟΣΑ.

Τέλος στον “πάτο” της Ε.Ε. βρίσκονται σταθερά οι δαπάνες κατά τον ελεύθερο χρόνο των Ελλήνων (ψυχαγωγία, ταξίδια κ.ά.). Αντιπροσωπεύουν το 6,4% και το 7,2% το 1993 και το 2003 αντίστοιχα” (στο ίδιο).

Πώς θα μπορούσε να αυξηθεί το εισόδημα των Ελλήνων όταν έργα τεράστιας σημασίας για την ανάπτυξη των πιο φτωχών περιοχών της χώρας सम्ποτάρονται συστηματικά από τον αντιβιομηχανικό μεταίωνα; Πώς να αναπτυχθεί η Ήπειρος (που είναι η φτωχότερη περιοχή της Ε.Ε) όταν το πιο σπουδαίο έργο που είναι η Εγνατία οδός και που θα την συνδέσει με την υπόλοιπη Ελλάδα (λόγω της γεωγραφικής της απομόνωσης) δεν προχωρά ούτε με ρυθμούς χελώνας καθώς οποιαδήποτε καφέ αρκούδα μαζί με το ΣτΕ και το Λαλιώτη μπορούν να εμποδίζουν την κατασκευή της; πώς να αναπτυχθούν τα νησιά και να έχουν τουρίστες όταν στο όνομα της “αισθητικής του τοπίου” και του “δικαιώματος της ανεμπόδιστης χρήσης του φυσικού περιβάλλοντος” εμποδίζεται χρόνια τώρα η ηλεκτροδότησή τους όπως στις Κυκλάδες ή στην Κρήτη; Ποια λιμάνια να γίνουν όταν η κατασκευή τους συναντά την λυσσαλέα αντίδραση του ΣτΕ και την αγανάκτηση των “πολιτών” του ΣΥΝ γιατί δήθεν καταστρέφεται το φυσικό κάλλος;

Τι φτάνει κατά τον ΟΟΣΑ; Φτάνει ένα από εκείνα που πολλές φορές, μέσα από τις σελίδες της *Νέας Ανατολής*, έχουμε επισημάνει:

“ο ΟΟΣΑ στα συμπεράσματά της μελέτης του για τη “Μεταρρύθμιση του Θεσμικού Πλαισίου στην Ελλάδα” κατηγορεί την ελληνική κυβέρνηση για “πελαταικά σχέσεις και κατάληψη της διαδικασίας αποφάσεων από ομάδες συμφερόντων”.... Σύμφωνα με τον οργανισμό, “οι φτωχές επιδόσεις της Ελλάδας επιβράδυναν τη διαρθρωτική προσαρμογή και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, αποθάρρυναν την είσοδο νέων κεφαλαίων

και επενδύσεων, ενθάρρυναν τη μεγέθυνση του “άτυπου” τομέα και μείωσαν την αποδοτικότητα του Δημοσίου”. Ο ΟΟΣΑ αναφέρεται ακόμη σε “βαθιά δυσπιστία των δυνάμεων της αγοράς απέναντι στο κράτος και τη ροπή του προς την εκδούλευση των συμφερόντων των αξιωματούχων και όχι των καταναλωτών, των νέων επιχειρηματιών και όσων επιθυμούν να καινοτομήσουν” (στο ίδιο).

Στον διεθνή αυτόν οργανισμό δεν μπορούν να φανταστούν ότι η ίδια η κυβέρνηση και τα μεγαλύτερα κόμματα της χώρας μαζί με το ΣτΕ επιχειρούν τα τελευταία χρόνια ένα άνευ προηγουμένου στην ιστορία παραγωγικό सम्ποτάζ, παρόλο που σωστά παρομοιάζουν την ελληνική οικονομία με “ένα δρομέα που αυτοτραυματίζεται στη μέση του αγώνα”.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Ποια όμως είναι και η εικόνα της Αθήνας που αποτελεί το κύριο πολιτικό και οικονομικό κέντρο της χώρας που χρόνια τώρα το ρωσόδουλο καθεστώς έχει δημιουργήσει προς το εξωτερικό ως προς την δυνατότητα να ελκύσει επιχειρήσεις και κατά συνέπεια επενδύσεις;

“Σύμφωνα με τα στοιχεία που προκύπτουν από την τελευταία έρευνα που διεξήγαγε ο διεθνής οίκος παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών σε θέματα ακινήτων Healy & Baker, η Αθήνα “καταφέρνει” και καταλαμβάνει την τελευταία θέση μεταξύ 30 ευρωπαϊκών πόλεων με βάση σχεδόν όλους τους πλέον σημαντικούς παράγοντες επιλογής του κέντρου επιχειρηματικής δράσης μιας εταιρείας.

Οι μοναδικοί τομείς όπου η Αθήνα κινείται άνω του μέσου όρου αφορούν το κόστος του ανθρώπινου δυναμικού και των γραφειακών χώρων, ενώ σε πολύ χαμηλά επίπεδα κατατάσσεται η ελληνική πρωτεύουσα και σε ό,τι αφορά τα κίνητρα και το οικονομικό περιβάλλον που διαμορφώνει για την επιχειρηματική δράση η εκάστοτε κυβέρνηση.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Αθήνα σε αντίθεση με τις υπόλοιπες πρωτεύουσες του ευρωπαϊκού νότου δεν κατάφερε να βελτιώσει, έστω σε μικρό βαθμό, τη θέση της σε σχέση με αυτή που κατείχε στις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας.

Στην έρευνα, που διεξάγεται κάθε χρόνο την τελευταία δεκαετία, συμμετείχαν ανώτατα

διοικητικά στελέχη από 500 περίπου μεγάλες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις από 9 χώρες. Μία ακόμη φορά, το Λονδίνο, το Παρίσι, η Φραγκφούρτη, οι Βρυξέλλες και το Μιλάνο κέρδισαν τις καρδιές των ευρωπαίων managers, ενώ κορυφαίες θέσεις στις προτιμήσεις τους κατέχουν και το Άμστερνταμ, η Βαρκελώνη, η Μαδρίτη, η Ζυρίχη και το Μόναχο.

Η Αθήνα καταφέρνει να ξεπεράσει σε “αναγνωρισιμότητα” ως κέντρο επιχειρηματικής δράσης μόνο έξι ευρωπαϊκές πόλεις και συγκεκριμένα τη Βουδαπέστη, τη Βαρσοβία, το Όσλο, τη Γλασκόβη, τη Μόσχα και το Ελσίνκι. Η ελληνική πρωτεύουσα κατείχε και πέρσι την ίδια θέση στη σχετική κατάταξη, ενώ βρίσκεται ελάχιστα πάνω από τη θέση που είχε 10 χρόνια πριν...

...Η ελληνική πρωτεύουσα είναι ουραγός σε όλους σχεδόν τους τομείς -παράγοντες που θεωρούνται ως οι πλέον σημαντικοί για την επιλογή της πόλης όπου θα στεγάσει τη δράση της μια ευρωπαϊκή επιχείρηση.

Συγκεκριμένα, η Αθήνα καταλαμβάνει την τελευταία θέση μαζί με το Ελσίνκι σε ό,τι αφορά τις ευκολίες πρόσβασης

και επικοινωνίας με τις αγορές και τους πελάτες μιας εταιρείας, επίσης την τελευταία θέση -από κοινού με τη Μόσχα αυτή τη φορά- ως προς την ποιότητα του εγχώριου στελεχικού δυναμικού, ενώ ξεπερνά μόνο την πρωτεύουσα της Ρωσίας σε ό,τι αφορά τις δυνατότητες σύνδεσης με το εξωτερικό και την ποιότητα των τηλεπικοινωνιακών υποδομών της.

Παρ’ όλα αυτά, η Αθήνα συγκαταλέγεται μεταξύ των 10 πρώτων ευρωπαϊκών πόλεων ως προς το κόστος του ανθρώπινου δυναμικού της, **βρίσκεται ωστόσο χαμηλά και σε ό,τι αφορά τα κίνητρα για τη διευκόλυνση της επιχειρηματικής δράσης που παρέχει η κυβέρνηση...**

Μαζί με τη Μόσχα, η Αθήνα έρχεται τελευταία σε ό,τι αφορά τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται, ενώ μαζί με τη Ρώμη αντιμετωπίζονται ως οι πόλεις με τη χειρότερη ποιότητα εσωτερικής μετακίνησης. Ουραγός είναι, τέλος, και σε ό,τι αφορά την ποιότητα ζωής και περιβάλλοντος... (σ.σ. και να σκεφτεί κανείς ότι οι βιομηχανίες στην Αθήνα κλείνουν και όσες απομένουν κιν-

δυνεύουν να κλείσουν για να βελτιωθεί το περιβάλλον και η ποιότητα ζωής, όπως διατείνεται σε όλους τους τόνους ο αρχισαμποταριστής Λαλιώτης)

Στην έρευνα που διεξήγαγε ο όμιλος Healy & Baker συμμετείχαν στελέχη από 504 ευρωπαϊκές επιχειρήσεις από εννιά χώρες της γηραιάς ηπείρου. Το δείγμα επελέγη με τρόπο συστηματικό από την ομάδα των 15.000 μεγαλύτερων εταιρειών της Ευρώπης. Στο δείγμα περιελήφθησαν αντιπροσωπευτικές ομάδες εταιρειών που δραστηριοποιούνται στους τομείς της βιομηχανίας, του εμπορίου και της παροχής υπηρεσιών. Τα στελέχη που εκπροσώπησαν τις εταιρείες ήταν ανώτατα διοικητικά ή επικεφαλής διοικητικών συμβουλίων” (στο ίδιο, οι επισημάνσεις είναι της σύνταξης).

Πώς να επενδύσει κανείς σε μια τέτοια χώρα όταν μόνο εμπόδια μπορεί να βρει στην επένδυσή του εφόσον δεν είναι του καθεστώτος; Ποιος δυτικόφιλος αστός ή μεγάλη δυτικοευρωπαϊκή εταιρεία μπορεί να επενδύσει στην Ελλάδα όταν συναντά τέτοιο κλίμα το οποίο ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό έχει επιδεινωθεί και μετά την πτώση του χρηματιστηρίου;

Νίκη Λιπασμάτων στην Ευρώπη

συνέχεια από τη σελ. 10

ρόπη ακούστηκαν σ’ αυτή την αίθουσα είναι πολύ συνηθισμένα για την ελληνική πραγματικότητα όπως οι κυβερνητικές सम्πομοσίες μέσω κρατικών τραπεζών σε βάρος των απολυμένων και οι εξαγορές στελεχών. Ζήτησε να κληθούν οι τράπεζες να δώσουν λόγο για τις ενέργειες τους. Κατέληξε ότι οι απολυμένοι πρέπει να δικαιωθούν, και τόνισε ότι το επίδομα ανεργίας στην Ελλάδα είναι ελάχιστο και διαρκεί μόνο ένα χρόνο και η κατάσταση των ανέργων είναι άσχημη.

Το λόγο πήρε ξανά και η ευρωβουλευτής Laura GONZALEZ ALVAREZ, η οποία είπε ότι η αναφορά των Λιπασματιωτών πρέπει να γίνει αφορμή για να αναθεωρηθεί συνολικά το κοινοτικό δίκαιο και να βελτιωθεί ώστε να αποτρέπονται οι ομαδικές απολύσεις που γίνονται χωρίς να προστατεύονται τα δικαιώματα των εργαζομένων και ανέφερε τα παραδείγματα των απολυμένων από τα καταστήματα Marks & Spencer και Danone. Κι επειδή θεώρησε ότι έχει τέτοιες διαστάσεις το θέμα πρότεινε να εξεταστεί η αναφορά και από την Επιτροπή Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων που είναι αρμόδια ειδικά για την αντιμετώπιση του ζητήματος της ανε-

γίας.

Τέλος, μίλησε ο ευρωβουλευτής Mark Francis WATTS, μέλος της πολιτικής ομάδας των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών, ο οποίος υποστήριξε τους απολυμένους και είπε ότι πρέπει να ζητηθούν εκ νέου στοιχεία από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο για το θέμα της κοινοτικής χρηματοδότησης εφόσον οι αναφερόμενοι επιμένουν σ’ αυτό το σημείο.

Μετά από τις τοποθετήσεις των ευρωβουλευτών, έκανε δεύτερη τοποθέτηση ο εκπρόσωπος της Κομισιόν ο οποίος είπε ότι ειδικά για το θέμα της κοινοτικής χρηματοδότησης είχε πάρει στοιχεία από την ελληνική πλευρά και θα ζητήσει διευκρίνηση ή συμπλήρωσή τους.

Ο προεδρεύων εισηγητής της Επιτροπής Αναφορών του απάντησε τότε ότι τα στοιχεία, αν ισχύουν όσα λένε οι αναφερόμενοι δεν είναι απλά ελλιπή ή ανακριβή, υπονοώντας ότι υπάρχει εξαπάτηση εκ μέρους της Ελλάδας, και πίεσε τον εκπρόσωπο της Κομισιόν να ορίσει σύντομη προθεσμία για τη μελέτη των στοιχείων ώστε να υπάρξει σύντομα δεύτερη συζήτηση και να μπορέσει το Κοινοβούλιο να βγάλει τη γνωμοδότησή του.

Ο εκπρόσωπος της Κομισιόν είπε ότι θα προσπαθήσει για Ιούλιο, αλλά αν δεν τα καταφέρει οπωσδήποτε θα έχει ολοκληρώ-

σει τη μελέτη των στοιχείων και θα έχει εκφράσει γνώμη το Σεπτέμβριο.

Η συζήτηση έκλεισε με την αποδοχή όσων προτάθηκαν από τους ευρωβουλευτές. Ο προεδρεύων μας δήλωσε ότι αντιπροσωπευτικά μπορεί να παραβρεθεί και στη δεύτερη συζήτηση, και ότι **όλες οι πολιτικές ομάδες των Ευρωκοινοβουλίου βρίσκονται στο πλευρό τους.** Στην έξοδο, ακόμα και ο εκπρόσωπος της Κομισιόν έσφιξε το χέρι στον Γ. Νικολόπουλο.

Οι απολυμένοι σημείωσαν μία σημαντική νίκη στην Ευρώπη, αν και ακόμα τίποτα δεν κρίθηκε οριστικά γιατί οι αντίπαλοί μας έχουν τη δύναμη να διεισδύουν και να επεμβαίνουν σε πολλά επίπεδα. Όμως υπήρξε μια τεράστια προώθηση του πολιτικού και ηθικού κύρους του αγώνα των Λιπασμάτων στο χώρο του Ευρωκοινοβουλίου. Η υπόθεση τους βρέθηκε στο κέντρο των ζητημάτων που απασχολούν σήμερα την ευρωπαϊκή κοινωνική πολιτική και θα εξεταστεί και σε δεύτερη επιτροπή, ενώ αναμένεται σύντομα δεύτερη συζήτηση με την Κομισιόν που έχει δεχτεί μεγάλη ενθάρρυνση από τους ευρωβουλευτές για να εγκαταλείψει την ως τώρα ουδέτερη θέση της. Η πίεση που θα δεχτεί η ελληνική κυβέρνηση θα είναι ακόμα μεγαλύτερη.

ΔΗΜ. ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ:

Η ΝΕΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΚΕΟΡΓΚΙΕΦΣΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

Η ρώσικη διπλωματία συνεχίζει να τρέφει με αρσενικό την βαριά άρρωστη Δημ. της Μακεδονίας. Η χώρα οδηγείται μεθοδικά σε έναν επώδυνο και αργό θάνατο που δύσκολα μπορεί κανείς να διακρίνει την αιτία του.

Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα στη Βοσνία και τη Μακεδονία.

Στη Βοσνία ο διαλυτής του κράτους, ο εχθρός και βιαστής της ανεξάρτητης υπάρξης της ήταν οι Σέρβοι εθνοεκκαθαριστές. Αυτοί ήταν ένας εξωτερικός, ολότελα διεφθαρμένος παράγοντας, που είχε ένα προσόν: να ενώνει όλους τους Βόσνιους πολίτες που ήθελαν την διεθνή συνύπαρξη και αποστρέφονταν τον φασισμό.

Αντίθετα στη Μακεδονία ο εχθρός είναι εσωτερικός.

Εδώ η διάλυση της χώρας έρχεται από τα μέσα. Εδώ δεν υπάρχουν δύο στρατόπεδα που εκπροσωπούν το φως και το σκοτάδι αντίστοιχα, δεν υπάρχει δηλαδή στρατόπεδο “καλών” και στρατόπεδο “κακών”. Εδώ και οι δύο πλευρές είναι διαβρωμένες γιατί επικεφαλής τους είναι αδιάστακτοι πράκτορες που τελικά έχουν κοινό διεθνές καθοδηγητικό κέντρο. Ο Φάτος Νάνο από τη μια και οι Τραϊκόφσκι – Γκεοργκίεφσκι από την άλλη υπηρετούν με την ίδια αφοσίωση την μακρόχρονη στρατηγική του Κρεμλίνου.

Αυτή η στρατηγική είναι τόσο τέλεια επεξεργασμένη και εφαρμόζεται τόσο αριστοτεχνικά, ώστε οι πάντες να είναι σίγουροι ότι όχι μόνο δεν υπάρχει η Ρωσία σ’ αυτό το βρώμικο παιχνίδι αλλά, ότι για όλα τα δεινά και των δύο στρατοπέδων και για όλες τις βρωμιές είναι υπεύθυνοι οι δύο εθνικισμοί και πάνω απ’ όλους η Δύση.

Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος αρκεί ένα πράγμα: αρκεί όλοι οι αντίπαλοι της ρώσικης πολιτικής να συρθούν στο προσκήνιο και να αναλάβουν κάθε βρώμικη δουλειά, και να χρεωθούν κάθε αποτυχία έτσι ώστε όλα τα στρατόπεδα να μισήσουν αυτούς ακριβώς. Αυτό σημαίνει ότι και οι ίδιοι οι ρωσόδουλοι πρέπει να δράσουν μεταμφιεσμένοι σαν δυτικοί για όσα κακά κάνουν και να μισηθούν επίσης σαν δυτικοί ή να εμφανιστούν ότι έδρασαν κάτω από δυτική πίεση.

Μια πάγια μέθοδος της ρώσικης πολιτικής για να πετυχαίνει αυτό τον μεγαλύτερο στόχο, **δηλαδή να διοικεί μέσω των εχθρών της, είναι η μέθοδος των οικογενειακών κυβερνήσεων, των διεθνών συνδιασκέψεων, και γενικά των πολιτικών ρευστών μέσα στα οποία βράζουν όλες οι πλευρές μιας αντίθεσης και όλοι οι ενδιαφερόμενοι. Αυτά τα ρευστά χρησιμεύουν για να κρύβεται στα κατώτερα στρώματα τους η κινητήρια ρώσικη διπλωματία και στον αψόρο να εκτίθενται και να ξεβράζονται σαν πτώματα οι παθη-**

τικοί παράγοντες και τα θύματα αυτής της διπλωματίας.

Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΚΕΟΡΓΚΙΕΦΣΚΙ

Η Δημ. της Μακεδονίας είναι ένα υποδειγματικό εργαστήριο αυτής της τακτικής.

Ας δούμε το σημείο στο οποίο βρισκόμαστε τώρα. Έχουμε μια οικογενειακή κυβέρνηση που αποτελείται από όλες τις πλευρές της αντίθεσης, δηλαδή τα δυο αλβανικά κόμματα και τα μακεδονικά. Από τα μακεδονικά τα βασικά είναι το ρώσικο VMRO του Γκεοργκίεφσκι και το γενικά δυτικόφιλο, το σοσιαλδημοκρατικό, με επικεφαλής τον Τσερβενκόφσκι.

Ο Γκεοργκίεφσκι είχε λυσοξάξει όλο τον προηγούμενο καιρό (πάνω από ένα χρόνο) να σύρει τους σοσιαλδημοκράτες σε μια τέτοια κυβέρνηση. Αυτοί το αρνιόντουσαν επίμονα και ζητούσαν, σωστά, την παραίτηση του Γκεοργκίεφσκι σαν προϋπόθεση κάθε προόδου στη χώρα. Όσο υπήρχε αυτή η άρνηση ο Γκεοργκίεφσκι φθειρόταν ακατάπαυστα. Όμως η πρόταση Γκεοργκίεφσκι για οικογενειακή κυβέρνηση εκτός από κρυφός στόχος της Ρωσίας έγινε και ανοιχτός στόχος της Δύσης, όταν άρχισε ο πόλεμος του UCK. Αλλά ο πόλεμος αυτός δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η ανοιχτή διαμελιστική επίθεση του αλβανικού σοβινισμού, τον οποίο έφερε ουσιαστικά στην εξουσία και τον έκανε παντοδύναμο στο αλβανικό στοιχείο ο ίδιος ο Γκεοργκίεφσκι. Ο UCK από εσωτερική μακεδονική άποψη δεν είναι τίποτε άλλο από το στρατιωτικό και πολιτικό απόσπασμα των PDP και DPA, των δύο αλβανικών σοβινιστικών κομμάτων της Δημ. της Μακεδονίας. Στην ουσία και τα τρία αποτελούν ένα κόμμα, που την ηγεμονία του την έχει ο UCK.

Για τους δυτικούς, που ονειρεύονται μόνιμα τη μαζική συνύπαρξη των αντιθέτων για να μην ενοχλούνται οι αγορές τους από τις βόμβες και τις σφαίρες των “φανατικών”, η εμφάνιση του UCK σήμαινε ότι έπρεπε πάση θυσία και ταχύτητα να μονιάσουν Αλβανοί και εθνικά Μακεδόνες μέσα στη χώρα. Αντί να καλέσουν τη χώρα να συντρίψει στρατιωτικά τον UCK και να την βοηθήσουν και οι ίδιοι σε αυτό, κάλεσαν τους εθνικά Μακεδόνες να αγκαλιάσουν τα πολιτικά κόμματα του αλβανικού σοβινισμού και να τα καταπραΰνουν με το να αποφύγουν κάθε πραγματικό πόλεμο ενάντια στον UCK. Όμως τα κόμματα αυτά ήταν πια καβούκια χωρίς ζωή ή ήταν απλά ενεργ-

γούμενα του UCK.

Σε αυτή την πολιτική πίεση της Δύσης αντιστάθηκαν για 3 μήνες οι σοσιαλδημοκράτες. Σε όλο αυτό το διάστημα ο Γκεοργκίεφσκι έπαιζε τον μαλακό, υφειαστικό, φιλοαλβανό δυτικόφιλο, οδηγώντας σε πλήρη απομόνωση τους σοσιαλδημοκράτες (δηλαδή Τσερβενκόφσκι, Γκλιγκόροφ, Φερτσκόφσκι) απέναντι στη Δύση.

Οι σοσιαλδημοκράτες “έσπασαν” όταν ο UCK κλιμάκωσε τις επιθέσεις του και άρχισε να σκοτώνει Μακεδόνες φαντάρους. Τότε ο Γκεοργκίεφσκι έστησε τις αντιαλβανικές προβοκάτσιες του στα Μπίτολα ανοίγοντας για πρώτη φορά αληθινό εθνικό χάσμα και μίσος ανάμεσα στις δυο εθνότητες. Το μαζικό και γνήσιο εθνικό μίσος των Αλβανών της Δημ. της Μακεδονίας κατά των εθνικά Μακεδόνων στη χώρα αυτή είναι δουλειά των ορθοδοξοφασιστών προβοκατόρων της Μπίτολα.

Θυμίζουμε ότι το αίτημα των προβοκατόρων (δες προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής) ήταν ένα: “κυβέρνηση συνεργασίας”.

Στο σημείο αυτό οι δυτικές πιέσεις αυξήθηκαν στους σοσιαλδημοκράτες να μπουν στην κυβέρνηση, ενώ και η ίδια η δημοκρατική μακεδονική αστική τάξη άρχισε πραγματικά να φοβάται τον εθνοεκκαθαριστικό διαμελισμό. Έτσι οι σοσιαλδημοκράτες σύρθηκαν στην οικογενειακή κυβέρνηση στις αρχές του Μάη. Αυτός ήταν ο θρίαμβος της ρώσικης διπλωματίας.

Σε όλο αυτό το κρίσιμο διάστημα που ο Γκεοργκίεφσκι έπρεπε να είναι ο τάχα μαλακός και διαλλακτικός αλβανόφιλος ώστε και να τους ενθαρρύνει στη διαμελιστική τους πορεία και να γοητεύει τους δυτικούς, ο Τραϊκόφσκι, το έτερο ρώσικο ήμισυ του Γκεοργκίεφσκι, έπαιζε τον σκληρό αντιαλβανό για να συσπειρώνει γύρω από το “ορθόδοξο” και πανσλαβικό μέτωπο με τη Ρωσία, τη Σερβία και την Ουκρανία το δίκαιο οργισμένο σλαβικό στοιχείο. Ενοείται βέβαια ότι ούτε ο Τραϊκόφσκι συγκρούστηκε στρατιωτικά σ’ αλήθεια με τους σοβινοφασίστες του UCK σ’ αυτό το διάστημα, αλλά ευχαρίστως άφησε τον εαυτό του να υποχωρεί τάχα κάτω από την δυτική πίεση για μια “λελογισμένη απάντηση στους τρομοκράτες” και να μην τους συντρίβει.

Αυτά όλα μέχρις ότου το ποντίκι να μπει στη φάκα, δηλαδή μέχρις ότου οι σοσιαλδημοκράτες να μπουν στην κυβέρνηση. Από κει και πέρα το ρόλο του ειρηνοποιού, του μετριοπαθή, του δυτικόφιλου, του οπαδού της “λελογισμένης απάντησης” τον παίζει μέσα στην διακομματική σούπα η πραγματικά δυτικόφιλη και πραγματικά ειρηνόφιλη, αλλά πολιτικά τυφλή και αδύναμη τάση Τσερβενκόφσκι. Με την αδυναμία

της να καταλάβει τι συμβαίνει αυτή η τάση αποφασίζει να εκτίθεται η ίδια σαν προδότρα του μακεδονικού έθνους στο πλευρό της Δύσης.

Μόλις γίνεται αυτή η δραματική στροφή, ο “ειρηνιστής” Γκεοργκίεφσκι γίνεται πάλι και ξαφνικά ο παλιός γνωστός τάχα μακεδόνας σοβινιστής και προβοκάτορας, δηλαδή υποδύεται ξανά το ρόλο στον οποίο είναι ασυναγώνιστος. Στις 5 και 6 του Ιούνη εξαπολύει ξανά τους προβοκάτορες του στο Μοναστήρι για να κάψουν, όπως και πριν λίγες μέρες, όχι μόνο τα μαγαζιά των Αλβανών, αλλά όλων των Μουσουλμάνων, δηλαδή και των Τούρκων, έτσι ώστε να στηθεί για τα καλά το υπόβαθρο ενός μελλοντικού εκκαθαριστικού πολέμου των Μακεδόνων, όχι σε εθνική αλλά σε θρησκευτική βάση. Ταυτόχρονα ο Γκεοργκίεφσκι δηλώνει ότι οι δύο λαοί, Μακεδόνες και Αλβανοί, δεν μπορούν να ζήσουν μαζί. Πρόκειται για το ίδιο ακριβώς που κάνανε οι ρωσόδουλοι Σέρβοι, Καρατζιτς, Ντράσκοβιτς και Κοστούνιτσα στη Βοσνία. Το ζήτημα για τους ρωσόδουλους εδώ όπως και εκεί δεν είναι να δυνάμωσει ο μακεδονικός εθνικισμός, αλλά ο “ορθόδοξο-φασισμός”. Το μέτωπο με Σερβία, Ελλάδα και Ρωσία δεν μπορεί να γίνει με έναν γεμάτο πάθος μακεδονικό εθνικισμό, που θα θέλει σε κάθε περίπτωση την κρατική ανεξαρτησία και ενότητα της χώρας αυτής, αλλά με μια κομπλεξική αντιδυτική και αντιτουρκική “ορθοδοξία” φασιστικού τύπου.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι λίγο πριν από τα νέα επεισόδια της Μπίτολα στις 30 του Μάη μέσα από τους κόλπους της Ακαδημίας Επιστημών των Σκοπίων βγήκε ένα σχέδιο που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα “Βέτσερ” το οποίο πρότεινε στους Μακεδόνες διαμελισμό της χώρας με προσάρτηση της δυτικής περιοχής της χώρας, δηλαδή του Τέτοβου και του Γκόστιβαρ από την Αλβανία και σε αντάλλαγμα προσάρτηση αλβανικών εδαφών της περιοχής της Οχρίδας της μικρής Πρέσπας από τη Δημ. της Μακεδονίας. Το σχέδιο συνοδευόταν από πρόταση και για ανταλλαγή αλβανικών και μακεδονικών πληθυσμών. Ο πληθυσμός της χώρας και όλες οι πολιτικές τάσεις και όλη η Δύση αντέδρασε έντονα σ’ αυτό το σχέδιο που επίσης οι πάντες απέδωσαν στον Γκεοργκίεφσκι.

Μάλιστα οι εθνικιστές Μακεδόνες στο Τέτοβο και στο Γκόστιβαρ άρχισαν να προετοιμάζουν συγκέντρωση στα Σκόπια ενάντια στην Ακαδημία Επιστημών και τον πρόεδρό της Εφρέμοφ. Αυτός αναγκάστηκε άρον – άρον να διαφοροποιηθεί από αυτή την πρόταση αποδίδοντας την “σε ιδέες ορισμένων μελών της Ακαδημίας που βιά-

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΛΕΙΣΕΙ Η ΠΕΤΡΟΛΑ

συνέχεια από τη σελ. 4

βρίσκονταν το Σωματείο των εργαζομένων στην Πετρόλα, εκπρόσωποι της Πετρόλα, το Σωματείο των Λιπασμάτων Δραπετσώνας και συνδικαλιστές από τη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος και με δεδομένη τη εκφρασμένη θέση των μαθητών υπέρ της επένδυσης, τότε η “Ε-

πιτροπή” θα συναντούσε ένα αδιαπέραστο τείχος. Ένα δυνατό μέτωπο που θα της έσπαγε τα μούτρα. Η συντριβή της θα ήταν φοβερή και μάλιστα μπροστά στα μάτια όλης της Ελευσίνας. Έτσι λιποτάχτησε. Όμως δεν μπόρεσε να εμποδίσει όλες αυτές οι δυνάμεις να μιλήσουν στην Ελευσίνα και να πουν τις απόψεις τους. Ιδιαίτερα δεν μπόρεσαν να εμποδίσουν την παρουσία των

μαθητών που ήταν εκεί για να υπερασπίσουν τις θέσεις τους παρά τις πιέσεις μερικών καθηγητών ενάντια στη συμμετοχή τους και παρά το μεθοδικό σχίσσιμο των αφισών.

Αν πάντως η παρουσία των μαθητών δεν ήταν ιδιαίτερα μεγάλη αυτό οφειλόταν κυρίως στο ότι τα μαθήματα είχαν τελειώσει και στο ότι πολλοί μαθητές των ΤΕΕ είναι από περιοχές γύρω από την Ε-

λευσίνα. Ήταν λοιπόν εκεί οι εργαζόμενοι από την Πετρόλα, οι εκπρόσωποι της Πετρόλα, οι απολυμένοι των Λιπασμάτων, οι μεταλλεργάτες από τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος. Ήταν ακόμα εκεί αντιπρόσωποι από το σωματείο εργαζομένων στον Τιτάνα. Όλοι αυτοί βρέθηκαν και συζήτησαν για το μεγάλο ζήτημα της Πετρόλα αλλά και για το μέλλον της βιομηχανί-

ας στο Θριάσιο. Αναδείχτηκε το μεγάλο ζήτημα της αποβιομηχάνισης και της ανεργίας που γιγαντώνεται στο Θριάσιο και σε όλη τη χώρα.

Πρόκειται για μιας τεράστιας πολιτικής σημασίας συγκέντρωση που η αξία της θα φανεί ακόμα Περισσότερο στο μέλλον. Ήταν το πρώτο βήμα για το σπάσιμο στην πράξη του σοσιαλφασιστικού πολιτικού κλοιού.

Οι τοποδετήσεις στη συγκέντρωση

Η κεντρική εισήγηση από την πλευρά των διοργανωτών που έκανε ο σ. Γιάννης Μπουρίτης, καθηγητής φυσικής στο 1ο ΤΕΕ Ελευσίνας:

Φίλοι και φίλες,
εδώ και αρκετούς μήνες στην πόλη της Ελευσίνας και γενικότερα στο Θριάσιο ακούγονταν φωνές οι οποίες ήθελαν να χτυπήσουν τον εκσυγχρονισμό του διυλιστηρίου της Πετρόλα. Υπήρξαν δυνάμεις οι οποίες επέβαλλαν απόψεις στην πόλη με όχι καλές μεθόδους, επέβαλλαν ένα κλίμα άσχημο με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι που είχαν αντίθετες απόψεις με τις δικές τους, πολλοί άνθρωποι που ήθελαν τη βιομηχανία να υπάρχει και να αναπτυχθεί σ’ αυτή την περιοχή, να μην μπορούν να μιλήσουν. Αυτό το κακό κλίμα άρχισε σιγά-σιγά να αλλάζει όταν εμφανίστηκαν κάποιες πολιτικές απόψεις στις αρχές του χειμώνα στην πόλη με αφίσες και προκηρύξεις και στη συνέχεια, μέσα από το σχολείο με συζητήσεις. Αρχισαν πολλοί άνθρωποι να αναρωτιούνται μήπως τελικά οι δυνάμεις που επικρατούσαν μέσα στην πόλη που είχε γεμίσει πανό που ζητούσαν να κλείσει ένα διυλιστήριο, πανό τα οποία επέσειαν κινδύνους, δεν λένε αλήθεια. Αποδείχτηκε ότι πολλές απόψεις στη συντριπτική τους πλειοψηφία ήταν λαθεμένες και απλά στηρίζονταν στο γεγονός ότι υπήρξε μια προκατάληψη, υπήρχε άγνοια και υπήρχε ένα κλίμα κακής ενημέρωσης.

Ξεκινήσαμε προσωπικά εγώ με τα παιδιά, με τα 15μελη κατ’ αρχήν, και στη συνέχεια με όλους τους μαθητές τις συζητήσεις γύρω από τα ζητήματα της βιομηχανίας, τις συζητήσεις πάνω στο ζήτημα του μέλλοντος τους σαν αυριανούς εργαζόμενους και αναζητήσαμε αν αυτές οι απόψεις, οι τόσο τρομερές στα μυαλά μας που ακούγαμε κάθε μέρα ήταν όντως έτσι. Πήγαμε λοιπόν και επισκεφτήκαμε το διυλιστήριο της Πετρόλα. Ενημερωθήκαμε, γυρίσαμε τις εγκαταστάσεις και μάθαμε τι ακριβώς συμβαίνει. Είδαμε τα στοιχεία, είδαμε τους ρύπους, τα νούμερα, τη μόλυνση,

τους κινδύνους του ατυχήματος, τους κινδύνους της πυρκαγιάς και όλα αυτά με τα οποία η “Επιτροπή ενάντια στην Επέκταση” εκφόβιζε το λαό της Ελευσίνας και είδαμε τελικά ότι η αλήθεια ήταν ακριβώς η αντίθετη. Αποφασίσαμε λοιπόν, όταν είδαμε ότι η αλήθεια ήταν τόσο φανερή και όταν το ψέμα ήταν τόσο τρομερό, να πούμε τις απόψεις μας στο λαό της Ελευσίνας. Βγάλαμε λοιπόν μια προκήρυξη όπου πέρα από τα ζητήματα της βιομηχανίας, της ανάπτυξης και της προόδου που τοποθετούσαμε αναφερθήκαμε και γενικότερα στα ζητήματα της μόλυνσης, στα ζητήματα του ατυχήματος δηλ. σε όλα εκείνα τα οποία είχαμε επιβεβαιώσει, είχαμε δει και βεβαίως πιστέψαμε. Πολλοί μαθητές, στη μεγάλη τους πλειοψηφία, συμμετείχαν με ενθουσιασμό στο μοίρασμα αυτής της προκήρυξης. Πρέπει εδώ να πούμε ότι συναντήσαμε και κάποιες αντιδράσεις κυρίως μέσα από κάποιους μηχανισμούς στο σχολείο ή στην εκπαίδευση κλπ.

Είχαμε τοποθετήσει το ζήτημα ότι θα θέλαμε πολύ οι δύο απόψεις, δηλαδή εκείνη που λει ότι πρέπει η βιομηχανία να υπάρχει σ’ έναν τόπο και να εκσυγχρονίζεται ώστε να δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας, για να υπάρχει δουλειά και ανάπτυξη και η άλλη που λει ότι αν ένα εργοστάσιο μολύνει σε κάθε περίπτωση πρέπει να κλείσει, να βρεθούν αντιμέτωπες και να γίνει ένα διάλογο. Ήρθαμε λοιπόν σε επαφή με την Επιτροπή και κλείσαμε ένα ραντεβού μαζί τους. Πηγαίνοντας στο ραντεβού, οι άνθρωποι αυτοί έδειξαν από την αρχή ότι δεν ήθελαν την αντιπαράθεση μέσα από δημόσιο διάλογο ζητώντας επίμονα να αποκλειστεί από μια τέτοια συζήτηση το σωματείο των εργαζομένων της Πετρόλα. Και αυτό παρόλο που εμείς τους είχαμε πει ότι θα συμμετείχαν ισότιμα, ότι θα λέ-

γαίναμε εμείς είχαμε εκφράσει ποιες ήταν οι απόψεις μας με την προκήρυξη στην Ελευσίνα, και τους είχαμε πει μάλιστα ότι θα κάναμε τη συγκέντρωση-συζήτηση στο σχολείο. Αφού, λοιπόν, προσπάθησαν να αποκλείσουν το σωματείο των εργαζομένων επίμονα πράγμα το οποίο εμείς δεν δεχτήκαμε, στη συνέχεια κλείστηκε ένα δεύτερο ραντεβού όπου θα παίρναμε την οριστική απάντησή τους. Στο ραντεβού αυτό όχι μόνο δεν ήρθαν, αλλά αφού ψάξαμε και τους βρήκαμε γιατί είχαν χαθεί, τότε πια μας απάντησαν ότι δεν πρόκειται να έρθουν για διάλογο. Αυτό το γεγονός, η άρνηση αυτών των ανθρώπων που έχουν ξεσηκώσει ένα τεράστιο θόρυβο στο Θριάσιο σκορπώντας εκατομμύρια με αφίσες, με προκηρύξεις, με τηλεοράσεις, με πανό σε όλη την πόλη, δημιουργώντας ένα κλίμα ανησυχητικό μέσα από κινδυνολογία, μας έκανε να καταλάβουμε ότι οι άνθρωποι αυτοί είναι πια πέρα για πέρα βέβαιο ότι κρύβουν την αλήθεια. Ότι δεν θέλουν να αντιπαράθουν τις απόψεις τους για να κρίνει ο καθένας ποια νομίζει ότι είναι η αληθινή.

Αυτό λοιπόν το γεγονός πραγματικά έπεισε και τον πιο κακόπιστο και τον πιο σκεπτικιστή ότι κάτι δεν πάει καλά.

Αποφασίσαμε λοιπόν να πραγματοποιήσουμε αυτήν εδώ την συγκέντρωση προχωρώντας χωρίς αυτούς.

Αυτή η Επιτροπή και η τακτική που ακολουθεί είναι μια τακτική που δεν ακολουθείται μόνο στο Θριάσιο, αλλά και σε πολλές άλλες περιοχές της χώρας. Αυτό που συνήθως γίνεται είναι να μαζεύονται τα δύο μικρά κόμματα της αντιπολίτευσης, μαζί με μερικούς οικολόγους και να προσπαθούν να φτιάξουν αυτό που ονομάζουμε “κίνημα από τα κάτω”. Δηλαδή να φαίνεται ότι ο λαός δεν θέλει ένα εργοστάσιο, στην προκειμένη περίπτωση δεν θέλει την Πετρόλα, έχοντας μαζί τους κανάλια, εφημερίδες και μια τεράστια υλική δύναμη την οποία είναι εύκολο να τη διαπιστώσει κανείς. Η αλήθεια

είναι ότι σήμερα μετά απ’ όλα όσα συνέβησαν, δηλ. ότι βγήκανε οι αντίθετες από τις δικές τους απόψεις, πολλά από τα πανό τους τα έχουν κατεβάσει και πολλή φασαρία δεν κάνουν πια. Και δεν κάνουν ακριβώς γιατί νιώσανε εξαιρετικά αδύνατοι μπροστά σ’ αυτή την επίθεση της αλήθειας από τις δυνάμεις εκείνες που θέλουν την πρόοδο και τη βιομηχανία στον τόπο αυτό και στη χώρα γενικότερα.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα της TVX στη Χαλκιδική όπου και εκεί τα ίδια ακριβώς κόμματα, οι ίδιοι άνθρωποι, με τις ίδιες αντιλήψεις, οργανώσανε πάλι μια μικρή ομάδα με τρομοκρατία, με πυροβολισμούς ενάντια σε όσους ήθελαν την επένδυση, όσους δούλευαν στο εργοστάσιο, με κυνηγητό στα χωράφια, με μεθόδους δηλ. που θυμίζουν άλλες εποχές, για να τρομοκρατήσουν και να φανεί στη συνέχεια στον πλατύ κόσμο μέσα από μερικά ΜΜΕ που μπορούν να ελέγχουν ότι εκεί ο λαός της Χαλκιδικής δεν θέλει την επένδυση του χρυσού, τη μεγαλύτερη ξένη επένδυση που έχει γίνει ποτέ στη χώρα.

Συνηθίζεται στη συνέχεια να γίνεται μια προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ από δω και μπρος για συντομία) συνεδριάζει και συνήθως, αν όχι πάντα, ακυρώνει την επένδυση, δηλαδή κατά κανόνα τους δικαιώνει. Στην περίπτωση της TVX επειδή είναι ιδιαίτερα σοβαρό ζήτημα σ’ αυτή την περίοδο αποβιομηχάνισης της χώρας το να καταργεί μια τέτοιας κλίμακας επένδυση για την κατασκευή ενός εργοστασίου που θα είναι το μοναδικό εργοστάσιο παραγωγής χρυσού στην Ευρώπη. Κατ’ αρχήν διέρρευσαν φήμες στον τύπο για την απόφαση του ΣτΕ για να διερευνηθούν τις αντιδράσεις και ανάλογα στη συνέχεια να εκδώσουν την οριστική τους απόφαση.

Στην περίπτωση της Πετρόλα ήταν

ρά. Ανησύχησε λοιπόν και τους είπε: “Μην ανησυχείτε το εργοστάσιο θα μείνει. Εγώ ο υπουργός είμαι μαζί σας. Μην πάτε να βγάλετε τίποτα περισσότερο απ’ αυτή τη μέρα, από (τη συγκέντρωση στο Ε.Κ) σήμερα. Μην ξεθαρρεύετε. Καθαρίζω εγώ”. Αυτό το έκανε και στα Λιπάσματα. Είπε: “παιδιά σας δίνω την περιβαλλοντική μελέτη”, την οποία χρόνια ολόκληρα δεν την έδινε. Μόλις την έδωσε, είπαμε: “Πάνε τα Λιπάσματα”. Και πραγματικά τους τη φύλαγε. Και φρόντισε να τα κλείσει κάποιος άλλος και να φανεί ότι δεν φταίει αυτός. Τα έκλεισε λοιπόν η Εθνική Τράπεζα που είχε το χώρο και τις εγκαταστάσεις του εργοστασίου. Ο Λαλιώτης δεν φάνηκε εκεί. Τελικά με τις πολλές διαδηλώσεις και την πίεση βγήκε ο Βενιζέλος και είπε ότι ο Λαλιώτης το έκλεισε και έτσι ανακαλύφθηκε.

Στην TVX ο Λαλιώτης τους έδωσε πριν από τέσσερις μήνες την περιβαλλοντική μελέτη και είπαμε τότε στο σωματείο της TVX “Κλείσατε. Θα σας κλείσει το Συμβούλιο της Επικρατείας”. Ο ίδιος ο Λαλιώτης πριν σε μαχαιρώσει σου δίνει συγχαρητήρια. Τώρα ακούσατε αυτή την τρομακτική φωνή ότι ο Λαλιώτης είναι μαζί σας. Άρα κινδυνεύετε βαθύτατα. Γιατί; Διότι το ΣτΕ παίρνει την απόφαση του με τη φράση “ο λαός της Ελευσίνας θέλει...”, κι ο λαός της Ελευσίνας μέχρι στιγμής για την πολιτική ζωή Ελλάδας θέλει να κλείσει το εργοστάσιο. Αυτό λει η Ελευθεροτυπία, αυτό λένε όλα τα κανάλια, αυτό λένε οι νομάρχες, οι δήμαρχοι, οι φορείς κι αυτό ξέρει ο κόσμος. Αυτή τη φωνή εδώ σήμερα, φωνή που μόλις τώρα γιγαντώνεται, αυτό το εκπληκτικό γεγονός της προκήρυξης μαθητών που λένε να μείνει ένα εργοστάσιο, το κρύβουν. Κάλεσαν οι διοργανωτές όλα τα κανάλια, όλες τις εφημερίδες σήμερα γι’ αυτό το μεγάλο σε ποιότητα γεγονός, και δεν ήρθε κανείς. Όμως οι εφημερίδες έχουν σήμερα την ομόφωνη απόφαση του Νομαρχιακού συμβουλίου Δυτικής Αττικής να κλείσει η Πετρόλα η οποία πάθθηκε χθες. Δηλαδή “η εκφρασμένη θέληση των πολιτών” στο πρωτοβάθμιο όργανο ήταν να κλείσει η Πετρόλα. Αυτό εδώ όμως δεν θα γίνει γνωστό. Οπότε επειδή δεν θα γίνει ποτέ αυτό γνωστό θα πει το ΣτΕ “είχαμε μόνο μια αντίδραση”. Αν δηλαδή δεν μπει στο προσκήνιο ο κόσμος της Ελευσίνας, δεν μπει η Πετρόλα κατ’ αρχήν πρώτη και σθεναρά μπροστά να δημιουργήσει το ζήτημα και να πει: “Είμαι εγώ εδώ με τους 550 εργάτες μου, είμαι εδώ στον εθνικό δρόμο. Είναι μαζί μου και τα Λιπάσματα, είναι και η TVX. Σε κάθε περίπτωση υπάρχω”. Αν δεν γίνει αυτό θα μείνετε μόνοι για πολύ καιρό σα φαντάσματα. Θα κινούμαστε όλοι, θα συνεδριάζουμε και θα υπογράφουμε σα φαντάσματα μέχρι το κλείσιμο, μέχρι την απόφαση του ΣτΕ η οποία είναι δεδομένη πολιτικά. Γιατί είναι το κυρίαρχο πολιτικό μπλοκ που παίρνει τις αποφάσεις. Δεν μιλάει κανείς σ’ αυτή τη χώρα στο κεντρικό επίπεδο υπέρ του εργοστασίου. Όλοι κατ’ ιδίαν για να σε καθησυχάσουν σου λένε “έχεις δίκιο”. Του Λάτση του

λένε: “Σίγουρα Λάτση, δικός μας άνθρωπος είσαι, οπωσδήποτε”. Έτσι κάθουν με όλους, είναι η πολιτική τους. Γιατί αν σου πουν “θα σε κλείσουμε”, αν ο Λαλιώτης έλεγε “βεβαίως θα σας κλείσουμε γιατί είναι η θέση του κράτους”, θα είχατε σήμερα εδώ όχι μόνο 20-30 εργαζόμενους από την Πετρόλα, θα είχατε 550. Κι αν δουν 550 θυμωμένους στο προσκήνιο τότε το εργοστάσιο θα ζήσει. Η TVX πότε βγήκε; Όταν είπε το ΣτΕ “θα κλείσετε, λυπάμαι”, τότε ναι βγήκε στο δρόμο αλλά είναι αρκετά αργά. Γιατί πολλοί λένε ότι πρέπει “να σεβόμαστε τις αποφάσεις της δικαιοσύνης”. Αν δηλ. βγει η απόφαση της δικαιοσύνης τότε είναι αφάνταστα, τρομακτικά δύσκολο να ανασταλεί. Γιατί πρέπει να αποδείξεις ότι το Ε’ τμήμα του ΣτΕ είχε πρόεδρο το στέλεχος του “Κ”ΚΕ Δεκκλερή, ότι είναι δηλ. οργανωμένο όργανο των δυνάμεων που κάνουν την καταστροφή και χρειάζονται χρόνια για να πείσεις γιαυτό.

Πρέπει λοιπόν να βγεις στο δρόμο και να πεις: “ΣτΕ είμαστε όλοι εδώ αποφασισμένοι να πεθάνουμε γιατί χάνουμε τη δουλειά μας σε μια χώρα που δεν έχει δουλειές, που δεν έχει νέες επενδύσεις, που έχει σκάσει από ανέργους και δεν αντέχει άλλους”. Τώρα, πρέπει να μαζευτούν υπογραφές λοιπόν στην Ελευσίνα, τώρα πρέπει να δυναμώσει το αντίθετο από εκείνο που εμφανίζει η “Επιτροπή”. Αυτοί έχουν μαραζώσει επειδή οι μαθητές αποκάλυψαν τα ψέματά της, όπως και εμείς με τις αφίσες μας, και το σωματείο με τις τηλεοπτικές του μάχες στο Seven κι άλλες μάχες έχουν δοθεί. Με την “Επιτροπή” έχουν μείνει μια χούφτα, αλλά φωνάζουν τον Παπακωνσταντίνου και μαζεύουν 1000 για να τον ακούσουν και κάνουν το θόρυβο τους. Δεν τους ενδιαφέρει να έχουν δίκιο, ούτε τους ενδιαφέρει να έχουν τον κόσμο μαζί τους, τους ενδιαφέρει η εικόνα. Αν λοιπόν απέναντι στην ψεύτικη εικόνα “κάτω η Πετρόλα”, δεν εμφανιστεί η αληθινή, ζωντανή εικόνα των ανθρώπων που αγωνίζονται να ζήσει η Πετρόλα, τότε η Πετρόλα είναι νεκρή από τώρα που μιλάμε. Και μπορεί πραγματικά να σωθεί γιατί αυτοί έχουν ήδη κάνει πολλά εγκλήματα, έχουν συσσωρευτεί πολλά πτώματα στο υπόγειο, πολλοί σκελετοί. Μια δυσσομία βγαίνει από τη μεθοδική καταστροφή της βιομηχανίας εδώ και 20 χρόνια. Γι’ αυτό το Σωματείο των Λιπασμάτων έχει θυμώσει, γι’ αυτό η TVX χαιρετίζει το Σωματείο των Λιπασμάτων, γι’ αυτό ανησυχούν εδώ οι άνθρωποι και υπάρχει μια ανησυχία, μια κίνηση στο Θριάσιο για το που πάνε τα πράγματα σήμερα. Αυτή λοιπόν η συνειδητοποίηση του γεγονότος μαζί με την ένταση και την επιθετικότητα που δείχνουν αυτοί χωρίς αντίπαλο πια να γκρεμίζουν, αυτή μπορεί να γεννήσει μια μεγάλη, μαχητική και διαφωτιστική εκστρατεία για όλο το λαό, για όλη τη χώρα και νομίζουμε ότι αυτό μπορεί ν’ αρχίσει κιόλας από σήμερα. Εμείς καλούμε κάθε άνθρωπο, κι αυτό μπορούν να το αποφασίσουν φορείς κι όχι κόμματα για να μη δημιουργούνται αντιθέσεις, να στη-

ρίξει την ίδρυση μιας Επιτροπής για τη Σωτηρία της Πετρόλα. Να έχουμε δυο επιτροπές, Επιτροπή εναντίον Επιτρο-

πής. Αυτή είναι η μόνη δυνατότητα για τη σωτηρία της Πετρόλα. Ευχαριστώ πολύ.

Ο Χρήστος Σίνος, πρόεδρος του 15μελους του 2ου ΤΕΕ

αφού είπε ότι θα ήταν χρήσιμο να μιλήσει κάποιος από τους παριστάμενους εργάτες της Πετρόλα δήλωσε: “το μόνο που θα ήθελα να πω για τη συζήτηση που άκουσα σήμερα για να διακομωδίσω και λίγο την κατάσταση, είναι ότι αν δεν κάνουμε κάτι για μας αντί να μαζεύουμε λεφτά για την προίκα των παιδιών μας, καλύτερα είναι να μαζεύουμε λεφτά για να τα στείλουμε στο εξωτερικό για μια καλύτερη ζωή, έτσι πιστεύω”.

Την τελευταία τοποθέτηση έκανε ο Γιάννης Νικολόπουλος από την Επιτροπή Αγώνα Λιπασμάτων:

Θέλω να πω δυο λόγια πάνω στο τι γίνεται μέχρι να κλείσει ένα εργοστάσιο και τι συμβαίνει αφού κλείσει. Βλέπετε μπροστά σας τους απολυμένους των Λιπασμάτων που είναι 20 μήνες στο δρόμο και δεν έχουν κερδίσει τίποτα μέχρι τώρα, αλλά συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις. Αυτοί που τους είχαν τάξει διάφορα ούτε πέντε άτομα με ειδικές ανάγκες που καλύπτονται απ’ το νόμο δεν τους βάλανε σε δουλειά. Αν αποκαθιστούσαν τους Λιπασματιώτες θα έπρεπε να αποκαταστήσουν και τους υπόλοιπους, πράγμα που δεν θέλουν να κάνουν γιατί στόχο έχουν να χτυπήσουν την βιομηχανία.

Έχω έρθει στην Ελευσίνα με την ΟΑΚΚΕ και έχω μοιράσει προκηρύξεις και αφίσες μαζί με Λιπασματιώτες. Μπορεί κανείς να δει ότι δεν μολύνει τόσο η Πετρόλα όσο μερικές άλλες μικρές μονάδες. Αλλά οι κατεδαφιστές, δεν έχουν πάει να κλείσουν καμία τέτοια μικρή μονάδα, πάνε να κλείσουν τη μεγάλη βιομηχανία με τις υψηλές επενδύσεις και τη συγκέντρωση κεφαλαίου. Διάβασα στο Βήμα πρόσφατα ότι οι αμοιβές των 1300 εργατών της ΠΕΣΙΝΕ το χρόνο είναι κατά μέσο όρο 10.500.000. Τώρα βάζουνε τη ΔΕΗ να μην ανανεώσει το συμβόλαιο στην ΠΕΣΙΝΕ. Στην Πετρόλα είναι ψηλοί οι μισθοί επίσης, όπως και στον Παπαστράτο, όπως ήταν και στα Λιπάσματα. Αυτά τα λεφτά φέρνουν και τις αντίστοιχες ψηλές εισφορές στο ΙΚΑ. Ποιος θα πληρώσει με τις 150 χιλ. ή τις 100 χιλ. αλβανικό μισθό για να βγουν τα

ανταποδοτικά και οι συντάξεις όταν κλείνουν τη μεγάλη, τη βαριά βιομηχανία;

Τα Λιπάσματα είχαν πάρει την περιβαλλοντική μελέτη. Φτιάχτηκε σταθμός για να ελέγχει ο δήμος τη μόλυνση και ήταν πάντα κάτω από τα όρια. Το εργοστάσιο παλιά δημιουργούσε προβλήματα, αλλά τα τελευταία χρόνια δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα κι όμως το κλείσανε. Ξέρετε τι μας είχε πει ο Λαλιώτης; Έβγαλε ένα χαρτί ο Λαλιώτης που έλεγε: “Ξέρετε γιατί σας κλείνω; Γιατί το ζητάνε οι δήμοι, εγώ είχα όλη την καλή πρόθεση, έδωσα και την περιβαλλοντική μελέτη αλλά το ζητάνε οι δήμοι “. Όπως θα πει κι εδώ: “δεν φταίω εγώ, το ΣτΕ και οι δήμοι φταίνε”. Το ίδιο κάνει ακόμα και τώρα με τα Λιπάσματα και προσπαθεί να μας στρέψει εναντίον άλλων. Έχουμε πετύχει όμως δυο σημεία στους 20 μήνες και πάρτε τα υπόψη σας α) μετά την προσφυγή των Λιπασμάτων στην Ευρώπη έχουμε νόμο ότι απαγορεύεται πλέον να κλείσει εργοστάσιο χωρίς διαβουλεύσεις που είναι ένα σημαντικό ζήτημα και β) μετά τη νίκη μας να πάρουμε το σωματείο από τους πουλημένους Τσιρμούλα-Ξωμερίτη που διορίστηκαν με διπλάσιο μισθό απ’ τον προηγούμενο πετύχαμε αγωνιστική ηγεσία. Την Τρίτη 19 Ιούνη θα συζητηθεί στο Ευρωκοινοβούλιο η αναφορά των Λιπασμάτων. Εκεί θα δώσουμε τη μάχη μας όχι μόνο για τα Λιπάσματα αλλά για όλους τους εργάτες της βιομηχανίας. Ευχαριστώ.

Την εκδήλωση από τη μεριά του προεδρείου έκλεισε ο Γ. Μπουρίτης:

“Φίλοι και φίλες τίποτα δεν κατακτιέται χωρίς αγώνα. Η σημερινή συγκέντρωση ανοίγει ένα δρόμο και δίνει μια μέθοδο για να δώσουμε την πάλη νικηφόρα ενάντια σε όλους αυτούς που επιχειρούν να κατεδαφίσουν τη βιομηχανία και να σταματήσουν την πρόοδο της κοινωνίας. Είναι στο χέρι μας, έχουμε με το μέρος μας την αλήθεια και τα επιχειρήματα για να πείσουμε όλους τους κατοίκους της Ελευσίνας, όλους τους κατοίκους του Θριάσιου. Αξίζει να παλέψουμε για να εκσυγχρονιστεί η Πετρόλα γιατί αυτό θα φέρει επενδύσεις σε όλη τη βιομηχανία της περιοχής και ανάπτυξη σε όλο το Θριάσιο. Εμείς σαν προεδρείο προτείνουμε να συνεχιστεί ο αγώνας κι εγώ προσωπικά σα συντονιστής των 15μελών λέω ότι θα είμαστε πάντα στις επάλξεις και προτείνουμε να προχωρήσει η σύσταση της επιτροπής και να συγκεντρωθούν οι υπογραφές για να γίνει η επένδυση της Πετρόλα γιατί αυτό συμφέρει το λαό και τον τόπο. Ευχαριστώ.

Ο ΚΑΓΚΕΜΠΙΤΗΣ ΠΟΥΤΙΝ ΦΙΜΩΝΕΙ ΤΑ ΜΜΕ

Το στρατηγικό σχέδιο του ρώσικου σοσιαλิมπεριαλισμού είναι η δημιουργία ενός χιτλερικού άξονα με την Κίνα, για την κατάκτηση της παγκόσμιας ηγεμονίας. Για να πετύχει όμως αυτό το σχέδιο θα πρέπει οι λαοί των χωρών του άξονα να πειστούν να λάβουν μέρος στο νέο παγκόσμιο πόλεμο (που τμήμα του αποτελεί ο πόλεμος στην Τσετσενία), στο πλευρό του Κρεμλίνου. Μια από τις πιο προσφιλείς μεθόδους των νέων τσάρων προς αυτή την κατεύθυνση είναι η επιβολή φασιστικού ελέγχου στις τηλεοπτικές και ιδιαίτερα πάνω στα ΜΜΕ.

Η διαδικασία φίμωσης των ΜΜΕ στη Ρωσία απασχολεί αρκετούς ρώσους δημοκράτες και προκαλεί ζυμώσεις μέσα στις μάξες. Ανάλογη εκστρατεία στη χώρα μας ήταν το κλείσιμο των δεκάδων ραδιοσταθμών τελευταία χωρίς σοβαρές αντιστάσεις.

Στόχος της αντι-ΜΜΕ εκστρατείας του Κρεμλίνου ήταν ο Βλαντίμιρ Γκουσίνσκι, ιδιοκτήτης του καναλιού NTV που υπάγεται στο μεγαλύτερο τηλεοπτικό δίκτυο της χώρας το "Μίντια-Μοστ", και πρόεδρος του ρωσικού εβραϊκού συμβουλίου. Αφού κατηγορήθηκε από τις αρχές για δήθεν οικονομικές ατασθαλίες και δέχθηκε, αυτός κι οι υπάλληλοί του, τη φασιστική βία της ρωσικής αστυνομίας, εξαναγκάστηκε να υπογράψει τη μεταβίβαση του ομίλου στον κολοσσό αερίου "Γκαζπρόμ" (20-7-00). Αιτία για όλες αυτές τις εξελίξεις δεν είναι φυσικά τα δήθεν οικονομικά σκάνδαλα του Βλ. Γκουσίνσκι, αλλά η αντίσταση που προβάλλει ο μεγαίστανας στην επέλαση του φαιοκόκκινου ναζισμού και κυρίως η αποδοκιμασία των ρώσικων εθνοεκκαθαριστικών επιχειρήσεων στην Τσετσενία.

Στις 3 Απρίλη, η Γενική Συνέλευση των μετόχων της "Γκαζπρόμ" αποφάσισε την αντικατάσταση της νόμιμης διοίκησης της "Μίντια-Μοστ". Οι δημοσιογράφοι "παρέμειναν όλη νύχτα στις θέσεις εργασίας τους, ξεκινώντας ειρηνική διαμαρτυρία ανυπακοής, με διακοπή του κανονικού προγράμματος και μετάδοση δελτίων ειδήσεων" (Ελευθεροτυπία, 5-4). Το κανάλι βρήκε αρκετούς συμπαραστάτες ανάμεσα στο λαό, κάτι που φανέρωσαν οι μεγάλης κλίμακας διαδηλώσεις στη Μόσχα και την Αγ. Πετρούπολη ενάντια στη λογοκρισία του καθεστώτος.

Η κατακραυγή του κόσμου και κυρίως της διεθνούς κοινής γνώμης ήταν τέτοια που ανάγκασε το Κρεμλίνο να αποκα-

λυφθεί καταφεύγοντας στα γνωστά μέσα: οι ειδικές δυνάμεις του υπουργείου εσωτερικών (οι ίδιες που ματοκυλούν την Τσετσενία) εισέβαλαν στο κτίριο του καναλιού εμποδίζοντας την είσοδο στους εργαζομένους. Τότε εκείνοι, 300 στον αριθμό, βρήκαν άσυλο στο κτίριο του δικτύου TNT συνεχίζοντας τις αντιδράσεις. Ακολούθησε η παραίτηση του διευθυντή της κρατικής τηλεόρασης.

Επίσης, τα γραφεία του πιο δημοφιλούς πολιτικού περιοδικού στη Ρωσία, του "Ιτόγκι", που εκδίδεται από τον όμιλο "Μίντια-Μοστ" σε συνεργασία με το αμερικάνικο "Newsweek", δέχτηκε την επίθεση των ειδικών δυνάμεων που το ανάγκασαν να αλλάξει χέρια (Newsweek, 30-4).

Η κτηνωδία των νέων τσάρων συναγωνίζεται τη βία του γερμανικού χιτλερισμού. Με τον ίδιο τρόπο που οι γερμανοί ναζί

του μεσοπολέμου βιαιοπραγούσαν πάνω στους εβραίους και λήστευαν τις περιουσίες τους, οι ρώσοι φαιοκόκκινοι ναζί στα πρόθυρα του τρίτου παγκόσμιου πολέμου βιαιοπραγούν πάνω στους εβραίους "ολιγάρχες" αποσπώντας την ιδιοκτησία τους. Μετά την αθώωση του Βλ. Γκουσίνσκι από το ισπανικό δικαστήριο, η ρωσική εισαγγελία ανήγγειλε νέες κατηγορίες για ξέπλυμα χρήματος με την απαίτηση να επιστρέψει στη Μόσχα για να του απαγγελθούν

Σε άλλες περιπτώσεις, η φίμωση πραγματοποιείται όσο γίνεται αθόρυβα και αιφνιδιαστικά. Ο δημοσιογράφος Α. Νόρκιν "κόπηκε στον αέρα τη στιγμή που προσπαθούσε να μεταδώσει τα τελευταία νέα για το τι συμβαίνει στο κανάλι" (Επενδυτής, 21/22-4).

Όμως, οι νέοι χίτλερ δείχνουν πιο έμπειροι απ' τους παλιούς. Κατόρθωσαν να εισχωρή-

σουν στην ηγεσία των φιλο-ΜΜΕ κινητοποιήσεων σηκώνοντας τη σημαία της "δημοκρατίας" για να πετύχουν την αντικατάσταση του διευθύνοντα συμβούλου της "Γκαζπρόμ" Ρεμ Βιαχίρεφ από μία μαριονέτα του Κρεμλίνου που ακούει στο όνομα Αλεξέι Μύλερ, πρώην υφυπουργό ενέργειας. Τα ψευτοφιλελεύθερα κοινοβουλευτικά κόμματα, ο Γκορπατσόφ, ο φαιοκόκκινος πρόεδρος της βουλής Σελεζνιόφ κ.ά., έκαναν αίτημα του φιλο-ΜΜΕ αγώνα να πέσει ο Βιαχίρεφ, με σκοπό να τον διαδεχτεί ο τελείως δουλκός στο Κρεμλίνο Μύλερ και τελικά το πέτυχαν.

Αρκετοί δημοκράτες δημοσιογράφοι, ερευνητές ή επιστήμονες έχουν τελευταία κατηγορηθεί σαν πράκτορες δυτικών μυστικών υπηρεσιών. Ένας απ' αυτούς είναι και ο Κέννυ Γκλόουκ, επικεφαλής των "Για-

τρών Χωρίς Σύνορα", που επισκέφθηκε την Τσετσενία και εισέπραξε από την ΚGB τον χαρακτηρισμό του "πληρωμένου πράκτορα". "Υστερα από αίτημά της (σ.σ. της πρώην ΚGB και νυν FSB) το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε πριν από λίγο καιρό διάταγμα του 1988 που απαγόρευε τις καταδόσεις πολιτών στις αρχές από ανωνύμους. Αυτό άνοιξε τον δρόμο σε πολλές ανώνυμες καταγγελίες ανησυχούντων πολιτών" (Βήμα, 20-5). Ταυτόχρονα, ο Πούτιν, αυτός ο πρώην πράκτορας της ΚGB, εξαπολύει πόλεμο ενάντια στις ξενικές "προσθήκες" της ρωσικής γλώσσας. Ο ρώσος δημοκράτης Σεργκέι Κοβαλιόφ διαπιστώνει ότι "όταν ο Πούτιν λέει ότι είναι περήφανος που υπήρξε βετεράνος της ΚGB, είναι σαν ο γερμανός καγκελάριος να έλεγε ότι είναι περήφανος που υπήρξε βετεράνος ναζί" (Μοντ, 17-4).

Οι πραγματικοί εχθροί του Ίντερνετ

Η απαγόρευση στην ελευθερία της έκφρασης είναι γενικό φαινόμενο στις σοσιαλφασιστικές χώρες. Τελευταία, έκθεση της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης "Ρεπόρτερ Χωρίς Σύνορα" έδειξε ότι χώρες όπως η Λευκορωσία, η Κίνα, η Κούβα ή το Ιράν θα μπορούσαν δίκαια να φέρουν τον τίτλο "πραγματικοί εχθροί του Ίντερνετ" (Βήμα, 25-3).

Όπως αποκαλύπτει η έκθεση, στη Συρία η πρόσβαση σε ιδιωτικές ηλεκτρονικές σελίδες τιμωρείται με φυλάκιση και στην Κούβα φυλακίζονται ανεξάρτητοι φορείς που συλλέγουν πληροφορίες με έδρα το Μαϊάμι. Στο Βιετνάμ φυλακίστηκαν δημοκράτες δημοσιογράφοι που τόλμησαν να εκφράσουν τις απόψεις τους στο διαδίκτυο, ενώ

οι χρήστες υποχρεωτικά δηλώνονται στις αρχές, πράγμα που συμβαίνει εξίσου στη Βιρμανία και στην Κίνα όπου ο μηχανολόγος Λιν Χάι φυλακίστηκε για την παροχή διευθύνσεων e-mail σε σελίδα διαφωνούντων με έδρα τις ΗΠΑ. Στη Σαγκάη, έκλεισαν σε μια μέρα πάνω από 300 ίντερνετ-καφέ. Στο Ιράν ειδικά φίλτρα αποτρέπουν την πρόσβαση σε αντι-ιρανικές, φιλοεβραϊκές ή φιλοαμερικάνικες κ.ά. σελίδες. Έτσι, "οι φοιτητές της Ιατρικής δεν μπορούν να συνδεθούν με ιστοσελίδες που αναφέρονται στην... ανατομία!" (στο ίδιο). Τέλος, η Βόρεια Κορέα παρέχει πρόσβαση σε λίγες κρατικές σελίδες μόνο για ξένους από σέρβερ με έδρα την Ιαπωνία, η δε Λιβύη δεν έχει ακόμα συνδεθεί με το ίντερνετ.

Εξελίξεις στο ρωσοκινέζικο άξονα

Ο ρωσοκινέζικος χιτλερικός άξονας και οι συμμαχίες του με τα σοσιαλ-φασιστικά κράτη του τρίτου κόσμου συγκροτούνται ραγδαία. Μετά την επίσκεψη του ιρανού πρωθυπουργού Χαταμί στη Μόσχα που ζήτησε και πέτυχε νέες προμήθειες όπλων στο σκοταδιστικό Ιράν, ακολούθησε η επίσκεψη Κάστρο στην Τεχεράνη επιβεβαιώνοντας τους βαθιούς δεσμούς που συνδέουν τα δυο καθεστώτα με κοινό σημείο το μίσος ενάντια στην Αμερική. Ο κουβανός δικτάτορας, σε ομιλία του σε φοιτητές του πανεπιστημίου της Τεχεράνης, τόνισε: "Καταστρέψτε τον ισχυρότερο χωροφύλακα της περιοχής σας, όχι μόνο με τα όπλα, αλλά και τις σκέψεις σας"!!! (Ελευθεροτυπία, 11-5).

Στο λεγόμενο "εγγύς εξωτερικό" της Ρωσίας, οι φαιοκόκκινοι κερδίζουν πόντους. Στη Μολδαβία, η οικονομική εξαθλίωση που προκάλεσε ο ρώσικος διαμελισμός και η κατοχή της μισής χώρας, έκανε τους μολδαβούς ψηφοφόρους να ανεβάσουν το φαιοκόκκινο ψευτοκομμουνιστικό κόμμα του Βορονίν στην εξουσία. Ο νέος πρόεδρος εξήγγειλε την ένταξη της Μολδαβίας στη χαλαρή ένωση Ρωσίας-Λευκορωσίας. Στη Γεωργία, πιο πρόσφατα, εκδηλώθηκε στάση από 500 στρατιώτες της κρατικής ασφάλειας. Η στάση του στρατού ήταν υποκινούμενη από το Κρεμλίνο, με στόχο το δυτικόφιλο πρωθυπουργό της χώρας Σεβαντνάτζε, ενώ είδαμε στους τηλεοπτικούς δέκτες μας, διαδηλωτές να συγκρούονται με την αστυνομία κρατώντας για όπλα σταυρούς! Ο ρωσόδουλος πρόεδρος της Ουκρανί-

ας φρόντισε να οργανώσει μία κοινοβουλευτική "στάση" στη διάρκεια ταξιδιού εργασίας του επίσης δυτικόφιλου ουκρανού πρωθυπουργού στην Ελλάδα, και ενώ αυτός βρισκόταν ακόμα στη χώρα μας, τον καθαίρεσε.

Στις 25-5 οι πρόεδροι των χωρών του Συμβουλίου Συλλογικής Ασφάλειας (Ρωσία, Λευκορωσία, Αρμενία και κεντρασιατικές δημοκρατίες) αποφάσισαν τη σύσταση μέσα στο 2001 πολυεθνικής δύναμης ταχείας επέμβασης με σκοπό την καταπολέμηση του αφγανικού βαχαμπιτισμού. Η κίνηση φέρνει σε κρίσιμο σημείο την ειρήνη στην περιοχή. Σημειώνουμε ότι το Ουζμπεκιστάν, και οι μουσουλμανικές δημοκρατίες της Υπερκαυκασίας έχουν αποχωρήσει απ' το συμβούλιο εξαιτίας της ρωσικής ηγεμονίας και της τραγικής κατάστασης που επέφερε στην ευρύτερη περιοχή (Ελευθεροτυπία, 26-5).

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ
ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ :
<http://www.compulink.gr/antinazi>
NEO E-MAIL : antinazi@compulink.gr

ΙΤΑΛΙΑ

ΘΕΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ Η ΕΚΛΟΓΗ ΜΠΕΡΛΟΥΣΚΟΝΙ

Στην Ελλάδα, όπως και στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ανάδειξη του Σίλβιο Μπερλουσκόνι ως πρωθυπουργού της Ιταλίας αντιμετωπίστηκε με εχθρότητα. Οι ευρωπαίοι υφισταμένοι επεσήμαναν τον κίνδυνο που συνεπάγεται για τη δημοκρατία η ιδιότητα του μεγιστάνα των ΜΜΕ, οι υπόνοιες για διάπραξη ποινικών εγκλημάτων καθώς και οι ύποπτοι πολιτικά σύμμαχοί του. Αυτό που φοβούνται, όμως, περισσότερο είναι μια ενδεχόμενη αλλαγή του πολιτικού σκηνικού στην ΕΕ που θα σημάνει τη μεταστροφή της γενικά φιλορωσικής ευρωπαϊκής πολιτικής.

Είναι γνωστό ότι ο Μπερλουσκόνι, σαν κλασικός δυτικός μεγαλοαστός, εκπρόσωπος της παλιάς δεξιάς, δεν διατηρεί τις καλύτερες σχέσεις με τους ανατολικούς φασισμούς. Όπως γράφει η *Ελευθεροτυπία* στις 19-5: "Υπάρχει από ορισμένους κύκλους" (σ.σ. εννοεί στους κόλπους του συνασπισμού του Μπερλουσκόνι "Σπίτι των Ελευθεριών") "η διάθεση να ταχθούν στο πλευρό του Μπους, ο οποίος δεν έκρυψε την υποστήριξη προς την κεντροδεξιά αναζητώντας ένα πέρασμα στην Ευρώπη. Δεν είναι τυχαίο η υποστήριξη που αμέσως έδωσαν στην ασπίδα αντιπυραυλικής προστασίας και την κατανόηση και συμπάθεια που εξέφρασαν για τη θέση του Μπους στη συμφωνία του Κιότο". Ακόμα, είναι επίσης γνωστές οι άριστες σχέσεις που έχει ο Μπερλουσκόνι προς το κόμμα του ισπανού πρωθυπουργού Αθνάρ και τους γερμανούς χριστιανοδημοκράτες. Εάν όλοι αυτοί αναπαρήσουν από τη νίκη του ομοιόθετη τους και αδυνατίσουν οι υφισταμένοι σοσιαλδημοκράτες στην εξουσία, τότε η ευρω-ρωσική συμμαχία που τόσο φανατικά στηρίζαν οι Φίσερ-Πρόντι-Μπλερ και Σία κινδυνεύει να τιναχτεί στον αέρα.

Σχετικά με την κατηγορία που προσάπτουν στον Μπερλουσκόνι για συνεργασία με τους ακροδεξιούς Φίνι και Μπόσι, αυτό είναι πράγματι ένα δείγμα της πολιτικής παρακμής της αστικής τάξης. Ωστόσο αυτοί οι ακροδεξιοί δεν βρίσκονται δεξιότερα από το κόμμα του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού της Ανατολικής Γερμανίας, δηλαδή τους φασίστες της Στάζι με τους οποίους συνεργάζονται οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες, ούτε δεξιότερα από τους σοσιαλφασίστες της Κομμουνιστικής Επανάστασης. Αντίθετα βρίσκονται "αριστερότερα" και από τους δύο. Στην πραγματικότητα είναι οι ευρωπαίοι σοσιαλδημοκράτες και πράκτορες της Ρωσίας σαν τους Πρόντι-Σημίτη που οδήγη-

σαν την Ευρώπη στο στόμα του νέου φαιοκόκκινου ναζισμού. Αυτοί κάλυψαν τη σφαγή των τσετσένων, υποτάχθηκαν στο ρώσικο ενεργειακό μονοπώλιο και απέρριψαν το αμερικάνικο αντιβαλλιστικό πρόγραμμα και όχι οι φασίστες της "Λέγκα του Βορρά" ή της "Εθνικής Συμμαχίας", για να μην αναφέρουμε το γεγονός της επικουρικής και όχι ουσιαστικής διακυβέρνησης που ασκούν στη νέα κυβέρνηση.

Πάντως, αυτά τα υπερδεξιά ρεύματα των Μπόσι και Φίνι αποδεικνύονται αρκετά επιρρεπή στο να ακολουθήσουν το νέο κρυφο-κνίτικο μέτωπο στην Ευρώπη. Για παράδειγμα αντιτίθενται στην ανάληψη του υπουργείου Εξωτερικών από τον άνθρωπο του Μπερλουσκόνι και φίλο του πρώην προέδρου της δημοκρατίας Α. Τσιάμπι, Ρενάτο Ρουτζιέρο. Ο Φίνι δηλώνει σχετικά: "Δεν μπορούμε να δεχθούμε έναν υπουργό που μας επιβάλλουν οι βιομήχανοι και οι εφημερίδες", ενώ ο Μπόσι ισχυρίζεται ότι ο Ρουτζιέρο είναι ένας εχθρός αφού "αντιπροσωπεύει το κατεστημένο και το σύστημα που θέλουμε ν' αλλάξουμε" (στο ίδιο, 24-5). Μ' αυτό τον τρόπο, αυτοί οι ακροδεξιοί, γίνονται εφεδρεία του φιλορωσισμού γι' αυτό κι η χλιαρή αντίδραση των αντιπάλων του Μπερλουσκόνι στη συμμετοχή τους στη νέα κυβέρνηση.

Στο ίδιο μήκος κύματος βρίσκονται οι κατηγορίες του Μπερλουσκόνι για σχέσεις με τη μαφία, ξέπλυμα χρήματος κλπ που βασίζονται σε υπόνοιες και δεν αποδείχθηκαν παρά τις επίμονες έρευνες, ενώ και οι αντίπαλοί του δεν έχουν αποφύγει στο παρελθόν παρόμοιες κατηγορίες. Πιστεύουμε ότι αν ο Μπερλουσκόνι ήταν πραγματικά μπλεγμένος σ' αυτά, θα τον στρίμωχναν οπωσδήποτε. Γιατί όλη αυτή η κνίτικη και ευρωκνίτικη συμμορία της "Ελιάς" και της "Κομμουνιστικής Επανάστασης" ελέγχει το δικαστικό μηχανισμό -όπως απέδειξε η εκπαραθύρωση του Κράξι- και δεν θα επέτρεπε ποτέ σ' ένα τόσο μεγάλο ψάρι όπως ο Μπερλουσκόνι να

της ξεφύγει. Σε κάθε περίπτωση, τέτοια φαινόμενα αστικής παρακμής είναι πάντα πιθανά αλλά σίγουρα δεν ξεπερνούν σε ανηθικότητα τις βρώμικες σχέσεις που διατηρεί ο κορυφαίος εκπρόσωπος της ιταλικής σοσιαλδημοκρατίας Πρόντι με τα πετρελαϊκά μονοπώλια της Ιταλίας και τα αντίστοιχα μονοπώλια του Κρεμλίνου, ούτε ξεπερνούν τις αγαστές σχέσεις που διατηρούν οι κομπραδόροι τύπου Κόκκαλη με το κράτος καθώς και τα σκάνδαλα που χρειάζονται για την ισχυροποίησή τους.

Τέλος, από τη μία ο Μπερλουσκόνι διαθέτει το τηλεοπτικό δίκτυο "Μέντιασετ" με ακροατικότητα που φτάνει στο 45%, και από την άλλη υπάρχει το κρατικό δίκτυο που πρόκειται στην προηγούμενη κυβέρνηση Ρουτέλι. Αλλά αυτό είναι "δημόσιο" δηλαδή ανήκει στο "λαό" και μπορεί να κάνει ελεύθερα προπαγάνδα υπέρ της ψευτοαριστερής γραφειοκρατίας. Το να αρνούμαστε ότι τα ΜΜΕ στο δυτικό κόσμο σήμερα εκφράζουν, ως επί το πλείστον, τα συμφέροντα και προβάλλουν τις απόψεις της αστικής τάξης είναι υποκρισία. Το να απαγορεύουμε, στις σημερινές συνθήκες, το δικαίωμά τους να τα εκφράζουν είναι ναζισμός.

Στη Ρωσία, τύποι σαν το Μπερλουσκόνι με παρόμοια οικονομική δύναμη διώκονται από το καθεστώς και τα κανάλια τους απαγορεύονται. Όμως ο Μπερλουσκόνι γιγαντώθηκε μέσα από τον καπιταλιστικό ανταγωνισμό και τα ευρύτερα συμφέροντα που εκφράζει δύσκολα θα επιχειρούσαν να φιμώσουν πραξικοπηματικά τους αντιπάλους τους.

Αυτό που δεν θέλουν να εξετάσουν όλοι οι αναλυτές της δεκάρας που εξανίστανται με την απόφαση του ιταλικού λαού να εκλέξει για πρωθυπουργό ένα μέλος της οικονομικής ολιγαρχίας, είναι γιατί το έκανε αυτό ένας από τους πιο "πολιτικούς" και δημοκρατικούς λαούς της Ευρώπης.

Η απάντηση βρίσκεται στο ότι αυτός ακριβώς ο λαός είναι σε θέση να εκτιμήσει το πόσο αποκρουστική είναι η εξουσία των μεταλλαγμένων ψευτοκομμουνιστών του πρώην PCI. Γιατί η Ιταλία είναι η πιο καπιταλιστικά αναπτυγμένη χώρα από όλες εκείνες στις οποίες οι ψευτοκομμουνιστές έχουν πολιτική εξουσία. Πολιτική εξουσία όμως των ψευτοκομμουνιστών σημαίνει γραφειοκρατική διαφθορά, γραφειοκρατική αλαζονία ισχύος, αδιαφάνεια, νεπο-

τισμό, και όλες τις γνωστές αρρώστιες των νεοφουδαρχικών σχέσεων που εισάγει στο σώμα του σύγχρονου καπιταλισμού το πολιτικό γραφειοκρατικό μονοπώλιο της ψευτοαριστεράς πάνω στον πελώριο κρατικό μηχανισμό. Όταν μιλάμε εδώ για σύγχρονο κρατικό μηχανισμό δεν εννοούμε πια την κεντρική διοικητική γραφειοκρατία, αλλά όλα τα υπόλοιπα γάγγλια της κοινωνικής ζωής: συνδικάτα, δήμοι, μη κυβερνητικές οργανώσεις, σωματεία κάθε είδους. Αυτό δηλαδή που κρύβουν ή που αρνούνται να δουν οι αναλυτές οπαδοί της κάθε ψευτοαριστεράς στην εκλογή Μπερλουσκόνι είναι το γεγονός ότι αυτός

έκφρασε πάνω απ' όλα ένα πράγμα: την αντίθεση του ιταλικού λαού στην ανοιχτή ψευτοκομμουνιστική διακυβέρνηση της τελευταίας δεκαετίας. Ο Μπερλουσκόνι εκλέχτηκε πολύ περισσότερο σαν άρνηση παρά σα θέση, και είναι αυτή η άρνηση στην πιο σάπια απ' όλες τις εκδοχές του καπιταλισμού που κάνει εξαιρετικά θετικό γεγονός την εκλογή του. Οι λαοί δεν αγαπάνε πια τους άμπλουτους αστούς, ούτε τον τύπο του ταρτούφου και εγωπαθή σαν τον Μπερλουσκόνι. Πάνε όμως και μ' αυτούς προκειμένου να κυνηγήσουν τους γραφειοκράτες μεγαλοαστούς από την εξουσία.

Η ηγεσία Μπους αποπειράται σύγκρουση με Ρωσία-Κίνα

Με την ηγεσία Μπους λήγει η περίοδος ομηρείας της αμερικάνικης αστικής τάξης από τους πράκτορες του ρωσικού στρατοκρατικού μονοπώλιου. Μια σχετικά πιο σκληρή γραμμή απέναντι στη ρωσική επέλαση εκφράζει κατά κύριο λόγο ο υπουργός Άμυνας Ντ. Ράμσφελντ.

Η τελευταία πολιτική πράξη του πρώην ρωσόδουλου προέδρου Κλίντον ήταν η χορήγηση αμνηστείας για τον κατηγορούμενο ως οικονομικό εγκληματία, μεγαλέμπορα πρώτων υλών Μαρκ Ριτς. Ο επιχειρηματίας, εξόριστος στην Ελβετία, διαπραγματευόταν τη συνένωση της εταιρείας του "Μαρκ Ριτς Ινβέστμεντς" με τη θυγατρική του ρώσου μεγιστάνα Μιχαήλ Φρίντμαν, "Κράουν Ριζόρσες" (Μοντ, 9-2). Το σκεπτικό της κίνησης Κλίντον ήταν η εξάρτηση της Δύσης από τις ρωσικές πρώτες ύλες. Αντίθετα η πολιτική Μπους δείχνει ότι παίρνει απόσταση από το ρώσικο σοσιαλμπερλιανισμό. Ο ίδιος δήλωσε ότι "πρέπει να αναθεωρήσουμε την πολιτική που κληρονομήσαμε" (Ελευθεροτυπία, 5-5).

Έτσι, διακόπηκε κάθε στρατιωτική σχέση με τους κινέζους νεοναζί, η κυβέρνηση των ΗΠΑ για πρώτη φορά δέχτηκε αντιπροσωπεία της τσετσένικης κυβέρνησης, αποκαλύφθηκαν ρώσοι πράκτορες στις ΗΠΑ, σημειώθηκε η επιμονή της κυβέρνησης για δημιουργία αντιβαλλιστικής ασπίδας (NMD) πράγμα που προκάλεσε τα ρωσικά αντίποινα (απόσπαση της μονάδας Ζβέζντα από το Διεθνές Διαστημικό Σταθμό). Ο εκφραστής της πιο ελαστικής γραμμής απέναντι στη Ρωσία, Πάουελ, που ζητά συνεργασία με τη Ρωσία για την NMD, αντλεί ουσιαστικά τη δύναμή του από την πίεση που ασκεί η Ευρώπη στον Μπους να τα βρει με τη Ρωσία και την Κίνα. Οι υφισταμένοι φιλορωσικοί και φιλοκινέζικοι κύκλοι στις ΗΠΑ δε θα μπορούσαν φυσικά να κάτσουν με σταυρωμένα χέρια. Στις 24-5 ο γερουσιαστής των ρεπουμπλικανών Τζέιμς Τζέφορντς ανακοίνωσε την ανεξαρτητοποίησή του δίνοντας την πλειοψηφία της Γερουσίας στους δημοκρατικούς του Γκορ. Έτσι, ο δημοκρατικός Τ. Ντάσλε θα μπορεί να παρεμβαίνει στην προώθηση των νομοσχεδίων προς επεξεργασία (επιτροπές) ή προς ψήφιση (ολομέλεια) (Ε, 25-5).

Ο αντιρωσισμός της αμερικάνικης αστικής τάξης θα δοκιμαστεί σκληρά στο μέλλον. Ήδη ο Μπους στο πρόσφατο ταξίδι του στην Ευρώπη αναγκάστηκε κάτω από τις πιέσεις των Ευρωπαίων να εκθειάσει τον Πούτιν και να υποσχεθεί άριστες ρωσοαμερικάνικες σχέσεις.

Η ΝΕΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΚΕΟΡΓΚΙΕΦΣΚΙ

συνέχεια από τη σελ. 17

πρέπει να σημειώσουμε δύο περιστατικά για να γίνει αντιληπτό το εύρος και η λεπτότητα δράσης των προβοκατόρων.

Το ένα είναι το γνωστό περιστατικό με τον διπλωμάτη Φρόγουϊκ και το άλλο η παραίτηση του Υπ. Εσωτερικών Μποσκόφσκι και οι επιθέσεις Μακεδόνων παραστρατιωτικών φασιστικών μονάδων ενάντια σε Αλβανούς.

Ο Φρόγουϊκ είναι ένας αμερικανός διπλωμάτης, που οργάνωσε στις 22 του Μάη μια συνάντηση στην Πρίστινα ανάμεσα στον UCK της Δημ. της Μακεδονίας και στα δύο αλβανικά κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού PDP και DPA.

Η συνάντηση έβγαλε μια διακήρυξη που πρόβλεπε συνομιλίες με την μακεδονική κυβέρνηση και αμνηστεία για τους αντάρτες. Από αυτή την άποψη η διακήρυξη προετοιμάζε από αλβανική πλευρά το κυοφορούμενο σχέδιο Τραϊκόφσκι. Όμως περιελάμβανε ταυτόχρονα σαφή υπονοούμενα για μεγάλη Αλβανία, ενώ και μόνο με το ότι έωνε κάτω από μια κοινή πλατφόρμα τα επίσημα αλβανικά κόμματα με τον UCK, αναιρούσε στην πράξη κάθε νόημα συμμετοχής του PDP και DPA στην “οικουμενική” κυβέρνηση. Σε τελική ανάλυση η διακήρυξη αυτή προετοιμάζε τις μελλοντικές διαμελιστικές εξελίξεις. Οι πάντες στη Μακεδονία με πρώτους τους ρωσόφιλους κατηγορήσαν τις ΗΠΑ γι’ αυτή την συνάντηση και για την διακήρυξη που τη συνόδευε. Κι αυτό παρά τη σαφή καταδίκη του Φρόγουϊκ από τον αμερικανό πρεσβευτή στα Σκόπια και τελικά παρά την καταδίκη της συνάντησης και της διακήρυξης από το Στέητ Ντηπάρτμεντ. Αυτά όλα φάνηκαν στο κοινό σαν επίσημοι ελιγμοί για να κρυφτεί μια προφανής συνομοσία.

Πρέπει κανείς να ψάξει τα ψιλά γράμματα και να κάνει περίπλοκους συσχετισμούς για να βρει τι συνέβη στ’ αλήθεια.

Η αλήθεια είναι ότι ο Φρόγουϊκ προήδρευσε στη σύσκεψη των τριών κομμάτων όχι σαν εκπρόσωπος του Στέητ Ντηπάρτμεντ, αλλά σαν εκπρόσωπος του Ρουμάνου Υπ. Εξωτερικών. Η Ρουμανία χώθηκε στην υπόθεση με την ιδιότητά της του προεδρεύουσας αυτή την εποχή του ΟΑΣΕ. Όμως το ρουμάνικο Υπ. Εξωτερικών, όπως και η ρουμανική κυβέρνηση αυτή τη στιγμή είναι στα χέρια της ρωσόδουλης κλίμακας Ιλιέσκου. Άρα ο Φρόγουϊκ δεν λειτουργούσε με την ιδιότητα του απεσταλμένου των ΗΠΑ, αλλά του έμμεσου απεσταλμένου του Κρεμλίνου, που όσο κανένας άλλος παράγοντας στον κόσμο ειδικεύεται και πρωτοστατεί στους διαμελισμούς των κρατών. (Η εισαγωγή στη σύγχρονη διαμελιστική πολιτική στα Βαλκάνια ήταν και παραμένει, όπως παραμένει σαν αξεπέραστο διεθνές πρότυπο η ρώσικη πρόταση της διζωνικής του 1965 που αποτέλεσε στη συνέχεια την πολιτική βάση του διαμελισμού της Κύπρου).

Βεβαίως ο Φρόγουϊκ δεν θα μπορούσε να βρεθεί σ’ αυτή την καίρια θέση με την ανοχή ή ακόμα και την έγκριση του αμερικάνικου διπλωματικού κατεστημένου, αν δεν ήταν τοποθετημένος στα Βαλκάνια από την προηγούμενη περίοδο όπου κυριαρχούσε η ρωσόφιλη διπλωματία Κλίντον. Αυτή η θέση έδωσε στον Φρόγουϊκ τη δυνατότητα να αξιοποιήσει το μεταβατικό κενό από τη διπλωματία Κλίντον στην διπλωματία Μπους.

Το Βήμα της 27 Μάη σημειώνει σχετικά με το επεισόδιο Φρόγουϊκ τα εξής :

“Διπλωματικές πηγές οι οποίες είναι κοντά στα γεγονότα αποδίδουν μεγάλη σημασία στη σκληρή μάχη που εξελίσσεται μέσα στην αμερικάνικη διπλωματική υπηρεσία καθώς περνάμε από την οκταετή διακυβέρνηση των Δημοκρατικών στη νέα Ρεπουμπλικανική διοίκηση... Χαρακτηριστικά αναφέρεται ο έκδηλος ανταγωνισμός που υπήρχε ανάμεσα στην πρεσβεία των ΗΠΑ στα Σκόπια και στον κ. Φρόγουϊκ, οι πρωτοβουλίες του οποίου αντιμετώπιζονταν με ιδιαίτερη καχυποψία”.

Η προβοκάτσια Φρόγουϊκ πρέπει να έχει κάνει βαθειά δουλειά υπέρ της ρώσικης πολιτικής μέσα στη μακεδονική αστική τάξη και την κοινωνία ευρύτερα.

Σε ότι αφορά τώρα την υπόθεση Μποσκόφσκι αυτή εντάσσεται στα πλαίσια της νέας τακτικής Γκεοργκίεφσκι για την επιτάχυνση των διαδικασιών εθνικιστικής πόλωσης μέσα στη χώρα. Αποδεικνύεται ότι οι επαναλαμβανόμενοι βανδαλισμοί του όχλου, οι εμπρησμοί και οι φόννοι στα Μπίτολα και σε άλλες πόλεις είναι μόνο πλευρές ενός καλοστημένου σχεδίου. Αυτό αρχίζει να αχνοδιαγράφεται με τα στοιχεία που δίνει η παραίτηση Μποσκόφσκι από την διϋπουργική επιτροπή που διαχειρίζεται την κρίση. Αυτός είναι υπουργός Εσωτερικών, άνθρωπος του Γκεοργκίεφσκι και παραιτήθηκε από αυτή την επιτροπή πριν λίγες μέρες καταγγέλλοντας την ενδοτική πολιτική αυτής της επιτροπής, ουσιαστικά καταγγέλλοντας την πολιτική των σοσιαλδημοκρατών απέναντι στους Αλβανούς και γράφοντας πολιτική υποθήκη για το μέλλον. Προηγούμενα είχε φροντίσει να μοιράσει μερικές χιλιάδες όπλα σε οργισμένους Μακεδόνες που ζητούν δράση κατά του UCK. Αυτό βέβαια είναι ένα αυθόρμητο αίσθημα στο μακεδονικό λαό που είναι δίκαια αγανακτισμένος με την πολιτική ανοχή απέναντι στο αλβανικό αντάρτικο και είναι ένα δημοκρατικό αίσθημα. Όμως ένα δημοκρατικό κίνημα λαού που ζητάει όπλα καταγγέλλει και τους προβοκátορες Μακεδόνες που στέλνουν τη βάση του αλβανικού στοιχείου στον UCK.

Όμως τα στοιχεία που έρχονται στο φως της δημοσιότητας λένε ότι ο Μποσκόφσκι φροντίζει να μοιράζουν όπλα στα χειρότερα στοιχεία της κοινωνίας για να διαμορφώσουν νέα παραστρατιωτικά όργανα της εξουσίας τους.

Εδώ δεν έχουμε δηλαδή ένα λαό που

διαδηλώνει μαζικά για όπλα και σπάει αποθήκες για να τα πάρει, δηλαδή δεν έχουμε πολιτικό κίνημα από τα κάτω. Εδώ έχουμε τη δημιουργία πραιτωριανών με πρόσχημα κάποιες συγκεντρώσεις προσυννενομημένες γύρω από αστυνομικά τμήματα. Το πιθανότερο είναι ότι ετοιμάζονται μεθοδικά οι συμμορίες των μακεδόνων Τσέτνικ που θα κρίνουν τελικά και πάνω απ’ όλα το εσωτερικό ζήτημα εξουσίας στη Δημ. της Μακεδονίας.

Όσο η δημοκρατική αστική τάξη και γενικά οι δημοκρατικές τάσεις της κοινωνίας δεν παίρνουν την πολιτική ηγεμονία πάνω σε μια γραμμή πολέμου με τον UCK και ταυτόχρονα δεν ακολουθούν προωθημένες πρακτικές ενότητας με τη βάση του αλβανικού πληθυσμού, οι μακεδόνες τσέτνικ αναπόφευκτα θα κάνουν την εμφάνισή τους και αναπόφευκτα θα νικήσουν. Ήδη μαζεύονται πολλά. Ο Μακεδόνας υπουργός Δικαιοσύνης, ο εθνοτικά Αλβανός Μεμέτι, έδωσε στις 18 Ιούνη μια λίστα 56 αλβανών εξαφανισμένων ή παράνομα κρατούμενων και κακοποιημένων σε αστυνομικά τμήματα. Ταυτόχρονα σύμφωνα με την Monde (21/6/2001), πολιτικά στελέχη των Αλβανών βρέθηκαν γαζωμένα από σφαίρες. Σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα “εκτός από τους Αλβανούς και ορισμένοι Μακεδόνες υπεύθυνοι και ξέ-

νοι διπλωμάτες υποθέτουν την ύπαρξη παράλληλων δομών στις υπηρεσίες των σωμάτων ασφαλείας (εκτιμούν επίσης ότι) υπάρχουν ομάδες λίγο πολύ ανεξάρτητες, που αποτελούνται από βοηθητικούς της αστυνομίας, πολίτες, ή παλιούς ένοπλους εγκληματίες, που είναι οργανωμένοι και επιφορτισμένοι με βρωμοδουλειές”.

Από την πλευρά μας δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι το καθεστώς Τραϊκόφσκι – Γκεοργκίεφσκι χτίζει με γοργά βήματα τις προϋποθέσεις του εμφυλίου και της δικτατορίας σ’ αυτή τη χώρα. Δεν είναι τυχαίο που το κεντρικό σύνθημα του Γκεοργκίεφσκι είναι η κήρυξη κατάστασης πολέμου, που σημαίνει κυριαρχία του εθνικιστικού κανιβαλισμού και των ένοπλων ομάδων των “ορθοδοξοφασιστών”. Σ’ αυτό το κάλεσμα αντιστέκεται ακόμα ο δημοκρατικός κόσμος της χώρας. Η Δημ. της Μακεδονίας δεν είναι Σερβία, δεν είναι ιδεολογικά δηλητηριασμένη από έναν ιστορικό σοβινισμό όπως συνέβη με αυτή την τελευταία.

Μόνο μια μακριά σειρά από προβοκάτσες μπορεί να την αλλάξει. Αλλά οι προβοκάτσες έχουν συχνά διπλή κόψη. Τελικά όλο το ζήτημα είναι πόσο θα αποδώσει η δημοκρατική πείρα αυτού του μακεδονικού λαού, αλλά και οι ειρηνόφιλες διαθέσεις στη βάση των εθνοτικά Αλβανών.

Υποκρισία ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ

Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ, ιδιαίτερα το ψευτοΚΚΕ ξελαρυγγιάζονται τώρα για τα δίκια των αδελφών” κατοίκων της Δημ. της Μακεδονίας, τους οποίους για χρόνια στραγγάλιζαν απαιτώντας τους να αλλάξουν το κρατικό τους όνομα αρνούμενοι την εθνική τους ύπαρξη. Τώρα αυτοί γλύφουν εκεί που έφτυναν και καλούν σε αντιιμπεριαλιστική ενότητα τους Μακεδόνες ποντάροντας στα αντιδυτικά αισθήματα, που οι προβοκátορες ομοϊδέατες τους προκάλεσαν στο λαό της γειτονικής χώρας.

Τώρα αυτή η ψευτοαριστερά μιλάει ασταμάτητα ενάντια στον UCK και φαίνεται να βρίσκεται στο κέντρο της εθνικής γραμμής των Μακεδόνων. Όμως αν διαβάσει κανείς προσεκτικά τα κείμενα τους θα δει ότι υπάρχει πάντα η θέση για “ειρηνική επίλυση”, για “πολιτικά μέσα” κ.λπ. Αλλά και όταν υπονοούν την ανάγκη μιας θερμής αναμέτρησης αυτό το κάνουν εντοπίζοντας την πηγή του προβλήματος στην Πρίστινα. Μιλάνε πάντα για εισβολή απ’ έξω δηλαδή ουσιαστικά για ξένη εισβολή από το τάχα NATO-κρατούμενο Κόσσοβο.

Ποτέ δηλαδή δεν αναφέρονται στη Μακεδονία την ίδια, δηλαδή αρνούνται ότι πρόκειται για μια ανταγωνιστική σύγκρουση μέσα στην ίδια τη χώρα με τον αλβανικό σοβινισμό. Στο βάθος θέλουν ενότητα με τους σοβινιστές του PDP και DPA και ακόμα πιο βαθιά θέλουν στρατηγική ενότητα με τα ίδια τα Τίρανα που τώρα είναι στα χέρια του ρωσόφιλου Φάτος Νάνο. Από πολιτική και ιδεολογική άποψη αρνούνται τον εσωτερικό δημοκρατικό χαρακτήρα του πολέμου που έχουν να δώσουν οι πολίτες της Δημ. της Μακεδονίας, εθνικά Μακεδόνες και Αλβανοί σε αυτή τη φάση για την συντριβή των αλβανών σοβινιστών μέσα στη χώρα. Αποδεικνύεται ότι αυτός ο πόλεμος μπορεί να δοθεί μόνο σε σύγκρουση και με τον μακεδονικό σοβινισμό και με τον ορθοδοξοφασισμό και τον πανσλαβισμό. Η κνίτικη θέση και η θέση του ΣΥΝ είναι πάντα η θέση Τραϊκόφσκι – Γκεοργκίεφσκι.

Από την αφίσα της ΟΑΚΚΕ στη συγκέντρωση των σχολείων

συνέχεια από τη σελ. 5

ριβαλλοντικών επιπτώσεων που έχει καταθέσει η Πετρόλα στα υπουργεία για να πάρει την άδεια για να ξεκινήσουν οι εργασίες αλλά και από συζητήσεις με το σωματείο των εργαζομένων και με επίσκεψη στις εγκαταστάσεις. Απαντούσε έτσι συστηματικά και ανέντροπα ένα-ένα τα επιχειρήματα της "Επιτροπής" των κατεδαφιστών. Οι κατεδαφιστές τώρα πια δεν τόλμησαν να τραμπουκίσουν ή να απειλήσουν.

Ήταν λοιπόν πια φανερό ότι η κοινή γνώμη της Ελευσίνας είχε αρχίσει να αλλάζει και μάλιστα πολύ.

Τότε στα μέσα του Απρίλη στα σχολεία αρχίζουν να πραγματοποιούνται ζυμώσεις πάνω στα ζητήματα της βιομηχανίας. Σε αυτές παίζει σημαντικό ρόλο ένας καθηγητής των ΤΕΕ που είναι μέλος της ΟΑΚΚΕ, ο Γ. Μπουρίτης, ο οποίος στη συνέχεια στέκεται στο πλευρό τους και συνεργάζεται στενά μαζί τους σε όλες τις φάσεις των κινητοποιήσεων τους. Οι μαθητές αποφασίζουν να πραγματοποιήσουν επίσκεψη στην Πετρόλα και να δουν από κοντά πως είναι. Πράγματι αυτήν την επίσκεψη την ζητά το 15μελές και ξεκινά πρώτα η γ' Λυκείου και στη συνέχεια ακολουθεί όλο το σχολείο (το 1ο ΤΕΕ Ελευσίνας). Οι μαθητές είδαν ότι δεν πρόκειται για ένα τέρας που σκορπά μόλυνση στο Θριάσιο και κινδυνεύει να το "τινάξει" στον αέρα, αλλά και γιατί ενημερώθηκαν και διαπίστωσαν με τα ίδια τους τα μάτια (αφού ξαναγήθηκαν σε όλο το διωλιστήριο) ότι η "Επιτροπή" έχει σκορπίσει μόνο ψέματα και μάλιστα τερατώδη. Στη συνέχεια και στις αρχές του Μάη πραγματοποιεί επίσκεψη στο εργοστάσιο και ένα μέρος από το 2ο ΤΕΕ Ελευσίνας. Λόγω των εξετάσεων που άρχισαν εν τω μεταξύ δεν πρόλαβαν και οι υπόλοιποι μαθητές να πάνε. Οι εντυπώσεις και εδώ ήταν οι ίδιες. Μια άλλη διάσταση για το ζήτημα αποκαλύφθηκε πια μπροστά στα μάτια των μαθητών.

Αυτές οι επισκέψεις ήταν εξαιρετικής σημασίας γιατί έσπασαν το αποκλεισμό της Πετρόλα που είχε επιβάλλει η "Επιτροπή". Μπορούσε κανείς μόνο να βρίζει και να "πετά" πέτρες στο τέρας, μπορούσε μέχρι τότε να το πυροβολεί αλλά όχι και να το επισκεφθεί για να δει πως είναι.

Βέβαια εύκολα μπορεί κανείς να καταλάβει γιατί οι κατεδαφιστές δεν ήθελαν με κανένα τρόπο την επαφή του λαού της Ελευσίνας με το εργοστάσιο.

Γιατί "το ψέμα έχει κοντά ποδάρια". Αρκούσε μια επίσκεψη για να καταλάβει κανείς ποια είναι η πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα είναι, και αυτό το κατάλαβαν όλοι όσοι πήγαν στο εργοστάσιο, ότι πρόκειται για μια βιομηχανία που απασχολεί εκατοντάδες εργαζόμενους, που παίρνει μέτρα για την ασφάλεια

μα της ανεργίας επειδή όταν τελειώσουν το σχολείο θα πρέπει να μπου αμέσως στην παραγωγή. Τη στιγμή μάλιστα που ο εκσυγχρονισμός της Πετρόλα θα εξασφαλίσει 1200 περίπου θέσεις εργασίας για τουλάχιστον τέσσερα χρόνια, τότε την απειλή για το μέλλον τους την ένοιωσαν άμεσα.

Ζονται τη βιομηχανία και τα βάζουν ανοιχτά με τους κατεδαφιστές και όλο το κατεστημένο τους και τους μηχανισμούς που αυτό διαθέτει. Στην προκήρυξή τους οι μαθητές καλούσαν και τις δύο απόψεις να τοποθετηθούν ανοιχτά και μπροστά στα μάτια όλων των μαθητών και του λαού σε μια συ-

ΠΑΤΑΓΩΔΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΩΝ

Σε φιάσκο κατέληξε η κινητοποίηση των κατεδαφιστών της "Επιτροπής κατά των εκπεκτάσεων της Πετρόλα" για τον αποκλεισμό του διωλιστηρίου το Σάββατοκυριακό 2-3 Ιούνη. Αυτοί για να μαζέψουν κόσμο έκαναν το Σάββατο συναυλία με την Βιτάλη και την Κυριακή συναυλία με τον Παλακωνσταντίνο. Έκαναν μια τεράστια εκστρατεία τόσο μέσα στο Θριάσιο όσο και στα κανάλια και στις εφημερίδες. Αλλά υπολόγιζαν χωρίς τον ξενοδόχο. Το προηγούμενο διάστημα βρίσκονταν σε εξέλιξη η χωρίς προηγούμενο κινητοποίηση των μαθητών υπέρ της βιομηχανίας και του εκσυγχρονισμού της Πετρόλα που ανέτρεψε ακόμη περισσότερο το κλίμα στην πόλη και που κατέληξε στη συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο της Ελευσίνας λίγες μέρες μετά τη δική τους συγκέντρωση.

Ο λαός της Ελευσίνας και του Θριάσιου τους γύρισε προκλητικά και σε τέτοια έκταση για πρώτη φορά την πλάτη.

Έτσι το Σάββατο δεν ήταν παραπάνω από 200 άτομα. Ήταν τέτοια η απογοήτευση των διοργανωτών που κανείς δήμαρχος δεν μπό-

ρεσε να χαιρετήσει τη συγκέντρωση και ο δήμαρχος της Μάντρας αναγκάστηκε να πει δημόσια ότι "αν είναι να ξεοδεύουμε εκατομμύρια για τέτοιες συγκεντρώσεις και να έχουμε τόσο κόσμο τότε πρέπει να ξαναδοούμε το ζήτημα". Στη συναυλία της Κυριακής ήταν δεν ήταν καμιά 600 άτομα. Αλλά οι περισσότεροι πήγαν να ακούσουν τον τραγουδιστή του ψευτοΚΚΕ που θα φέρνει και αυτός τεράστια προσωπική ευθύνη αν κλείσει το εργοστάσιο για την απόλυση περισσότερο των 400 ανθρώπων. Η νεολαία πάντως τους γύρισε την πλάτη γιατί κατάλαβε ότι η παρουσία της εκεί, θα χρησιμοποιηθεί από την "Επιτροπή" των κατεδαφιστών για να αντιδραστικά σχέδιά τους. Για να μπορούν να πουν είτε στην τηλεόραση, είτε στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όταν θα εκδικαστεί η προσφυγή τους, ότι ο λαός του Θριάσιου μαζεύονταν στις συγκεντρώσεις ενάντια στον εκσυγχρονισμό της Πετρόλα. Είναι ακόμη χαρακτηριστικότερο το γεγονός ότι στην ημερίδα που διοργάνωσαν την Κυριακή με θέμα τη "ρύπανση του υπεδάφους του Θριάσιου" δεν ήταν πάνω από 20 άτομα. Δηλαδή ούτε και οι διοργανωτές καλά-καλά!

τηρώντας τις πιο σύγχρονες προδιαγραφές και κανόνες και τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι αν ο υποχρεωτικός εκσυγχρονισμός (σύμφωνα με τις νέες προδιαγραφές της ΕΕ για την αντιρύπανση) γίνει, τότε πραγματικά η ρύπανση που προκαλεί σήμερα θα μειωθεί κατά 60%-70% και οι πιθανότητες ατυχημάτων ελαχιστοποιούνται.

Τότε λοιπόν όλοι άρχισαν να αναρωτιούνται γιατί η "Επιτροπή" θέλει να κλείσει την Πετρόλα. Και παρατήρησαν από τις καθημερινές τους συζητήσεις ότι οι αντίπαλοι της επένδυσης μόνο ψέματα λένε. Και σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις δεν έχουν να πουν και τίποτα (όπως πχ στο ότι θα μειθούν μετά την επένδυση οι ρύποι). Τότε άρχισαν να αγανακτούν και να οργίζονται με τους κατεδαφιστές. Μάλιστα τόσο περισσότερο οργίζονταν όσο πιο μεγάλα ήταν τα ψέματα που είχαν ακούσει, αλλά και όταν μάθαιναν ότι τα ίδια αυτά κόμματα έχουν κλείσει με ανάλογο τρόπο και άλλα εργοστάσια σε άλλα μέρη της Ελλάδας. Γιατί οι μαθητές των τεχνικών λυκείων έχουν άμεσα μπροστά τους το φά-

Αποφάσισαν τότε τα δύο 15μελή να βγάλουν τα ίδια μια προκήρυξη (που δημοσιεύουμε δίπλα) και να πάρουν ανοιχτά θέση για το ζήτημα της Πετρόλα. Μάλιστα αυτή η προκήρυξη συνοδευόταν και από μια άλλη μεσοστοιχεία για τα ατυχήματα. Σε αυτή τους τη δραστηριότητα και στη συνέχεια οι μαθητές συνεργάστηκαν στενά με τον καθηγητή του 1ου ΤΕΕ Γ. Μπουρίτη που είναι μέλος της ΟΑΚΚΕ.

Αυτή η προκήρυξη, που μοιράστηκε σε όλα τα σχολεία της Ελευσίνας, είναι τεράστιας σημασίας. Είναι η πρώτη φορά στη χώρα που σχολεία υπερασπί-

γκέντρωση που θα διοργάνωναν οι ίδιοι. Παντού οι απόψεις αυτές όπου και αν ακούγονταν νικούσαν τους κατεδαφιστές. Η τεράστια πλειοψηφία των μαθητών της Ελευσίνας ήταν πια με το μέρος της υπεράσπισης της

ΟΙ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΤΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ

Ενώ στο λαό χάνουν συνέχεια οι κατεδαφιστές συνεχίζουν το έργο τους στους μηχανισμούς που ελέγχουν. Έτσι τη Δευτέρα 11 του μήνα "απορρίφθηκε από το νομαρχιακό συμβούλιο Δυτικής Αττικής ως αναξιόπιστη η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) της "Πετρόλα", μετά από σχετική εισήγηση της επιστημονικής επιτροπής αξιολόγησης" (Ελευθεροτυπία, 12-6).

βιομηχανίας.

Αφού ολοκληρώθηκε το μοίρασμα της προκήρυξης οι μαθητές ήρθαν σε επαφή με τον πρόεδρο και ένα μέλος της "Επιτροπής" για να κανονίσουν την συγκέντρωση. Μάλιστα πρώτη η "Επιτροπή" διεμήνυσε ότι ήθελε συνάντηση, προφανώς θορυβημένη από το όλο ζήτημα. Αυτή η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο

2ο Λύκειο Ελευσίνας μεταξύ των πιο πάνω αναφερόμενων και μιας αντιπροσωπείας των δύο 15μελών που αποτελούνταν από δύο μέλη των 15μελών και του Γ. Μπουρίτη. Η "Επιτροπή" εξ αρχής, και αφού πληροφορήθηκε τη σύνθεση των ομιλητών της άλλης πλευράς, αρνούσανται πεισματικά να δεχθεί να έχει απέναντί της το σωματείο των εργαζομένων της Πετρόλα σαν συνομιλήτη και μάλιστα σε αντιπαράθεση. Εδώ φαίνεται και η απάτεωνιά της, που ενώ στα κανάλια μίλαγε με τον εκπρόσωπο του σωματείου και έρχονταν σε ρήξη, εδώ μπροστά στο λαό της Ελευσίνας δεν ήθελε. Τότε η "Επιτροπή" κάνει έναν ελιγμό και ζητά να μαζευτούν τα 15μελή και να τους μιλήσει εκείνη. Η αντιπροσωπεία των 15μελών απάντησε ότι αυτό δεν έχει νόημα, ότι εδώ μιλάμε για συγκέντρωση που την καλούν τα 15μελή, ότι οι θέσεις της "Επιτροπής" είναι κάτι παραπάνω από γνωστές σε όλους και θα ήταν καλό να διατυπωθούν και σε αντιπαράθεση με την άλλη πλευρά. Όπως ήταν φυσικό η πρόταση αυτή της Επιτροπής απορρίφθηκε από την αντιπροσωπεία των 15μελών. Ήταν κάτι παραπάνω από προφανές ότι η "Επιτροπή" είχε στριμωχτεί στη γωνία. Αυτή επιφυλάχθηκε να απαντήσει. Τότε η αντιπροσωπεία των 15μελών έδωσε προθεσμία στην "Επιτροπή" να απαντήσει και κανονίστηκε ραντεβού την επόμενη στον ίδιο χώρο. Αλλά την επόμενη στον ίδιο χώρο δεν ήταν κανείς από την "Επιτροπή" στο προγραμματισμένο ραντεβού. Η αντιπροσωπεία τότε έψαξε και βρήκε το μέλος της "Επιτροπής" Ταξιάρχη, αφού όπως της είπαν άλλοι καθηγητές "ο κ. Χριστάκης είχε φύγει για δουλειές"! Αυτός λοιπόν είπε ότι δεν δέχονται να έρθουν στη συγκέντρωση. Τό-

τε κατάλαβε και η αντιπροσωπεία γιατί ο Χριστάκης κρυβόταν και δεν εμφανιζόταν.

Έτσι έγινε πια φανερό και στον κάθε δύσπιστο ότι η "Επιτροπή" κάτι κρύβει και είναι αδύναμη να υποστηρίξει ανοιχτά τις θέσεις της σε αντιπαράθεση

